

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Je Suis à Toi

A MONSTERS IN THE DARK NOVELLA

INTERNATIONAL BESTSELLING AUTHOR
PEPPER WINTERS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Je Suis à Toi

Karanlıktaki Canavarlar

#4 yazan

New York Times Bestseller

Pepper Winters

[Oceanof PDF.com](http://OceanofPDF.com)

İçindekiler

PEPPER WINTERS'IN DİĞER ESERLERİ

Önsöz Birinci

Bölüm İkinci

Bölüm Üçüncü

Bölüm

Dördüncü

Bölüm Beşinci

Bölüm Altıncı

Bölüm Yedinci

Bölüm Sekizinci

Bölüm

Dokuzuncu

Bölüm Onuncu

Bölüm On

Birinci Bölüm

On İki Bölüm On Üç

Bölüm On Dört

Bölüm On Beş Bölüm

On Altı Bölüm On

Yedi Bölüm On Sekiz

Bölüm On Dokuz

Bölüm Yirmi Bölüm

Yirmi Bir Bölüm

#SUPERSECRETSERIES'E ILK RESMI ÖN BAKIS

Tanıtım Yazısı

Önsöz

Birinci Bölüm

YAZAR HAKKINDA

Çalma Listesi

PEPPER WINTERS'IN KİTAP TANITIM YAZILARI

Oceanof PDF.com

Mükemmellik diye bir şey vardır.

Mükemmellik, hiç hastalanmadığım, sevdiğim adamla tartışmadığım, mutsuzluğa katlanmadığım ya da genel olarak hala bir çocuk gibi davrandığım bir dünyada yaşadığım anlamına gelmiyordu. Bazı şeyler istediğim gibi gitmediğinde şımarıyorum.

Ama tüm bunların anlamı.

Saçmalık.

Gürültü.

Hayatın iğrençliği.

...önemli değildi.

Bazı insanlar tüm varoluşlarını borçlu oldukları hedefi bulamadan geçirdiler. Ve varış noktası derken ölümü kastetmiyorum. Hayat arkadaşlarını, ruh eşlerini ve en iyi arkadaşlarını kastettim.

Q benim varış noktamdı.

Aynı zamanda benim
yolculuğumdu. Benim
sınavımdı.

O *bendim*.

Yaşadığım onca şeyden, yaptığım onca şeyden sonra hayat tam da olması gerektiği gibiydi.

Yargılanmadan, yorum yapılmadan, kimse beni değiştirmeye çalışmadan olduğum kişi olmakta özgürdüm.

Bedava.

Onunla

birlikte.

Efendim.

Ta ki o kuralları değiştirene ve ben kaybedene kadar.

Oceanof PDF.com

"YARININ mükemmel geçmesini istiyorum Suzette."

Q'nun kurtarılmış köle kızı/kâhyası (ve benim en iyi arkadaşım) büyük mutfakta döndü ve ellerini kalçalarına koydu. "Organizasyon gücünden şüphe mi ediyorsun?"

Gülümsememe karşı koydum.

"Öyle mi dedim?" "Bunu ima ettin."

Elimi kalbime götürerek dramatik bir şekilde, "Bunu *asla* söylemem. Senin öfkeni kıskırtmamam gerektiğini çok iyi biliyorum."

Suzette kahkahalara boğuldu ve tezgahtan bir spatula aldı. "Çok doğru. Bunu asla unutma."

Birliktelik ve memnuniyet dolu bir bakış paylaştık.

İlk geldiğimde -bir köpek gibi zincirlenmiş ve etiketlenmişim- Suzette kafamı karıştırmış ve beni korkutmuştu. Şimdi, hayatım onsuz tamamlanmış sayılmazdı.

Q beni istenmeyen bir hediye olarak kabul ettiğinde, bana sadece Kendisini, geçimini ve arkadaşlarını da. Kendi ailem benimle hiçbir şey yapmak istemezken o bana bir aile vermişti.

Suzette spatulayı unlu tezgahın üzerine geri koydu. "Benden bir daha şüphe edersen, Q'nun dolabını yağmalamak ve seni ağza alınmayacak bir şeyle tokatlamak zorunda kalacağım."

Kıkırdadım. "Sana iyi şanslar."

Kendi kışını bir çırpıda sıvazladı. "Kim bilir? Belki teknik konusunda ondan daha iyi olurum."

Gözlerimi devirdim. "Kimse Q'dan daha iyi olamaz."

"Evet, evet." Homurdandı. "Sen sadece aşık olmuşsun. Sana istediği her şeyi yapabilirdi ve sen sadece gülümser ve lanet bir sallanan kafa gibi başını sallardın."

Kahkahalarımız gürültülü kıkırdamalara dönüştü.

Beni çok iyi tanıyordu.

Suzette sert ve yetenekli görünmeye çalışıyordu ama ben gerçeği biliyordum. Onun cesur görüntüsünün ardındaki gerçeği gördüm. Geçmişinden hâlâ zarar görmüştü ama Q sayesinde, üzüntünün içinde yeniden gülümsemeyi bulacak kadar iyileşmişti.

Ayrıca geceleri onu ısıtacak ve hâlâ gördüğü kâbusları kovacak bir Franco'su vardı.

Bu açıdan birbirimize
benziyorduk. İkimiz de Q
tarafından kurtarıldık.

Her ikisi de göğsüne serçeler kazıyan adam tarafından hayata döndürüldü ve o kadar şiddetli, aç, öfkeli sevdi ki, bazılarına göre aşırı kaba ve çok yoğun.

Bana göre, o tamamen
mükemmeldi.

"Onu kızdırma, Tess. Ne olacağını biliyorsun." Franco Kendimi ve efendimi korumak için taşıdığım tabancamı temizlerken kahvaltı barına yaslanıp güldü.

Suzette ve Franco bizim çalışanlarımız olabilir ama onlar ailedendi. Ve bu kadar hassas bir konuda aileye güvenilemezdi.

İkisini de görmezden gelerek çıplak ayakla Bayan Sucre'nin piknik için malzeme toplamak üzere koşuşturduğu kilere doğru yürüdüm. yarın yolculuk. "Franco ve Suzette'e söyleyin Bayan S, eğer düğünümüzde yaptıkları gibi saçma sapan fikirler ortaya atarlarsa onları kendi ellerimle öldüreceğim."

Gelinliğimin yırtılarak sapıkça bir şekilde ortaya çıkarıldığı anılar İçime giydiğim iç çamaşırı yanaklarımı yakıyordu. Asla unutamayacağım bir gündü.

Birçok nedenden dolayı.

"Bunu yapmamaları gerektiğini çok iyi biliyorlar." Bayan Sucre paytak adımlarla yanımdan geçip bir kucak dolusu yulaf ve şekeri kuvars tezgahın üzerine bırakırken gülümsedi. "Tıpkı senin her şeyi mikro yönetmeye çalışmaman gerektiğini bildiğin gibi." Elimi okşayarak ekledi, "Ayrıca bu sır hepimizin. Eğer *maître* bilseydi-"

"Bilmese iyi olur." Kollarımı kavuşturdum ve onun elinden kurtuldum. "Bu uzun hafta sonunun onun için olmasını istiyorum. Bunu fazla düşünmesini istemiyorum."

"Ve şimdiye kadar harika iş çıkardın." Franco tabureden atladı ve temizlediği silahını kılıfına geri yerleştirdi. "Hiçbir fikri yok. Yarın, pikniğe ihtiyacın olduğunu iddia edeceksin ve ben de GPS'i takip

etmesi gereken koordinatlarla programlayacağım. Sizi güvenliğiniz olmadan bırakmaya hala karşıyım ama onun sürüşünü biliyorum ve kimse ona yetişemeyecek. Geri kalanımız helikopterle seyahat edecek ve sizinle orada buluşacağız."

Suzette yüzünde hayranlık dolu bir gülümsemeyle onun yanına sürüklendi. "Belki biz de bu yarı tatilden faydalanabiliriz."

Onlara küçük bir saniye mahremiyet vermek için gözümü kaçırdım.

Yapmadılar

Sık sık sevgi gösterisinde bulunsalar da, birlikte olduklarını unuttukları zamanları sevdim. Franco'nun yumuşayışını ve Suzette'in parlayışını görmeye bayıldım.

Franco'nun koruyuculuğu, göz göze ve aşık bir şekilde dururlarken onun tereddütlü cesaretini destekledi.

Şimdi ayrılmak için mükemmel bir zaman olduğuna karar vererek el salladım. "Tamam, sana güveniyorum. Birazdan görüşürüz." Koşar adımlarla kule merdivenlerinden Q'nun yatak odasına çıkarken muhabbet kuşlarını ve en sevdiğim aşçıyı kasten bıraktım.

Benim yatak
odam. Bizim
yatak odamız.

Üç yıl sonra bile bunu söylemekte zorlanıyordum. Bu
şato benimdi.

Q'nun serveti benimkiydi.

Beni tamamen kabul etmesine izin verdiği gün, bana sadece kalbini değil, imparatorluğunu ve ocağını da verdiği gündü.

Halının üzerinde yürürken saç kravatımı çıkarıp sarı buklelerimi karıştırdım ve düğün kıyafetlerimizle yan yana çekilmiş fotoğrafımıza baktım.

süslü. Kameranın farkında değildik, sadece birbirimizin farkındaydık.

Eğer biri beni Q'nun aşık olamayacağına, derin karanlık dürtüleri olan bir canavar olduğuna, bir gün bana çok zarar verebileceğine ikna etmeye çalıştıysa

Acıya tahammülümün ötesinde, inanmayan yüzlerine gülerdim.

Q'nun o fotoğrafta bana bakışı, her türlü kuşku ve şüpheyi boşa çıkardı.

Aşkımız eşsizdi.

Ve bunu asla ama *asla* hafife almam.

"Bana çok şey verdiniz, *efendim*." Resimde yanağını okşayarak mırıldandım, "Bu hafta sonu size verebileceğim her şeyi vermek istiyorum. Bakışlarında bir ya da iki kez gördüğüm hüznü yok etmekle işe başlayacağım."

Neyin sebep olduğunu bilmiyordum.

Sebebinin *ben* olup olmadığını bilmiyordum.

Ama bunu ortadan kaldırmak için elimden gelen her şeyi yapacağımı

biliyordum.

Lacivert elbisemin fermuarını açarak, Q'nun beni ilk astığı yerde, halının üzerinde bıraktım. O gece bana sarhoş gelmişti, (polis

onu sorguladım) bana tam olarak ihtiyacım olan şeyi göstermişti. Bu benim en sevdiğim anılarımdan biriydi.

Siyah iç çamaşırlarımla kemerli büyük pencereye doğru ilerlerken benim o geceden kalma bir karıncalanma yaşıyordu.

Uzun araba yolu, bakımlı ağaçlara ve hemen ötesinde gizlenen kapı evine doğru kıvrılıyordu. Çıplak dallarda kar parılıyordu ama fiskiyenin ve çimlerin üzerindeki hafif tozlar öğleden sonra güneşiyle birlikte çözülmüştü.

Kış.

Q'nun en sevdiği mevsim, her şeyin öldüğü, sadece taze, parlak ve yeni olarak yeniden doğduğu mevsim. Eğer şimdi burada olsaydı, ona nasıl beni her mevsim olduğu gibi dönüştürdü. Ancak birkaç saat daha eve gelmeyecekti. Hem emlak işinde hem de hayır kurumlarımızda çok yoğun çalışıyordu.

Gözlerim geçen yılın başlarında yeni bir konutun inşa edildiği sol tarafa kaydı.

Hâlâ kadınları kurtarıyoruz. Hâlâ hem yasalara saygılı hem de paralı askerlerden oluşan örgütlerimize büyük miktarlarda servet aktarıyor ve evimizi cinsel istismarın hayaletleri ile paylaşıyorduk.

Ancak şimdi, onarmak için savaştığımız kadınlar artık burada tek başlarına var olmak zorunda değillerdi. Ailelerini bu kadar kısa sürede görmeye tahammül edemeyenlerin, şatomuzda kendilerine özel bir kanatta istedikleri kadar kalmalarına izin verildi. Ancak, bu kadar derin duygusal travma yaşamayanlar, birden fazla ailenin birlikte yaşayabileceği ve iyileşebileceği bizimkinin yanındaki malikaneye yerleştirildi.

Q başka bir kurtulan bulduğu anda, onun ebeveynlerini veya sevdiklerini bulmak ve onları gelip kızlarının, eşlerinin veya kız kardeşlerinin yanında olmaları için teşvik etmekten sorumluydum.

Birçok kişi bizi maddi olarak tazmin etmeye çalıştı. Ancak biz her avroyu reddettik.

Geri ödememiz, istismara uğramış dehşete düşmüş bir kadının yeniden gülmeyi ve gülümsemeyi öğrenmesini izlemek oldu. Ödülümüz, sonunda sığınağımızdan ayrılıp onları neredeyse mahvetmiş olan bir dünyaya geri dönmeleriydi.

Q pek çok insanı kurtarmıştı.

Ben de karşılığında onu kurtardım.

Ama benden bir şey saklıyordu.

Ve uzun hafta sonunun sonunda, tam olarak ne olduğunu ve onu nasıl tedavi edeceğimi bilecektim.

Ne de olsa... doğum günü kutlamaları, doğum günü çocuğunun düşüncelerini sorgulamak ve içine sızmak için değilse ne içindi?

Fotoğrafi alıp yakışıklı yüzüne hızlı bir öpücük kondurduktan sonra fısıldadım: "Doğum günün kutlu olsun *efendim*. O muhteşem zihnine girmeme izin vermeye hazır ol çünkü bana güvenene kadar durmayacağım."

Oceanof [PDF.com](https://oceanofpdf.com)

Gizlice dolaşmaya alışmıştım.

Çocukken yapmıştım. Bir yetişkin olarak da yaptım. Kısmen görünmez olmayı sevdiğim için - başkaları beklemediğinde yaklaşmak ve kulak misafiri olmak ve zevk için kadınları inciten piçleri takip ediyordum ama esas olarak ben olduğum için.

Bir parçam haline gelen alışkanlıklarımı değiştiremezdim. Sessizce hareket ettim.

Başka bir yol bilmiyordum.

Ancak bu gece bir düşman inine sızımıyordum; sevdiğim kadına geri dönüyor, yatak odamızdan bir kaçak gibi sessizce geçiyordum.

Her geçen gün ondan kaçmak daha da zorlaşıyordu.

Beni rahatsız eden bir şey olduğunu biliyordu ama henüz soracak cesareti toplayamamıştı. Ama soracaktı. Bu sadece bir zaman meselesiydi.

Ama o zaman bu gece değildi. Geçirdiğim uzun günden sonra değildi.

Gözlerim karanlığa alıştı; gelişigüzel çekilmiş perdelerin arasından sadece bir parça ay ışığı sızıyordu.

Karım -bu kelimeyi kullanmaktan asla bıkmayacağım- kocaman yatağımızın yorganının altında top gibi yatıyordu.

Yastığının üzerine yayılmış, defalarca okşadığım sarı bukleleri görünce derin bir iç çektim. Onun her bir parçası benim her bir parçamı sahiplenmişti.

Karanlıkta teni neredeyse ıslıl ıslıl parlıyordu ve ben onun endişeyle kısılmış kaşlarını okuyordum. Uyurken bile vücut dili bana kızgın olduğunu gösteriyordu.

Ve olmak için her türlü hakkı vardı.

Bu sabah ofise gittiğimde, akşam yemeğine yetişeceğime dair ona söz vermiştim. Normalde, verdiğim sözleri tutabilirdim.

Ama bugün değil.

Frederick özellikle can sıkıcıydı, sanki ben orada olmayacakmışım gibi raporların ve yıl sonu varlık konsolidasyonunun üzerinden geçiyordu.

Onu CEO yapmıştım, böylece Tess'le daha fazla vakit geirebilecektim. Hayır kurumları, peki neden bugün çok çalışmam konusunda bu kadar ısrarcıydı?

Elbise ayakkabılarımı çözerek sessizce ayağımdan kaydurdım.

Sakar değildim.

Kıyafetlerimi çıkarıp yatağa doğru ilerlerken sesimi çıkarmadım. Tess eve ne zaman geldiğini ya da onun yanında ne kadar süre yattığını asla bilemeyecekti.

Tek bilmesi gereken sabah onunla birlikte olacağımdı. Belki o zaman konuşurduk.

İniltimi yutarak serin pamuklu çarşafların içine girdim ve hareketsiz yatarak ne kadar bilinçsiz olduğunu ölettüm.

Kalp atışlarım kulaklarımda gümbürdüyordu, bekliyordum...

Nefes alışında bir değişiklik olmadığında ya da uyandığını gösteren bir hışırtı duymadığımda daha da yaklaştım, kolumu kalçalarına doladım ve onu önüme doğru sürükledim.

Bazı günler onu böyle uyandırdım. Boynunu ısurdım, ıslaklığına dokundum ve ona beni kabul etmekten başka seçenek bırakmadım.

Ama bu gece değil.

Bu gece yorgundum ve oyun oynayacak halim yoktu.

Tek yapmak istediğim kollarımda *esclave*'imle uykuya dalmak ve mutlu rüyalar görmeyi.

Artık üzgün olmak istemiyordum.

Düşüncelerimden kaçmak istemedim.

Mutlu olmalıydım.

Mutluydum.

İsteyebileceğim her şeye sahiptim.

Her şeyi değil.

Dişlerimi sıkarak bu baltalayıcı hayal kırıklığını bir kenara bıraktım ve kendimi uyumaya zorladım.

"SUZETTE, DUR. İdare edebilirim."

Suzette alaycı bir tavırla sepeti kalçasının üzerinde yeniden konumlandırdı.

çocuk ve sadece Bayan Sucre'nin nasıl yapılacağını bildiği lezzetlerle dolu şişkin bir ziyafet değil. "Bu kadar ısrarcı olmayı bırak. Yardım etmek istiyorum. Bırak yardım edeyim."

Q'ya dönene kadar varlığından bile haberdar olmadığım yüzme havuzunun yanından geçip evin arka bölümüne, değerli eşyaların bulunduğu devasa otoparka doğru ilerlerken gözlerimi deviriyordum.

Q bu arabalardan nefret ediyordu çünkü bir zamanlar babasına aitlerdi. Neden böyle hissettiğini anlıyordum ama bir zamanlar şato da babasınınındı. Ancak Q iktidarı ele geçirdiği günden bu yana, kullanımında grotesk olan bir şeyi çok saf ve harika bir şeye dönüştürdü.

Tıpkı bu araçlar gibi. Canlı değillerdi. Ruhları yoktu. Kaderlerinde ya iyi ya da yaramaz olmak vardı ve Q her ikisinden de bir parça taşıyordu.

Sınırlı sayıda üretilmiş bir Aston Martin'in anahtarlarını kapmak Diğerleri, Suzette ve ben yemeği el yordamıyla bagaja taşıdık. Yerine oturduktan sonra boğuk bir gümbürtüyle kapağı kapattım.

Ellerimi birbirine sürttüm. "Şimdi bavulları ve adamı alalım, sonra yola çıkmaya hazırız."

"Bunu ona söylemediğin için kızmayacak mı? Onun dışında herkesin bu işin içinde olmasına?"

"Hayır. Bir sürpriz onun için iyi olacaktır."

"Son sürprizde seni bulmak için öldürme çılgınlığına girişti." Sırıttım. "Evet, bu kötü bir sürpriz değil."

"Kötüyü tanımla." Suzette burnunu kırıştırdı. "Q her şeyi kontrol etmek zorunda. Doğum gününü kutlamaktan nefret eder ve bu tür şeylerle arası iyi değildir.

başkaları tarafından yürütülen işlevler. Siz üçünü de yapıyorsunuz ve ondan minnettar olmasını bekliyorsunuz."

Kolumu onunkine dolayarak garajdan geçtik ve uyuklayan eve geri döndük. Şafak yeni sökmüştü ve ipek ve pazen pijamalarımızdan oluşan takımımız, evde hareket edebilen tek şeydi.

herkes hala uyuyordu.

"Minnettar
olacaktır."

Suzette homurdandı. "Seni kırbaçlamak için bir bahanem olduğu için minnettarım demek istiyorsun." "Oh, o daha sonra gelecek."

Kaşlarını çattı. "Seks hayatın hakkında çok fazla şey biliyorum."

Koridordan geçip ana fuayeye adım attığımızda güldüm. "Franco'nun sana ne kadar aşık olduğunu ve onun olduğundan biraz daha sert olmasını istediğini çok iyi biliyorum ama bunu nasıl isteyeceğini bilmiyorsun."

Gözleri büyüdü. "Sus."

Yanağını okşayarak gitmesine izin verdim. "Susturmayı bırakmaya ne dersin? O zaman ikimiz de bu hafta sonu istediğimizi elde edebiliriz."

Onu bir karşılık vermek için soluk soluğa bırakarak, efendimi uyandırmak ve planımı ona bildirdiğimde öfkesine katlanmak için merdivenlerden yukarı uçtum.

* * * * *

Q'yu uyanıkken öpme ve ardından sabah şipşak sevişme fikirlerim, yatak odamıza girip onu yatak odasından çıkarken bulduğumda paramparça oldu.

Teninden kıvrılan buhar ve göğsünden aşağı akan damlacıkların seksi beline sarılı havluya karıştığı banyo.

Yıllardır bu adamla yaşıyordum ama Q'nun çıplaklığından hiç bıkmamıştım.

Kuşları ve fırtınalarıyla mürekkepli teni. Süs değil, her gün savaştığı bir hayatın tılsımı olan kasları. Çok etkileyiciydi.

Gözleri benimkilerle buluştuğunda ürperdim.

"Hangi cehennemdeydin sen?" Bakışları benim az giyimli bedenime kaydı. Dışarıda hava dondurucu olabilirdi, kar kırları kaplamıştı ama şatonun her odası sıcacıktı. Q'nun yıllarca süren rahatsızlıktan sonra 'misafirlerimizin' rahat etmesini sağlama konusundaki titizliği sayesinde hiçbir zaman süveter ya da sabahlığa ihtiyaç duymadım.

"Seni ilgilendirmez."

Sessizce ve yavaşça bana doğru adım atarken içimi bir heyecan kapladı. "Sanırım bunun benim işim *olduğunu* anlayacaksın, *esclave*."

Her parçam dizlerimin üzerine çökmek için yalvarıyordu. zevk. O kadar uzun süre ayaklarına kapanmamla mücadele etmişti ki.

itaatkâr bir jeste ihtiyacı vardı. Ama şimdi, barikatlarını yıkmak ve canavarını serbest bırakmak için ihtiyacı olan tek şey buydu.

Ancak yeşil gözleri bu sabah farklı bir tutkuyla yanıyordu. Daha tatlı, daha az karmaşık bir arzu.

Bana sıkıca sarıldığında nefesimi içime çektim. Ben onun kucaklayışından zevk alırken, onun nemli ve sıcak vücudu benimkini ıslatıyordu. "Uyandığımda yanımda olmadığını görmekten nefret ediyorum."

Göğsüne bir öpücük kondurarak, "Bana karşı duygusal mı davranıyorsun?" diye fısıldadım.

"Biliyorsun, konu sen olduğunda yaşayan en saf orospu çocuğuyum."

Hafifçe güldüm çünkü bu doğruydı. Dış dünyaya göre, Q Tehlikeli, kötü huylu ve kızdırılmaması gereken biriydi. Kutsal alanımızda Q benim koruyucum, prensim ve sevgilimdi.

"Gitmek zorundaydım... ama sadece bir sürprizim olduğu için."

Beni bırakırken kaşlarını çatı. "Sürpriz mi?" Bir elini siyah saçlarında gezdirerek şifonyerine doğru yürüdü. "Sürprizlerden nefret ettiğimi biliyorsun. *Ne bana*

donne pas une raison de te le rappeler . Bu akşam için bazı projelerim var ve perhiz bu projeleri çok daha verimli hale getirmez." Bunu sana hatırlatmam için bana bir sebep verme. Bu akşam için planlarım var ve perhiz bunu çok daha tatlı hale getirecek.

"Planlar mı? Ne planı?"

Benimkilerle örtüşecekler mi?

Siyah gömleğinin içine büzüşüp düğmelerini iliklerken bana baktı.

Dövmeli göğsünün kaybolan görüntüsünün yasını tuttum.

"Sürprizini benimle paylaşmadığına göre, ben de sana aynısını yapacağım." Sıkı bir sırtış dudaklarını bükerken gözleri parlıyordu.

"İstedğin bir şeyden mahrum bırakılmak nasıl bir duygu?"

"Yalvarana kadar orgazm olmamı reddettiğin zamanki gibi."

Ofladı ve bir çift pantolon almak için arkasını döndü. "Ve bu tür derslerin nasıl geri teptiğine bakın."

Gülerek kollarımı ortasına doladım ve yeni yıkanmış kıyafetlerinin narenciye ve sandal ağacı kokusunu içime çektim. "Yakında öğreneceksin Yeterince." Kürek kemiklerinin arasını öptüm, orada bulduğum gerginliği yok edebilmeyi diledim.

Aylardır benden bir şey saklıyordu.

Bu hafta sonu sadece doğum gününü kutlamak için değil, aynı zamanda ne tür bir kafes inşa ettiğini ve neyi söylemeyi reddettiğini anlamaya çalışıyordu. Sık sık

İçindeki karanlıkla başa çıkamayacağımı söyledi. Hâlâ kendini tamamen bırakmayı reddettiğini biliyordum.

Bana karşı asla tamamen özgür olamayacağını bilmek beni rahatsız ederdi.

Ama artık değil. Çünkü ne olduğunu gördüm. Onu geri tutmak Şeytanlar Q'nun beni koruma şekliydi. Bana ikimizi de tatmin edecek kadarını verdi. Ama bu kadar değerli tuttuğumuz şeyi yok etmeye yetecek kadar değil.

Ama bu... bu başka bir şeydi.

Gece gündüz sakladığı ve beni en ham, en çıplak halimle dokunuşunun altında titrerken ve söyleyebileceği her türlü öneriye açıkken bile paylaşmayı reddettiği bir sır.

Kucağımda dönen Q, başımın tepesini öptü. "Yakında ne bulacağım?"

"Şeyler."

"Eşya mı?"

"Söylemem... ama bir ipucu vereceğim."

Yüzü karardı. "Sırlardan hoşlanmam, Tess."

"Bu bir sır değil. Ayrıca, öğrenmek üzeresin." Kollarından dans ederek banyoya doğru yöneldim. "Bu arada yanına bir şeyler almak isteyebilirsin. Üç gün için neye ihtiyacın varsa."

Çenesi gerildi ama hırlayıp cevap isteyemeden banyonun kapısını suratına kapattım.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Neyin peşindeydi? Sırlardan nefret ettiğimi biliyordu.

Sürprizlerin beni mahvettiğini ve öfkелendirdiğini biliyordu. Benim dünyamda sürprizler asla iyi değildir. Ve bana bir ömür boyu yetecek kadarını vermişti. Önce beni karanlığımı kabul etmeye zorlayarak, sonra da hayatımdan çalınarak.

Koruma.

Bir şeyler yaptım.

İnsanları öldürdüm.

Hem onu hem de kendimi incittim.

Hepsi sırlar ve sürprizler yüzünden.

Banyo kapısına vururken ellerimi yumruk yaptım. "*Ouvre la porte, Tess. Maintenant!*" Kapıyı aç. Şimdi!

Duşun suları, kilitli engellerin ardındaki fayans yüzeylerde yankılanırken nefesim sert ve kesik kesik geliyordu.

Kapıya tekrar saldırdım. "Cevap ver bana, *esclave*. Bana ne planladığını söyle. Aksi takdirde-"

"Efendim?"

"Ne?" İstenmeyen misafirle yüzleşmek için dönerek kükredim.

Ziyaretçiler

evin bu bölümüne giremezsiniz. Temizlik için bile. Tess ve benim kullandığımız aletler ve oyuncaklar sadece bizim gözlerimiz içindi.

İnsanlar neye ihtiyacım olduğunu biliyordu. Personelimiz ve arkadaşlarımız ne kadar berbat durumda olduğumu anladılar. Yine de bilmek ve görmek tamamen farklı şeylerdi.

İçimdeki canavar tırmalayıp pençelerken ürperdim. Tess'in onu yalnız bırakmam için beni zorladı. Kendine barikat kurmuştu, böylece ona saldırıp itiraf etmesi için işkence edemezdim.

Sikeyim.

Onu incitme düşüncesiyle sikişim seğirdi.

İğrenç hastalık beni asla bırakmadı. Ona zaten çok şey yapmıştım. Onu damgaladım. Onu ısırdım. Onu kırbaçladım, kanattım ve becerdim.

Ama şimdi beni terk etmişti ve canavar sırlarına cevap bulmak için lanet olası aya doğru uluyordu.

Franco tereddütle odama girdi. "Tess arabanın hazır olduğunu söyledi." Boynunun arkasını ovuşturdu. Adam benden biraz daha uzun olmasına rağmen neler yapabileceğimi biliyordu. Sırf *esclave*'im söyledi diye bir tecavüzcünün kalbini göğsünden söktüğümü görmüştü.

"Ne arabası? *Pourquoi*?" Neden? Kapıyı işaret ettim, iyi bir önlem için tekrar yumrukladım. "Biliyor musun? Ondan duymayı tercih ederim." Umarım

aptalca oyunlarına olan öfkemi anladı. Ona ulaşabildiğim an, benden bir şeyler sakladığı için pişman olacaktı.

Franco kilitli banyoya baktı, yüzünde hafif bir gülümseme vardı. "Kahretsin, seni iyi tanıyor."

Kalbim şeytani bir ritimle atarken burun deliklerim alevlendi. "O ne biliyor?"

"Bu haberi sakince karşılamayacağınızı."

Öfkemle savaştım. "Karanlıkta kalmak beni pek de sakinleştirmeyecek."

Her şey çok iyi gidiyordu. Ona sahiptim. İşim vardı. Hayır kurumlarım. Evet, hayal kırıklığına uğramıştım ve gerçekleşmeyen şeyler istiyordum. Ve evet, Tess karım olduğu sürece, onu kendimden bile koruma ihtiyacıyla daha fazla savaştığım için kendimi gerçek doğamı giderek daha fazla kısıtlarken buldum. Ama bunların hiçbirisi önemli değildi çünkü ona sahiptim. Onu hak etmiştim. Hak etmemiş miydim?

Evliliğimiz iyiydi. Seks hayatımız mükemmeldi.

Ama bir şeyler eksikti.

Hayır, eksik değil.

Değişiyor.

"Lanet olsun!" Kükreyerek kapıyı tekmeledim, keşke bir baltam olsaydı da onu paramparça etseydim. Dikkatim Franco'dan ve onun lanet olası şifreli yorumlarından, sadece birkaç metre ötedeki çıplak kadınımı yıkayan aralıksız duşa kaydı.

Lanet olası kapı ve taktırdığım ekstra kilitler ve önlemler. Tess ofisimin banyosunda uyuşturulup çalındığından beri, onlarla bir aşk-nefret ilişkim vardı. Seviyordum çünkü ilk kez bir duş

Onu götürmüştüm. Ve nefret ediyorum çünkü banyo gördüğüm son şeydi. Sayısız canın katledildiği ve mahkûm edilmiş ruhuma daha fazla kan bulaştığı bir saldırıdan önce.

"Efendim. Telefonunuz var."

"*Quoi?! Ne?!*"

Franco iş çizmeleriyle ilerledi ve cep telefonunu pençeme sıkıştırdı. "Ben Frederick. Tess beni dinlemeyi reddedersen onu dinleyeceğini söyledi."

İnledim ve boştaki elimi saçlarımın arasında gezdirdim.

Biraz büyümesine izin verdim. Bunun başlıca nedeni, Tess'in onu dizginlemediğimde, amını ısırıp onu yukarı kaldırmaya zorlarken ipleri tutma çubuğu olarak kullanarak çok sevimli bir şekilde ona tutunmasıydı.

Bana zorba demişti. Bir canavar.

Haklıydı.

Ama o bayıldı. Tıpkı benim ona vermeyi sevdiğim gibi.

Franco telefonu elime almamı işaret edince gözlerim kısıldı.

Kul

ak. İstemeye istemeye yaptım.

Soğuk cihaz tenime değdiği anda, iş ortağım ve sinir bozucu en iyi arkadaşı, "Zavallı karını rahat bırak, Q." diye emretti.

"Kapa çeneni. Ne haltlar döndüğünü bilmiyorsun ve bu seni ilgilendirmez.

lanet olası işin-"

"Yanlış. Bu benim işim. Haftalardır Tess'in bunu ayarlamasına yardımcı oluyorum."

"Ne!?" Sesim yumuşak mobilyalarda yankılandı. Franco'nun çıkışı işaret edip geri çekilme nezaketini gösterdi. O gittiği anda, sanki kontrolümü kaybetmişim ve hiçbir gücüm kalmamış gibi hissederek halının üzerinde volta atmaya başladım. İçindeki vahşi canavarı.

Tess'in sevgisine umutsuzca ihtiyaç duyarken bile onun kanını isteyen canavar.

"İki gün sonra doğum günün Q. Hiç kutlama yapmıyorsun. Tess sana özel bir şey vermek istedi. Seni işten ve hayattan uzaklaştırmak istedi." Keskin bir havlamayla devam etmeden önce durakladı. "Pes edeceksin. Sen değilsin

onu planlarını değiştirmeye zorlayacağım.

Anladın mı?" "Bunların hiçbirini istemedim."

"Yapmadığını biliyorum. Bu yüzden bunu senin için yaptı. Seni

seviyor, seni aptal orospu çocuğu. Bırak sana göstersin ve sanki sen

onu öldürmek yerine çabalarını takdir ediyorum."

Suratımı astım ve yukarıdaki kirlilere sıkıştırılmış seks koşumuna bakarak öfkelen dim. Onu en son kullandığımda Tess on iki saat aralıksız uyumuş, kaçamaklarımızdan sonra kendine gelmeye çalışmıştı. "Eğer kabul edersem, bana ne planladığını söyle. Söyle bana.

Aksi takdirde bunu yapmayacağım."

Ya bana çılgın bir seks oyunu ayarladıysa?

Neye ihtiyacım olduğunu düşündüyse? Ya beni çok zorlarsa ve ben de kontrolümü kaybedip kendimi kaybedersem?

Onu çok seviyordum. Ama içimdeki kafesin kilidini hiçbir zaman tamamen açmamıştım, çünkü gerçek doğama güvenmiyordum. Ama aynı zamanda insan olan bir parçam da vardı. Ve Tess beni insan olarak *tutan* şeydi.

aynı zamanda beni yok ediyor.

Ona acı verdim çünkü o da bunu benim kadar istiyordu. Ama sadece hayatta ve yatağında olması bile bana şimdiye kadar katlandığımdan daha fazla acı çek tirdi.

"Hayır, güven burada devreye giriyor." Frederick kıkırdadı. "Ona güven. Güven

Biz. Arabaya bin, GPS'i takip et, ona iyi davran, gülümse ve rol yap. harika vakit geçiriyorsun. Sonra da bu akşamki randevuda bizimle buluş ve bir kez olsun keyfine bak."

"*Eğlenmek* mi? Başıma ne geleceğini bilmezsem nasıl eğlenebilirim?"

"Karını tanıyorsun. Bu kadar yeter." Frederick güldü. "Git arabaya bin, Q. Beni oraya getirip seni bağlamak zorunda bırakma."

"Buna cüret edemezsin." "İzle

beni." Telefonu kapattı.

Dişlerimi sıkarak telefonu odanın diğer ucuna fırlattım. Duvar kağıdına çarparak sekti ve şöminenin yanındaki kalın beyaz halının üzerine güvenli bir şekilde düştü.

Sessizlik çöktü.

Banyoda da sessizlik var.

Kapıya doğru hışımla ilerledim ve alnımı soğuk tahtaya dayadım. Sertçe nefes alarak öfkemi yatıştırmaya çalıştım. "*Je suis désolé.*" Özür dilerim. "Dışarı çıkabilirsin, *esclave*. Sakinleştin."

Kapının yan tarafından bir tırmalama sesi geldi ama kapı kolu dönmedi. En tatlı ses -hiç bıkmayacağım ses- mırıldandı, "Toparlan ve arabaya git, Q. Birazdan aşağı ineceğim. Bu sürpriz hoşuna gidecek. Güven bana."

Ona güven.
Yıllarca bunu yaptım.

Onun yanında çalışmış, yanında uyumuş ve sayamayacağım kadar çok kez, yasal olandan çok daha fazla pozisyonda onun içinde olmuştum. Benden tek istediği buysa, tamam. Ona güvenebilirdim. Ve ben de ona itaat edecektim.

Oceanof [PDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

Bir saatten fazla araba sürdük.

Yamalı kırlar, karık tarlalar ve sakın sakın otlayan hayvanların yanından geçerken Q tek bir kelime bile etmemişti.

Sonunda banyodan çıkmaya cesaret edebildiğimde - gri bir yün elbise, turkuaz eşarp ve omuzlarımda kurumuş ve yumuşak saçlar -Q'nun üzerime atlamasını bekliyordum. Beni soyacağından, bağlayacağından ve daha malikânededen ayrılmadan sürprizimi mahvetmeye zorlayacağından korkuyordum.

Ancak kurnazlığım işe yaradı.

Franco'nun onun mantıklı düşünmesini sağlayamayacağını biliyordum. Ama Frederick yapabiliirdi. Frederick de Q üzerinde benimle aynı güce sahipti. İkimiz de onun öfkesinin anahtarlarını tutuyorduk, sadece farklı şekillerde.

Her nasılsa Q'yu, hoparlörlerinden klasik Fransız operası tınlayan ve gizli pikniğimin arkaya tıkıştırıldığı Aston Martin'de beni beklemesi için ikna etmeyi başarmıştı. Pahalı araba bavullarımızı alamayacak kadar küçüktü. Kıyafetlerimiz misafirlerimizle birlikte Helikopter. Q'nun ofisine giderken beni ilk kez becerdiği helikopterle aynı helikopter.

Tekrar kaçırılmadan önceki son beraberliğimiz.

Dudağımı ısırarak pencereden dışarı baktım. Orada burada kar yığınları vardı ama güneş ışığı hafif buzlanmayı eritmişti. Buz sarkıtları hâlâ gölgede ağaçların üzerinde parıldıyordu. Bununla birlikte, ısıtılmalı deri koltuklar ve havalandırma deliklerinden gelen sıcak esinti sayesinde arabanın içi sıcacıktı.

Birkaç mil daha geçti ve Q hâlâ konuşmuyordu. Elleri direksiyonun etrafında sıkı bir şekilde durdu, sadece vites değiştirmek veya bizi bir köşeye fırlatmak için hareket etti.

Yolun bazı kısımları buzla kaplı olsa da hızlı sürmesine aldırmadım. Ona güveniyordum.

Keşke bana güvenseydi.

Bana bir sürprizi kabul edecek kadar güvenmiyordu ve onu neyin yiyip bitirdiğini söyleyecek kadar da bana güvenmiyordu. Çünkü bir şey vardı ve

görmezden gelmek gittikçe zorlaşıyor.

Yumuşak parmaklar boynumu okşayınca sıçradım.

Başımı çevirdiğimde Q'nun yeşim yeşili gözleri parlıyordu. "Bir bakayım."

Kalbim küt küt atıyordu ama ne demek istediğini biliyordum.

Yavaşça eşarbı boğazımdan çözdüm ve görebilmesi için çenemi eğdim. Saçımı omzumun üzerinden kaydırarak Görünür.

Nefes nefese kalan Q, yıllar önce etime işlediği damganın izini sürdü. Aylarca kırmızı ve çirkin kalmıştı. Şimdi deri gümüşleşmişti ve şiddetten ziyade bir doğum lekesi gibi görünüyordu.

Sahiplik. Kuyruğunda bir serçe olan Q beni sonsuza dek onun olarak işaretledi.

Gözlerim ceketli göğsüne kaydı, karşılığında ona takmama izin verdiği damgayı görebilmeyi diledim: büyük T harfinden sarkan kuş kafesi. Onunki de gümüşleşmiş, ağaç dalları ve dövmesindeki serçe tüyleriyle karışmıştı.

Güneş ışığı benim yarama doğru vurmadıkça ya da Q isteyerek onunkini göstermedikçe, kimse kendimizi kalıcı olarak Bir başkası.

Bir nefes daha alan Q, bir eliyle arabayı sürmeye, diğer eliyle de markamı okşamaya devam etti. Eğer kötü bir gün geçirdiyse, tartıştıysak ya da

Aramızdaki şeyler tam olarak mükemmel değildi, onun olduğumun kanıtını görerek bana geri dönmenin yolunu buldu. Sadece geçmişte ya da şimdi değil.

çalkantılı bir gelecek de var.

Elimi onunkinin üzerine koyarak parmaklarını öptüm. Gözleri kısıldı.

Çaresizlik ve arzusun kokusu etrafımızı sarmıştı.

Elimi tutarak keskin bir sola dönüş yaptı, yoldan çıktı ve çakıllı bir patikaya girdi. Toz bulutu hızıyla patikada ilerlerken gözümü ondan ayırmadım ve yıkılmış bir ahır ve paslanmış bir traktörün bulunduğu tüylü bir tarlaya ulaştığımızda arabayı parka çektim.

Parmakları pençeye dönüştü, boynuma kilitlendi ve yüzümü kendisine doğru çekti.

Dudakları dudaklarıma yapışıp beni açlıkla, şiddetle, lanet olasıca sahiplenici bir şekilde öptüğünde nefesimi içime çektim. Fransız kırsalının ortasında özel bir arazide bir arabanın içinde olduğumuzu unutmuştum.

Islandıkça kalçalarım birbirine kenetlendi. Göğüslerim ağırlaştı ve sızladı ve el frenini geçip ipeksi pantolonunun arasından sert sikini ovuşturan elimi durduramadım.

"*Esclave...*" Dudakları dişlere dönüştü, boynumdan damağıma doğru zevkle ve uyarıyla ilerledi. Dili boynumdaki Gümüş mühür, gerginlik yavaşça vücudundan sızıyor.

Daha sakın nefes aldı; dudaklarından yumuşak bir kıkırdama çıktı. "Tanrım, ben lanet bir götüm."

Rahatlama hissi beni koltuğa yapıştırdı. "Hiç de değil. Bunu kabul etmekte zorlanacağını biliyordum."

Gözleri dudaklarımdan gözlerime kayarak geri çekildi. Birçokları için Q, ona döndüğüm gün söylediklerimde ciddi olduğumu sürekli hatırlatmaya ihtiyaç duyduğu için bir anlam ifade etmezdi. Bir yalanı yaşamadığımızı. Her şeyimle onun olduğumu. Ama bana göre, ben anladım.

Çünkü benim de kendime güvensizliğim vardı.

Bir gün yatak odasındaki teslimiyetimin ve hayatımızın diğer her alanındaki mücadelemın yeterli olmayacağından korkuyordum. Bir gün, istismardan ve acı dolu bir hayattan kurtarılmış başka bir köle kız bulacak ve onun kırılmışlığını benim sarsılmaz gücümünden daha cazip bulacaktı.

Birbirimize olan sevgimizden emindik. Yine de çok güvensizdik, çok.

Sanırım bu sağlıklı değildi - birbirimizden bu kadar çok şey istememiz Birlikte geçirdiğimiz yılların ardından daha rahat bir kabulleniş içine girmemiz gerekirken. Ama neyin sağlıklı neyin sağlıklı olduğunu kim söyleyebilirdi ki? Bazı insanlar seksi sevmezdi. Diğerleri severdi. Bazıları vanilyayı severdi. Diğerleri kanlı oyunları ve şiddeti severdi.

Doğru ya da yanlış diye bir şey yoktu.

Nasıl mükemmel bir eş ya da koca olunacağına dair bir rehber kitap yok. Varsa bile yırtılıp atılmalıydı çünkü hiç kimse bir başkasının gerçekten neye ihtiyacı olduğunu bilemezdi. Her ilişki, hatalar ve kusurlarla dolu kendi karmaşasıydı ve her lanet gün layık olmak için savaşıyordu.

Q ona bunu neden yaptırdığımı sormadı. Tüm bilgilerimi almaya çalışmadı.

niyetler. Onun yerine beni bıraktı ve başını eğerek botu işaret etti.

"Hayal mi görüyorum yoksa yola çıkmadan önce orada bir hasır sepet mi gördüm?"

Yüzümü kızgın bir ifadeye zorladım. "Bunu görmemen gerekiyordu."

"Pek çok şeyi görmemem gerekiyor. Ama görüyorum."

Saklamaya çalıştığım başka sırlardan da bahsettiğini biliyordum. Her zaman söylediği gibi bir canavar gibi onları ortaya çıkarırdı. Ancak benim sırlarımın olması nadir bir durumdu. Ne de olsa benden bir sır saklayan oydu. "Bu her iki taraf için de geçerli," diye fısıldadım. "Benden bir şey saklıyorsun, Q. Ne olduğunu bilmek istiyorum."

Dondu kaldı, koltuğuna kilitlendi. Ürkütücü sakinliği, saldırmalı mı yoksa kaçmalı mı diye düşünen bir avcıyı andırıyordu. "Bu da ne demek şimdi?"

Nefesimi içime çektim. Bu konuyu açmak istememiştim. Şimdi zamanı değildi. Eşarbımı boynuma tekrar doladım. "Bu konuda endişelenme. Daha sonra tartışmak için bolca vaktimiz olacak."

"Tartışmak mı?" Kaşları öfkeli bir şekilde çatıldı. "Benimle kavga etmeyi mi bekliyorsun?"

"Hayır, ama bana söylemen için ya seni o kadar kızdırmalıyım ki ağzından kaçırmalısın ya da satır aralarını okuyabilmem için seni kandırmalıyım.

daha yumuşaksın." Ona sıkı bir gülümseme fırlattım. "Beni tanıyor olabilirsin Q Mercer, ama ben de seni tanıyorum ve benden bir şey sakladığında anlıyorum."

Kapımı açtım, kemerimi çözdüm ve öğleden sonra serinliğine atladım. "Ama haklısın. Arkada bir piknik sepeti vardı. Bayan Sucre'den gelen lezzetlerle dolu. Yemek için duralım... sonra yola devam edebiliriz. Daha birkaç saatimiz var."

Onu beklemeden bagajı açtım ve piknik sepetini kollarıma aldım.

Q beni yakalayıp sepeti elimden almadan önce kapısının çarpma sesi bana bir saniye avantaj sağladı. "Kendine zarar vermeden önce ver şunu bana."

Dilimi çıkardım. "Bu sadece lanet bir sepet. Sanırım onu taşıyabilirim _."

"Yanlış. Bu senin için yapmam gereken bir iş. Bir şeyler yapmaya çalışmayı bırak

beni tamamen işe yaramaz hale getir,

esclave." Ne?

Dalgaların arasında güneşli bir alana doğru ilerlerken ben de peşinden koştum.

Çimen. "Bana el pençe divan durmanı beklemiyorum, Q.

evlilik-"

"*Putain, tu-testes ma patience.*" Siktir, beni test ediyorsun. Q döktü sepet, omuzlarımı tutmak için dönüyor. "El pençe divan durup seni beklemiyorum. Senin kocan oluyorum."

"*Karın* olarak ben de bazen senin için güzel şeyler yapmak istiyorum. Sana ne kadar değer verdiğimi göstermek için."

Yüzü şehvet ve sevginin karışımıyla gerildi. "Ben de seni seviyorum, Tess. Bu yüzden bir beyefendi olmak için sahip olduğum küçük şansları elimden almayı bırak, böylece en azından çaresizce ihtiyacın olan canavar olmayı biraz daha kolaylaştırır."

"İhtiyacım mı var?"

Çenesini sıktı. "Eğer acıya ihtiyacın olmasaydı, uzun zaman önce o parçamı öldürmenin bir yolunu bulurdum. Şimdiye kadar daha iyi olmanın bir yolunu bulmuş olurdum. Ama sen bundan bu kadar zevk alarak beni daha da kötüleştirmeye devam ediyorsun."

Kalbime bir makas saplasaydı bile beni daha fazla incitemezdi. "Bu da ne demek şimdi? Seni böyle olmaya *zorladığımı* mı? İstemediğin halde bana zarar vermeni sağladığım mı?" Alaycı bir kahkaha attım. "Sanki, Q. Bunu seviyorsun. Buna ihtiyacın var. Eğer benim acım olmasaydı, asla kurtulamazdın." Aramızdaki mesafeyi kapatarak, cesaretle bacaklarının arasına. Sıktığımda zonklayan ereksiyonu hareketlerimi haklı çıkarıyordu. "İşte... Şu anda acı çekiyorum ve sen de sertleşmişsin."

Beni itti. "Beni lanet bir sadiste dönüştürdün." "Yanlış, sen hep öyleydin."

"O zaman seni bir mazoşiste dönüştürdüm ve seni nasıl geri döndüreceğimi bilmiyorum."

"Yine yanlış. Ben hep öyleydim. Biz değişmedik. Kendimizi kabul ettik. Bundan memnun olduğumu sanıyordum!" Göğsümde sızlayan acıyı ovuşturdum. "Sen... benden sakladığın şey bu mu? Beni artık böyle istemiyor musun?"

Zorlu bir mücadelenin enfes doruklarına asla sahip olamama düşüncesi serbest bırakılması ya da insanlık pelerinlerimizi çıkarıp hayvanlar gibi sevişirken dişlerinin tenimi parçalamasının verdiği o lezzetli his beni söyleyebileceğimden çok daha fazla incitti.

Q'yu seviyordum. Bana ne verirse kabul ederdim. Ama bizi bir araya getiren bağlantıyı elimizden alırsa... bu bizim için ne anlama gelirdi?

Ona bakamadım.

Dönerek hışımla uzaklaştım, ahıra ve onun sunduğu tuhaf sığınağa doğru ilerledim. Zamanla kararmış menteşelerinde hüznle sallanan eski kapıyı hızla geçerek, Q beni yakalayıp etrafımda döndürmeden önce küflü binanın ortasına ulaşmayı başardım.

"Bir daha asla böyle küfürler etme, *esclave*." Yüzü bir anda gölgeler ve günah. "Ve asla bir tartışmanın ortasında benden kaçma."

"Tartışma. Bu bir tartışma değildi." Isırmasına karşı kıpırdandım Parmaklar. "Peki neden kaçamıyorum? Cevap istediğinde görmezden gelinmek hoşuna gitmiyor mu? Öyle mi? Çünkü sana söyleyebilirim ki sevdiğin kişi böyle tutar-"

"*Tais-toi*." Kapa çeneni. Dudakları benimkilere çarptı. Dişlerimiz çarpışırken metalik bakır öpüşmemizi anında lekeledi ve diğer her şey kayboldu.

Ağzını açarak homurdandı, "Benden kaçma. Çünkü bu bende seni kovalama, canını yakma ve sana bir şeyler öğretme isteği uyandırıyor. "Beni terk etme gücüne sahip olduğunu düşündüğüm için sana lanet bir ders veriyorum." Düşüncelerim yok oldu.

Vücudum kontrolü ele aldı.

Q'nun böyle bir gücü vardı. Beni zeki bir kadından yalvaran bir hayvana dönüştürdü. Ne olacağını biliyordum. Biliyordum çünkü onu tanıyordum.

Ve bunu istedim.

Hem de çok.

Mum ışığında akşam yemeklerinden ve süslü kaçamaklardan daha fazlasını istedim. Elmaslardan ve kuş tüyü yataklardan daha çok istedim.

Bunu hayattan daha çok istedim.

Onun tatlı acılarının bağımlısıydım. Ve o, tekrar tekrar döndüğüm bir uyuşturucuydu.

"Yapma. Sen. Dare. Hareket etme." Q beni uyarırcasına salladı ve kirli çiftlik malzemeleriyle dolu bir banka doğru yürüdü.

Zor nefes alarak etrafıma bakındım.

Her an sahibi ortaya çıkabilir. Bizi yakalayabilirdi. Ama bu sadece heyecanı artırıyordu.

Bağlanmış saman balyaları ve atılmış hayvan yuları köşelerde kir biriktirirken, uğursuz et kancaları kalın zincirlerle tavandan sarkıyordu.

Q arkamdan gelip, bir sırık yardımıyla kirişlerdeki bar boyunca bir et kancasını sürüklerken kalbim hızla çarptı. "Kollar yukarı."

İtaat ettim.

O istediği için değil. Ama *ben* istediğim için.

Bileklerimi kaba ve kalın bir şeyle bağlayıp kollarımı yukarı doğru çekerek başımın üzerindeki kancaya taktığında nefes alışverişim hızlandı.

Ağırlığım bileklerime geçmedi ama dizlerim jöleye döndü.

Ne kadar ileri gideceğini asla bilemezdim. Kendini tehlikeli sisin içinde kaybettiğinde, kıyafet ve sonuçlar gibi şeyleri unuturdu. Yaptı. Karnını doyurduktan sonra bana ne giydireceğini düşünmektense beni soymak için kıyafetimi kesmeyi tercih ederdi.

Ancak, bir bıçak bulup kesmeye başlamadı. Sadece dudaklarında keskin bir gülümseme ve bakışlarında tehditkâr vaatlerle etrafımda dolaştı.

"Senden bir şey sakladığımı mı düşünüyorsun, Tess?"

Ne? Konuşmak mı istedi? *Şimdi mi?* Bu eziyete hazırlıklı değildim. Vücudum sıvı gibiydi. Kalbim alev alev yanan bir cehennemdi. Tek istediğim fiziksel

talepler ve gökyüzüne yükselen, acı veren zevk.

Gözlerimi kırptım. "Evet?"

Benim onayım bir soruydu.

Karanlık ve alçak sesle kıkırdadı. "Birden o kadar emin olmadın mı?" Tekrar arkama geçerek saçlarımı topladı ve yoluna çıkmaması için gevşekçe ördü.

Neyin yolu?

Ne yapacaktı?

Keşke onu tahmin edebilseydim. Ama üç yıllık evlilikten ve aylarca onun her emrine boyun eğdikten sonra, hala ne yapacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu.

bana yaptırırdı. Q ile seks asla sıkıcı değildi. Sırada hangi aleti kullanacağını tahmin etmeye çalışmak zihnimi çalıştırıyordu.

Hayal kırıklığına uğramadım.

Eşarbımı boynumdan çıkararak arkamda kaldı, Gri elbisemi toparladım ve kumaşın aşağı düşmemesi için deniz mavisi eşarblı belime bağladım.

Kış soğuğu bacaklarımı yaladı.

Siyah saten taytımı tutan bir jartiyer kemeri ve G-string giydim.

Kalçalarımın üst kısımları açıktaydı ve giydiğim alçak topuklu ayakkabılar birdenbire ortaya çıkardığım şuh iç çamaşırları için yeterince seksi gelmemeye başladı.

Q önüme geldi, yüzünü şehvetin ateş topu boyarken parmak eklemlerini ısıırıyordu. "Kahretsin, sana ne kadar ihtiyacım olduğunu asla unutamayacağım. Vücudun beni ne kadar çok çağırıyor. Zihnin bana ne kadar meydan okuyor. Mücadelen ne kadar onu söndürmem için bana yalvarıyor." Gözleri yeşilden talepkâr bir griye dönüştü. "Şimdi bile bu seni korkutmuyor, değil mi tatlı Tess? Seni becerdiğim süre boyunca -siki amının derinliklerindeyken, ellerim boğazında ve dişlerim etindeyken-

Seni boğma ve kanını akıtma dürtüsüyle savaşmak."

Nefes alamıyordum.

Anılardan ve ıslaklıktan başka bir şey değildim, onun tarafından çözülüyordum.

kirli, lanet kelimeler. Onu İngilizce olarak anlayamadım. Onu ruhumda duydum.

Elini boynuma dolayarak sıktı. "Ve beni o son mesafeye -o korkunç, günahkâr mesafeye- gitmekten alıkoyan tek şey seni ne kadar çok sevdiğim. Üzerinde yürüdüğün toprağa ne kadar taptığım. Eğer seni incitirsem, bir daha beni incitemeyeceğini bilerek öleceğim.

bir gün daha yaşayabilirim. "*Je me tuerais si jamais j'allais trop loin.*" Çok ileri gittiğim için kendimi öldürebilirim.

Ağzı benimkine çarptı. Öpüşmemiz mantığa ve duyarlılığa meydan okuyordu.

O itti, ben boyun eğdim. O ısırıldı, ben emdim. Nefes aldı; ben nefes aldım.

Bacaklarım ayakta durmaktan iyice vazgeçti. Bağlarımın içine düştüm, sallanan bedenimi onunkine doğru çekmesine izin verdim, bacaklarımı kalçalarının etrafına çekmesine izin verdim ve kemerini ve pantolonunu karıştırıp külotumu kenara iterken ağzına çiğlik attım.

Beni bu kadar hızlı, bu kadar çabuk, bu kadar alışılmadık derecede çiğ almayı planladığına dair sahip olduğum tek uyarı, eli klitorisimi fırçalamadan ve horozunun pürüzsüz tepesi beni kazığa oturtmadan önce açıkta kalan amımda buzlu havanın kısa bir fişkırmasıydı.

İnledim ve bir kılıç gibi içimden geçerken parçalandım. İyi olduğumdan emin olmak için durmadı. Boyutuna ya da penetrasyon derinliğine alışmamı beklemedi.

Sadece kalçalarımı sıktı ve onu kabul etmem için beni zorladı. Ona ihtiyacım olan şeyi yaptı.

Yumuşak sözlere ve nazik ilgiye ihtiyacım yoktu. Tatlı bir samimiyete ihtiyacım yoktu.

Bir erkeğe ihtiyacım vardı. Bir canavara. Beni sikecek bir efendiye. Seçme şansımı elimden almasına ihtiyacım vardı çünkü o zaman teslim

olabilirdim. Düşünmeyi bırakabilirdim. Düşünmeyi bırakabilirdim.

Tess'in Q'su ile ıgılık atması, ağlaması, yalvarması, nefes nefese kalması ve kurtarıcım ve kocamın görkemli sikini itmesi ve *itmesinden* başka bir Şey olamazdı.

"Siktir, Tess." Q'nun parmakları beni boyunun üzerinde aşağı yukarı sarsarken kalçalarımı zedeledi.

Bileklerim ip yüzünden yandı. Parmak ularımdaki kan dolaşımı durdu. Gözlerim bulanıktı ve odaklanmakta zorlanıyordu ama bedenim... canlıydı. Yanıyordu, çarpıyordu ve o kadar uyanıktı ki, içimdeki sikiinin her seğirmesini, tuttuğu her kısıtlamayı ve yuttuğu her hırıltıyı hissediyordum.

"Böyle seviyorsun, *esclave*. Yaramaz amını doldurmamı seviyorsun. Beni isteyip istemediğini bilmediğin zamanlarda seni almamı seviyorsun. Seviyorsun

Bana nasıl istediğini söyleme hakkında mahrum bırakılıyorsun." Daha sert itti, çıplak kalalarımızın çarpmasıyla ahırın yankılanmasını sağladı. "*N'est-ce pas?*" yle değil mi?

Başımı salladım. Ya da en azından başımı salladığımı sandım.

Dudağımı ısırdım, içimden delice bir his geçerken kanım çekildi.

Çıplak olmak istedim. Dişlerini, tırnaklarını, kırbacını ve cezasını istiyordum.

Ama onun hakkında bildiğim tek Şey sikiydi. Mükemmel bir iŐadımı olarak içimde dikiliyordu. Saçları arkaya kaymıŐ, gömleği gevrek, yn ceketi yüce.

Dışarıdan bakan biri için çok sakın görünüyordu. Çok *normal*.

Ama benim ne yaptığımı görmediler.

Onun gözlerine eriŐemediler. Ruhuna.

Onun kucağında zıplayarak, cadı derinliklerine baktım. İçindeki kafes aıktı; canavarının zincirleri çözülmüştü. Evde olsaydık, o beni becerirken, canımı yakarken ve canımı yakmaya çalışırken saatlerce yatak odamızdan ıkamazdık.

Kendisine karşılık olarak.

Bana tapardı ve biz de gelirdik. Tanrım, gelirdik.

Ama sonra benimle ilgilenir, beni yatıŐtırır, beni yıkar ve her nazik aşık gibi beni kucaklardı. Bana sunabileceği en iyi güvenliği sunarken, çok ileri gittiği için kendini dverdi. Açtığı yaraları severken, onlara neden olduğu için kendi kanını kurutmak isterdi.

Burada hızlı olmamız iyi oldu.

Oyun için zaman yoktu. Sadece seviŐmenin en çıplak hali. "Tanrım, Q... durma."

"Tu crois que je pourrais m'arrêter?" Sence durabilir miyim? Beni öne doğru çekti, içime daha da fazla uzunluk ve sıcaklık soktu. "Sen

Sikim içindeyken ve dudaklarımda senin tadın varken durabileceğimi sanmıyorum." Yüzü şiddetli bir hırıltıyla parçalandı. "Siktir, Tess. Asla duramam. Duramam. Duramam. Yapamam." İçime bir öncekinden daha sert ve acımasızca girdi. "İstemiyorum. Asla da istemeyeceğim. Yine de istemeliyim. Ya buna ben sebep oluyorsam? Ya sorun bensem?"

Sorusu zihnindeki karanlık alt uzaydan süzüldü.

Ne sorunu?

Anlamak için çırpındım ama bir orgazm kıvrandı, emsal talep etti.

Ne demek istediğini bilmek istiyordum. Hangi iblislerin onu kovaladığını bilmem gerekiyordu.

Ama onunla karanlığın içindeydim ve daha fazlasına ihtiyacım vardı. Orgazm olmak için karanlığın o son parıltısına ihtiyacım vardı. Ancak o zaman aramızda öfkeli bir fırtına kopmadan konuşabilirdik.

Anlaşıldı.

Baştan çıkarıcı ağzı daha fazla işkence kusuyordu. "Sen çok pis, iğrenç bir kızsın. Beni kandırıp taşraya getirdin, böylece ne yapacaktın? Bir yabancının ahırında beni becermek için mi?"

Beni manipüle etmesine ve yönlendirmesine izin verdiğimde gözlerim kapandı; beni bozmasına ve baştan çıkarmasına izin verdim. Kelimelerin benim felaketim olduğunu biliyordu. Böyle kaba ve iğrenç şeyler söylemesine ne kadar bayıldığımı biliyordu çünkü Sonra da beni atasözleri ve vaatlere boğardı.

"Evet... durma." Aleti içimde kalınlaşıp sertleşirken amım onu yumrukladı.

Açık saçık konuşmak bende işe yarayabilir, ama Tanrım, onda da işe yaradı.

Rahatlaması biraz zaman almıştı. Fiziksel araçların yanı sıra sözel araçları da kullanması. Ama artık bu konuda çok iyiydi. Şimdiye kadar duyduklarımın en iyisiydi.

"Kahretsin, böyle çok güzelsin. Çok açık ve ıslaksın ve sikimin nasıl hissettirdiğine takıntılısın. Seni sikmemden hoşlandığını söyle bana. Seni şu anda kesersem, ellerinin ve dizlerinin üzerine çöküp seni bir canavar gibi becermeme izin vereceğini söyle."

Görüntü zihnimde akıp gidiyordu.

Arkamda kızışıyordu.

Dağınık ahır zemininde dizlerim kan içinde kaldı.

Evet!

Orgazmın ilk dalgası beni sürükleyip götürmekle tehdit ediyordu.

Q kıkırdadı, bunu hissetti, ben söylemeden tam olarak nasıl bitirmek istediğimi anladı.

"Dileğin benim için emirdir, *esclave*. Her zamanki gibi." Elinde bir *bıçakla - bıçağı nereden bulmuştu ki?* - yukarı uzandı ve beni hapseden yoğun ipi kesti. İp koptuğu anda kollarına yuvarlandım. Beni yere doğru savururken siki dışarı kaydı ve omuzlar.

Ayağım takıldı ve ellerime ve dizlerime doğru yükseldim. Sertti ve ben buna bayılıyordum.

Kızıışmış bir köpek gibi yayıldığım anda Q arkamda dizlerinin üzerine çöktü. Kemerinin şingirtisi ısı dalgaları ve yoğun bir arzu yarattı. Beni tokatlayacak mıydı yoksa çok mu ileri gitmişti?

Eli aceleyle örülmüş saçlarımı okşarken siki içime girdi.

Çok ileri gitti.

Ustam ve bekçim arkamdan içime girerken dudaklarım muzaffer bir gülümsemeye dönüştü. Giyinik göğsü sırtımı örterken kalçaları daha hızlı ve daha hızlı bir şekilde içime girdi. "Sen çok pis bir kızsın. Söyle bana. Seni böyle becermemden hoşlanıyor musun?"

"Evet. Evet. *Tanrım*, evet."

"Daha ne kadar dayanabilirsin, Tess? Karımı daha ne kadar sert sikmem gerekiyor?"

Sikişmek ve eş kelimeleri sarsılmama neden oldu.

Q güldü, hızı çılgınlığa dönüşürken kıcıımı tokatladı. "Sanırım çok uzun sürmeyecek, sevgili *esclave*." Onun ritmik çekişi benimkiyle eşleşti.

mümkün olan her şekilde. Çok hızlıydı ama çok akıcıydı. Beni her doldurduğunda tepeme vuruyordu. Vücudumu yüksek ve muhtaç olmaya zorladı.

"*Maître...*" Dizlerim kırıldı ve dirseklerim pes etti. Yanağım yere çarptı, saman ve döküntüler Q'nun asla durdu. Kan yüzüme bulaşırken ısı patladı. Beni tekrar tekrar geri çekerken parmakları morluk üstüne morluk bıraktı.

Kendimi

tutamadım. Geldim.

Ben geldim.

Ben geldim.

Ve bitirdiğimi düşündüğümde, ilkinin dumanı üzerine tekrar geldim, bu seferki daha da sıkı ve korkunç derecede acımasızdı.

Q beni takip etti.

Döllerı içıme akarken hırılıtlı homurtusu kalbımı yerinden oynattı. Peş peşe fıskırarak, tıpkı dışarıdan olduğu gibi içimden de beni işaretledi.

Birlikte yere yığıldığımızda, o sırt üstü, ben göğsüne, kalp atışlarımı manik halden sakın hale getirmek için mücadele ettim.

Boşalmasının sızıntısı kalçamdan aşağı damlıyordu ama umurumda değildi. Nefesimizin tüyleri havayı süslese de üşümüyordum. Tam olarak olmak istediğim yerdeydim.

Kıpırdamak ya da konuşmak istemiyordum ama yankılanan tekrarlayan bir sorunun anı mahvetmesine engel olamıyordum...

Benden ne saklıyor?

[Oceanof PDF.com](https://oceanofpdf.com)

Zirveler ve dipler hiç duracak mı?

Bunu aştığımı sanmıştım. Düğün gecemizin ve yemin ettiğimiz günün beni bu saçma mutluluk ve nefret gelgitlerinden kurtardığını sanıyordum.

Beni çok mutlu etti. Ama aynı zamanda kendimden nefret ettirdi.

Çiftçinin tarlasında bir battaniyenin üzerinde soğuk havyar ve biberiyeli kızarmış tavuk yerken ona bakamadım. Eğer çiftçi tozlu, samanla kaplı ahırdaki sürtünme izlerini görmek için zamanında dönseydi, belki biraz

İki kişinin orada seviştiğinin göstergesi.

Boktan da öte.

Ruhlarıyla savaştılar ve bedenleriyle cezalandırıldılar.

Serbest bırakılmamdan kalan delilik yüzünden sikim hâlâ seğiriyordu.

Tess orgazmımı her zaman çok daha güçlü kılardı. Yasaklamak için elimden geleni yaptığımda bile içimdeki karanlığı çekip aldı.

Efendi ben

değildim. O

efendiydi.

Cehenneme kadar yolu var.

Nazik olmak istemişim. Onu bir hayvan gibi becermek yerine onunla sevişmek istemişim. Çünkü söylediklerimde ciddiydim. Ya hayal kırıklığının sebebi kendi sorunlarım mı? Ya sorunlu olan bense mi? ve ben hıncımı ondan mı çıkarıyordum?

Tekrar öfkelenmeden önce bu düşünceleri yuttum.

Ağız dolusu ekşi şampanyayı yudumlarırken, aradaki küçük mesafeyi aşarak uzandım ve çiğ, çizik yanağını okşadım.

Bayan Sucre'nin sepete doldurduğu kalın bir battaniyeye sarınarak oturduk ve etrafımızı saran kış soğuşuna karşı bizi sıcak tuttu. Sonra

Ahırdaki olayımızı bitirdikten sonra, her zaman yaptığım gibi onunla ilgilendim.

Onu bu kadar acımasızca almak, onu tekrar bir araya getirmem gerektiği anlamına geliyordu. Arabanın torpido gözündeki ıslak mendilleri kullandım ve elmacık kemiğindeki küçük kesiği keskin saman saplarından temizledim. Yaranın üzerine antiseptik krem sürdüm ve onu tekrar tekrar öptüm.

Kendisinden çok benim için yaptığım bakımlara tahammül ediyordu. Kontrolümü kaybettiğimde ne kadar ileri gittiğimi görmek için yaptığım kontrol ritüelinin

tamamen benim yararım için. Bu açıdan çok güçlüydü. Onu istismar etmeme izin verdi - onu istismar etmem için bana *yalvardı* - ve sonra hiçbir şekilde bakım gerektirmedi.

Franco onu ön kapımdan içeri ittiği anda ayaklarıma kapanmayı ilk reddettiğinde anlamıştım. Onun sadece benim dengim değil, imparatoriçem olduğunu biliyordum. Seve seve tapacağım biriydi çünkü tek bir parmağımdaki güç ve cesaret, tüm vücudumdakinden daha fazlaydı.

Gözlerim onun ekose battaniyeli formuna kaydı. Elbisesinin altında, kalçalarının parmak izleriyle süslü olduğunu ve çok sert bir şekilde sarsıldığım için ahırın zeminini birkaç sarı telin kirlettiğini biliyordum.

Yanağı dışında kan almamıştım. Ama o kanamıştı. Alt dudağını ısırmış, şiş ve kırmızı yapmıştı. Arabamın kaputunun üzerine bağlanmış haldeyken ikinci bir raundu düşündüm.

Kendine gel, Mercer.

Yıllardır evliydik. Onu arzulamak hiç bitmeyecek miydi? Bu gidişle, onun içindeyken zevkten patlayan kalbim yüzünden erken yaşta mezara girecektim.

Yanağını okşayarak nefes aldım, "İyi misin?"

Nazik bir gülümsemeyle dokunuşuma eğildi. "Tabii ki, neden olmayayım ki?"

Omuz silktim. "Aklıma birkaç şey geliyor."

Bakışlarını başka yöne çevirdi. "Ben de öyle. Ama az önce ahırda olanlarla ilgili bir şey değil." Bir parça tavuk koparıp çiğnedi. düşünceli bir şekilde. "Biliyorsun, bu doğum günü hafta sonu sadece senin için değil."

Elimi bıraktım, ağzıma bir kaşık daha sedefli havyar doldurdum. Havyar asla metal ya da gümüşe dokunamazdı. Eğer değerse dokusu ve tadı tamamen mahvolmuştu. Zenginlerin yüksek bakım

gerektiren yeme alışkanlıkları eğlendirmeyi asla başaramadı.
"Bu ne anlama geliyor?"

Tess bana doğru baktı; normalde kurnaz olmayan mavi gözleri sorularla gölgelenmişti. "Mutsuz olduğunu biliyorum, Q." Öfkem kabardığında ve tartışmak için ağzımı açtığımda beni başından savdı. "Bir şey söylemeden önce, her zaman mutsuz olduğunu kastetmiyorum. Ama bir şey *var ki*

benden saklıyorsun. Ne olduğunu bilmem gerekiyor ki düzeltebileyim."

Ya tamir edemezseniz?

O zaman ne olacak?

İçimi çektim. "Düzeltecek bir şey yok, *esclave*."

"Ben aksini söylüyorum." Başını eğdi, bana bakmamak için bahane olarak biraz daha şampanya doldurdu. "Endişeden delirmeden önce bana hemen söylemen gerek Q."

Beceriksizliğini durdurarak elimi onunkinin üzerine koydum. "Bunu senden saklayarak adil davranmadığımı biliyorum. Ama bu konuda konuşmaya neredeyse hazırım. Söz veriyorum."

"Öyle misin?" Gözleri

benimkilerle buluştu. İsteksizce

başımı salladım. "Neredeyse."

"Yani hafta bitmeden bana söyleyecek misin?" Bir hafta mı?

Hepsi bu mu?

Kendimin bile anlamadığı bir şeyi nasıl kelimelere dökebilirdim? İçimdeki özlemi nasıl tarif edebilir ve aylardır yalan söylediğimi nasıl itiraf edebilirdim ya da daha önce hiç istemediğim bir şeye duyduğum tarifsiz arzuyu nasıl açıklayabilirdim?

Uzaklara bakma sırası bendeydi, gözümü kırlara ve parıldayan sarı güneş ışığı. Kar hala hendeklerde ve vadilerde duruyordu ama

Genel olarak kış çok nazik geçmişti. Birkaç yaprak hâlâ dallara tutunuyordu ve ara sıra ortaya çıkan fare ve tarla faresi hışırtıları, dondurucu soğuklara rağmen ölmeyi reddeden bir varoluştan söz ediyordu.

Eğer hiçbir şey yok olmazsa, hiçbir şey

yeniden doğamazdı. Aynı hatalar ve zorluklar

devam ederdi. "Q..." Tess beni ona geri çaldı.

Dişlerimi sıkarak taze baget ekmeğinden bir parça kopardım. "Tamam. Sana söz veriyorum. Hafta sonuna kadar sana söyleyeceğim."

Eğer o zamana kadar çözemezsen.

Tess tanıdığım en meraklı ve kararlı insandı. O muhtemelen sorunumun ne olduğunu tahmin etmiştir. Büyük olasılıkla bunu benden çok daha iyi ifade edebilirdi.

Bir bakıma öyle olmasını istedim.
Belki o zaman sorunumun ne olduğunu anlayabilirdim.

[Oceanof PDF.com](http://OceanofPDF.com)

Güneş ışığının son sıcaklığı, biz yola çıkarken soldu. *Castelnaud-des-Fleurs*'un inanılmaz uzun araba yolu. Çiçek Şatosu. Q'nunki kadar büyük bir gelire sahip olan herkes bu özel mülkü kiralayabilir. -Birkaç günlük konaklama için küçük bir servete mal oluyor.

Q'nun servetinin çoğunu kazandığı emlak dünyasında kurduğu bağlantılar sayesinde burayı bulmuştum. İnşaat yetkilileri, üst düzey valiler, para ve güç sahibi işadamlarıyla düzenli olarak omuz omuza çalışıyorduk.

Aynı işadamları, Q ve benim, bilinen seks suçluları ve insan tacirleri için hazırladığımız gizli bir listede de yer alıyordu. Sonsuza dek sürecek mutluluğumu bulmuş olabilirdim ama başkalarına yardım etme yeminimi unutmamıştım. Hayır kurumlarımız ve daha önce kurtardığımız ailelere yaptığımız düzenli bağışların yanı sıra, yeraltı işlerini ve son kadın satışlarını da takip ediyorduk. Yeni bir Avrupa'da açılan ve QMB (Quarterly Market of Beauties) adı verilen insan ticareti halkası.

Q, izleyip rapor vermeleri için casuslar görevlendirmişti. Satın alanları katletmeden ve satılanları temizlemeden önce bunun daha fazla devam etmesine izin vermeyecekti.

Yasaların uygunluğuna ve evrak işlerine bağlı değildik.

Böyle bir kötülüğün gerçekleşmesine seyirci kalmadık.

Q bana ne ayarladığından ya da onları ne kadar cezalandırdığından pek bahsetmedi, ben de sormadım. Beni depoda bulduğu ve beni kıran adamın kalbini söküp aldığı o gün, bana ne kadar gerçekten koştum.

Franco, Q'nun bana tam olarak ne yaptığını söylediğinde kıvranmadım. Frederick beni uçağa kadar taşıdı. Kanlı olaylardan bahsederken öğürmedim ya da Q'nun neden bu kadar vahşi olduğunu sorup ağıt yakmadım.

Onun yerine, ona teşekkür ettim. Ruhumun derinliklerinden. Sadece o piçin hak ettiği şeyi yapmıştı ve ben de zayıf davranarak onun hediyesini ve fedakârlığını mahvetmeyecektim. Q her bir kaçakçıyı çıplak elleriyle öldürebilirdi ve ben kanı temizlemek için elinde bir bezle yanında dururdu. Bu tür haşaratları yok etmek için kullandığı silahtan çıkan kükürtle tütsülenirken bile bacaklarımı onun için açardım.

Bu beni de bir canavar mı yaptı?

Evet.

Ve bunu tüm kalbimle kabul ettim.

Kontağı kapatan Q bana nazik bir gülümseme verdi. Ahırda maruz kaldığımız her türlü şiddet yatışmış ve pikniğimizden kalan her türlü utangaçlık ve konuşma isteksizliği daha sonra tartışmak üzere bir kenara itilmişti.

Bana söylerdi.

Ona

güvenmiştim.

Ve ne olduğu umurumda değildi, yapacaktım. Çünkü evliliğimiz böyleydi. O aldı, ben verdim. Ben istedim, o verdi. Biz asla- Her birimizin sırayla kazanmaya çalıştığı bir halat çekme savaşı. Ama kaybetmek yoktu. Kaybedemeyeceğimiz kadar çok mutluyduk.

"Bana zaman ayırdığın için teşekkürler, Tess." Kucağımdan elimi tuttu ve parmak eklemlerimi öptü. *"Je ne vais pas te torturer beaucoup plus longtemps. Jete le promets."* Sana daha fazla işkence etmeyeceğim. Söz veriyorum.

Gülümsedim, gözlerimle saat beş yönündeki gölgesini izledim ve dudaklarında gezindim. "Oh, bana istediğin zaman işkence edebilirsin. Sadece onunla değil sırlar."

Bir sırıtma belirdi. "Bizi birkaç günlüğüne bir şatoya getirdiniz. Eminim bir zindanları ve yeni bir kullanım alanı bulabileceğimiz bazı aletleri vardır."

"Ortaçağ dinsizlerinin icat ettiği askıyı ya da başka bir şeyi pişirirken akıllarında zevk olduğunu sanmıyorum."

"Hayır, ama tarih böyle işler. Bir şeyi tek bir amaç için yaratırlar, ama gelecek yeni kullanımlar bulur. *Daha iyi kullanımlar.*" Parmaklarımı açarak işaret parmağımı yavaşça ağzına soktu.

Dilinin sıcak ıslaklığı doğrudan amıma ulaştığında ürperdim.

Bunu nasıl yapıyor?

Nasıl olmuştu da bir şekilde sadece tüm duyularımı ele geçirmekle

kalmamış, aynı zamanda bedenimdeki nihai kukla ustası haline gelmişti?

"Ah, gelmişsiniz." Devasa gotik ön kapıdan bıyıklı bir uşak çıktı ve arabanın camından içeri baktı.

Q elimi bırakmadan önce parmağımı ısırıldı. "Bu senin uslu durman için bir işaret."

Kıkırdadım. "*Ben* mi uslu duracağım? Ne demek istediğinizi anlamıyorum. Ben mükemmel bir davranış örneğiyim."

Aston Martin'den inip kapıyı çarparken homurdandı. Gözleri tehlikeyle dans ediyordu. "Çünkü onlar benim gördüklerimi görmüyorlar."

Uşak parmaklarını şıklattı ve arabamızı götürmesi için bir şoför çağırdı. Arabamızdan geriye kalanlarla ilgilenip ilgilenmeyeceklerini sormama gerek yoktu.

ya da eşyalarımızın ve arkadaşlarımızın gelip gelmediğini sordu.

Böyle bir yerde işler zahmetsizce yürüyor, paranın mükemmelliğiyle yağlanıyordu.

Kolumu Q'nun koluna dolayarak paltosunun kışkırtıcı kokusunu içime çektim. "Neyi görmüyorlar?"

Başını eğdi; nefesi kulağımda sıcak. "Tatlı bir gülümsemesi ve nazik sesi olan sarı saçlı meleği görüyorlar. Egoist, inatçı bir yatırımcının karısını görüyorlar ve senin, kontrolü bana bırakmaktan memnun olduğunu varsayıyorlar. Seni bir tehdit olarak görmüyorlar."

Öfkem alevlendi. "Uysal ve aptal göründüğümü mü söylüyorsun?"

Q kıkırdayarak beni kaleye doğru yönlendirdi. "Hayır, sevgili *esclave*. Gerçek seni göremedikleri için aptal olduklarını söylüyorum. İpek ve süslerle süslenmektense kemerle bağlanıp zincire vurulmayı yeğleyen o fingirdek kadını. Benimkine rakip olacak kadar öfkeli, uyurken bile tüm imparatorluğumu yönetecek kadar zeki ve nihai gerçeğe sahip kadın."

"Gerçek mi?" Alçak topuklarım şatonun eski kaldırım taşlarında tıkırdadı. Sıcaklık evimiz kadar rahat değildi, ama fuayeyi kalenin kalbiyle değiştirdiğimizde devasa giriş salonunda neşeli ateşler kükrüyordu.

Çalışanlar montlarımızı almak ve bize hoş geldin kokteyli vermek için kuytu köşelerden çıkarken bana daha sıkı sarıldı. "Gerçek, Tess. Kıçımın sahibi sensin. Tüm güce sahip olanın sen olduğunu."

Kalbim bir aşk düğümüne dönüştü.

"Bay ve Bayan Mercer." Tatlı görümlü genç bir adam bize içinde bir çeşit karışım olan bir kadeh uzattı.

Şimdi bile, birlikte geçirdiğimiz onca yıldan sonra, Bayan Mercer diye çağrılmak beni heyecanlandırıyordu. Kızlık soyadım gitmişti. Sonsuza dek sürgün edilmişim. Ben artık

kendimi Tessie Snow olarak düşündüm. Meksika'da kaçırıldığı gün öldü.

Ve iyi ki kurtulduk.

"Lütfen, size odanızı göstermeme izin verin." Adam eğilerek bizi takip etmemizi işaret etti.

Q ve ben birbirimize tutunarak ve aşırı tatlı alkolü yudumlayarak adım adım ilerledik.

İhtişam artık hayatımın bir parçasıydı. Eğer Q beni yatırım yaptığı yeni bir otel zincirini ya da seçkin bir rezidansı incelemek için dünyanın dört bir yanına götürürse

Suudi Arabistan'da satın almıştı, böylece denizaşırı yetkililerle kaçakçılar üzerinde çalışırken bir üssümüz vardı, yaldızlı duvarlar ve altın kabartmalı çanak çömlekler hoşuma gitti.

Ancak, zenginlik nasıl hayretimi körelttiyse, yoksulluk da onu çok daha fazla takdir etmemi sağladı. Q servet edinme konusunda akılsızdı. İyileşmekte olan köleler evinde kurtuluşu bulurken onu rahatlatacak başka hiçbir şeyi yoktu.

Şirketi onun kurtarıcı lütfu olmuştu. Bana kadar tabii.

Ve artık mutlu olduğu için çok şey verdi. Brezilya'daki gecekondu mahallelerine girdi ve ücretsiz evler inşa etti, su kaynaklarını iyileştirdi ve daha iyi bir topluluk oluşturmak için bahçıvanları ve öğretmenleri işe aldı.

Beni Vietnam'a götürdü ve orada kötü işletilen hastaneleri satın aldı ve umursamayan personeli kovup yerlerine en iyi hemşireleri ve hastabakıcıları getirdi. Gittiği her yerde kötüyü iyiye dönüştürdü ve ben onunla gurur duydum.

"İyi seçim, Tess." Q duvar freskini ve aşk tanrısı süslemeli tavanı işaret etti. "İşçilik mükemmel."

Hizmetçi, Q'nun ilgisinden etkilenerken bize rehberli bir tur verdi ve uzun zaman önce ölmüş lordların ve leydilerin portrelerinin önünden geçen geniş merdivenleri tırmanıp pelüş halı kaplı koridorlarda ilerledik.

Aplikler, duvar halıları ve vitray pencereler rehberimizin anlatımını meşgul ederken Q ve ben

saygıyla başını salladı ve devasa kalenin içinde gözden kayboldu.

Sonunda rehberimiz şimdiye kadar gördüğüm en büyük ahşap kapının önünde durdu. Budaklı ve düğümlüydü, hiçbir süslemesi yoktu. Ama buna ihtiyacı yoktu. İhtiyacı olan tek şey basit yıpranmış yaşıydı.

"Burası sizin odanız Bay ve Bayan Mercer. Misafirleriniz bir alt katta. Suzette bana çok yakın olmamayı tercih edeceğinizi söyledi."

Kahkahalarımı yuttum.

Lanet olası Suzette ve işgüzarlığı.

Günün birinde ona ve Franco'ya bir seyahat ayarlayacak ve komşuların duymayacağı şekilde istedikleri kadar gürültücü ve maceracı olabileceklerini ima ederek bütün bir otel katının boş kalmasını sağlayacaktım

Onlar.

Q nefesinin altından homurdandı. "O kadın her zaman çok fazla özgürlüğe sahip olmuştur."

Bu sefer kıkırdamamı engelleyemedim. "Onun intikam almasını sağlayacağım.

Merak etmeyin."

Bir kaşını kaldırdı ama sormadı. Bilge biriydi. Kadın işi, kadın işi olarak kalmalıydı. Tıpkı onunla konuştuğu şey gibi.

Frederick onundu.

Frederick'ten bahsetmişken.

Q süitimizin kapısını açarken ben rehberimizle konuşmak için arkada bekledim. "Herkes iyi geldi mi?"

Çocuk başını salladı. "Evet. Misafirleriniz yaklaşık dört saat önce yerleşti.

Akşam saat altıda büyük salonda akşam yemeği ve içecek servisi ayarladılar."

"Akşam yemeği mi?" Q kafasını tekrar dışarı çıkardı. "Kaç kişi katılıyor?" Göğsünü okşadım. "Bunun için endişelenme. Bu senin sürprizin,

ve seni şaşırtmak niyetindeyim."

Gözleri kısıldı. "Tess..."

"Hayır. Sana söylemem için beni zorlayamazsın. Güven bana Q. Sürprizlerim hoşuna gidecek. Seni tanıyorum, hatırladın mı? Seni rahatsız edecek hiçbir şey yapmam."

Tamam, belki bir şey.

Ancak bu küçük rahatsızlık dışında, haftanın geri kalanı tamamen mükemmel olacaktı.

TESS'E VE ONUN NE PLANLADIĞINI TAHMİN EDEMEDİĞİMİZ ÖNÜMÜZDEKİ BİRKAÇ GÜNÜ DÜZENLEMESİNE GÜVENMEK ZORDU. Ona güvenmediğimden değil. Sadece ondan hiçbir şey beklemezdim.

Şu lanet düşünümüze bak.

Suzette ve Franco'nun Tess'i mihrapta soymaya ve tasmaşını bana vermeye hakları olduğunu düşünmeleri bunu mahvetmişti.

Yaşam tarzımız nedeniyle işe yaradı.

Ama böyle bir şey yapmak onlara düşmezdi. Yine de bu parçamı kabul etmemi istedikleri için onları takdir ediyor ve seviyordum. Anladım. Kabul ettim. Ve çoğunlukla minnettardım. Ama aynı zamanda beni çok temkinli yaptı.

başkaları tarafından yürütülen sosyal işlevler hakkında.

Tess daha önce hiç görmediğim bir elbiseyle karşımda oturuyordu. Kitaplarımızda bir terzi ve takım elbise dükkanı vardı, bu yüzden altın ipeğin vücuduna ustaca bir hassasiyetle yapışması beni şaşırtmadı.

Suzette ve Angelique büyük ziyafet masasında onun yanında otururken Franco ve Frederick de benim yanımda oturuyordu. Altımız birlikte bir ziyafet çekmiştik.

başlangıç olarak balkabağı çorbası, sülün ve kızarmış etten oluşan çökmekte olan bir yemek

sebzeler ve tatlı olarak çökmekte olan bir tiramisu ile tamamlandı.

Geldiğimizden beri her şey rahatlatıcı ve sakindi. Odamız aşağıdaki vadiye akan su kemerine bakıyordu ve yatağımız evimizdekinden bile daha büyüktü ve bizi kucaklayacak kalın kundak perdeleri olan dört direkli bir yataktı. Devasa şömine gürül gürül yanıyor ve özenli hizmetkârlar tarafından sürekli yakılıyordu; balkonda yer alan büyük pençe ayaklı banyo ise kaldığımız süre boyunca bir noktada kullanılacaktı.

Kale sessizdi ve modern ile tarihi kusursuz bir çekicilikle birleştiriyordu. Fazla bir şey keşfetmemiştik ama yarın her zaman vardı.

Güzel bir kadeh yıllanmış viskiyi yudumlarken, Franco biz gelmeden önce helikopterde yaşadıkları sarsıntılı inişi canlandırırken kıkırdadım. Şaşırmamıştım. Buradaki vadi, rüzgâr termikleriyle harap olurdu.

Tess ve ben sessiz kaldık, diğerlerinin eğlenmesine izin verdik.

Personel masayı temizledi, zahmetsizce görünüp kayboldular. Kendimizi mağara gibi bir kalede değil de özel bir mabette ve yalnızmışız gibi hissettik.

Şarabını bitiren Frederick ayağa kalktı ve sevecen bir gülümsemeyle Angelique'in ayağa kalkmasına yardım etti. İnce yapıları ve benzer yüz hatlarıyla yakışıklı bir çift olmuşlardı. Çok fazla yakın arkadaşım yoktu, ama olanlar da El üstünde tutuldum.

"Hadi birkaç salon oyunu oynayalım. Ne dersiniz?" Frederick ellerini çırparak bizi ayağa kalkmaya teşvik etti.

Franco Suzette'i sandalyesinden kaldırırken Tess gözlerini devirdi.

"Bu gece çoğumuzun aklındaki şeyin monopoly ya da scrabble olduğunu sanmıyorum." Tess yanıma doğru gelirken benden başka kimsenin duyamayacağı kadar alçak sesle mırıldandı.

Bir kolumu beline dolayarak nazik ve sevgi dolu görünmeye çalışsam da, onu yanıma yapıştırışım tahakküm ve arzudan söz ediyordu. "Çekilip kendi eğlencemizi bulalım mı?" Kulağına fısıldadım.

Nazlı nazlı gülümsedi. "Sanırım bu bir-"

"Hadi ama. Mazeret yok. Birlikte birkaç oyun oynadıktan sonra yatağa gideriz." Frederick patronluk taslayarak hayır dememize izin vermedi.

Homurdanmalar ve gönülsüz tereddütlerin karışımıyla bizi büyük salona bitişik odaya götürdü ve alçak bir sehpanın etrafında bir araya getirilmiş uyumsuz kadife aşk koltuklarına ve kanat arkalıklarına oturmamızı işaret etti. Sandalyelerin yanında bir beyaz tahta, kalemler ve diğer gereçler duruyordu.

"Ne planlıyorsun, *dostum*?" Tess'in beni aşk koltuğuna çekmesine isteksizce izin vererek sordum.

Angelique onun yerine cevap verdi, uzun siyah saçlarını çekiştirerek omuz. "Şey, bir kaledeyiz. Eski zamanlarda onların eğlencesi olan salon oyunlarından bazılarını oynamanın eğlenceli olacağını düşündük. gün."

Dramatik bir şekilde inledim. "İçmeyi tercih ederim." Tess'i yanımda çimdikledim ve kulağına tısladım. "Sonra da seninle oynarım."

Gülümsemeye karşı koyarak elime vurdu. "Terbiyeli ol."

Franco ayağa fırladı ve sehpanın üzerindeki güve yeniği lekeli desteden bir üstteki kartı kaptı. "Harika, ben başlıyorum." Seçtiği kâğıdın üzerindeki yazıyı okudu, alnı çatıldı. "Wink diye bir oyun var Cinayet." Bize bakarak ekledi, "Ama bu kadar az sayıyla oynayabileceğimizi sanmıyorum."

"Nasıl gidiyor?" Suzette göğsünün etrafındaki panellerde gümüş danteller bulunan soluk mavi elbisesini düzelterek sordu. Onu bu kadar normal ve mutlu görmek hoşuma gidiyordu. Şatoda çalışırken üniforma giymesini hiç istememiştim ama o giyiyordu.

Hizmetçimle yakın arkadaş olmak tuhaf gelebilirdi ama ben bunu mükemmel buluyordum. Sadece çatımın altında yaşadığı için sırlarımı biliyordu. Bu sırları saklamak için onunla ve ortağıyla arkadaş olmaktan daha iyi bir yol olabilir miydi?

Ayrıca, Franco beni güvende tutmak için canını verirdi. Ve ben de İş tanımımda olmasa bile onun için de aynısını yapardım. Bana sadakatini kazandıran şey arkadaşlığıydı, ücretli hizmeti değil.

"İçimizden biri katil rolünü üstleniyor ve diğerlerine göz kırparak onları öldürebiliyor. Göz kırptıkları fark edilirse kaybederler. Ama göz kırpmazlarsa ve insanlar ölmeye devam ederse, yakalanmadan önce herkesi öldürerek kazanabilirler."

Küçük grubumuza baktım. "Altı kişinin işe yarayacağını pek sanmıyorum. Sıradaki."

Franco kartı masaya vurarak bir tane daha aldı. Hemen tekrar masaya koydu. "Bakanın Kedisi. Kuralları anlamıyorum. Çok fazla içtim." Güldü. "Beyin hücreleri tatilde."

Suzette dudaklarını büzerek güverteden bir tane kopardı. "Bu eğlenceli olabilir mi? Sonuçlar. Her birimiz bir sıfat, bir fiil ve-"

"Ev ödevine benziyor. Sıradaki." Frederick kıkırdadı. Bir kart alma sırası ondaydı. "Hayır, bu da değil. Çok karmaşık."

Görünüşe göre tarihi oyunlar günümüz oyunlarından çok daha zordu. Ya da biz daha az zekiydik.

Ya da sarhoş.

Ben olsam sarhoş seçeneğini seçerdim. Ve bu konuda gayet iyiydim. Bir yudum daha alarak kaderimize karar vermelerine izin verdim.

Tek ihtiyacım olan yanımdaki Tess ve bardağımdaki pahalı viskiydi. Gecem tamamlanmıştı.

"Oh, bu kulağa hoş geliyor." Suzette kendi seçimini gösterdi. "Sessiz sinema." Hepimiz bir ağızdan inledik.

Frederick, "Bu kendini aptal durumuna düşürmenin kesin bir yolu," dedi. "O zaman senin için kolay olmalı," diye espri yaptı Angelique.

Frederick gözlerini devirdi. "Peki, kadın. Ama bir filmin ya da şarkının adını resimlerle tahmin etmeniz gereken şu oyunu oynamayı tercih etmez miydiniz?" Beyaz tahtayı işaret etti. "Bu onun için değil mi?"

Angelique başını salladı. "O zamanlar bu silinebilir şey yoktu. Sessiz sinema çağa çok daha uygun."

Bir ağız dolusu viskiyi yuttum ve CEO'ma yönelik zorbalığa katıldım. "Devam et, Frederick. Sıra sende. Kendini aptal yerine koy."

Tess yanıma daha da sokulurken Franco güldü.

Frederick ayağa kalkarak tam olarak istediğim şeyi yapmaya başladı. Kendini tamamen aptal durumuna düşürdü.

Sonraki birkaç kadeh içki boyunca birbirimize kahkahalarla güldük.

Ve sürprizlerden neden korktuğumu yavaş yavaş unuttum.

* * * * *

Antredeki büyük dede saatinin gece yarısı çalan sesi, taş duvarlar ve arşitravlar arasında çınlıyor, alkolün etkisiyle yumuşamış odamızda yankılanıyordu. cesetler.

Son birkaç saat boyunca içtik, şakalaştık, kendimizi küçük düşürdük ve normal bir arkadaş grubu gibi takıldık. Maskaralık skecinin yarısında, Tess kafasının üstünü kaşıyıp baloncuklar üflerken Maymun, bu büyülü akşamda duraklamaya bastım ve kendimi böyle basit ama değerli şeylerin tadını çıkarmaya bıraktım.

Daha önce hiç böyle oynamamıştım.

Emir vermeden, koşmadan, başkalarıyla masumca oynadı ya da haksızlığa uğrayanlar adına haksızlığa karşı mücadele etmek Çok. Tess'le bile hala agresif ve zorba biriydim ve hiçbir zaman gülecek ve normal olacak kadar rahat olamadım.

Ama bu...

İş arkadaşlarımın ve personelimın güvenilir salon oyunu meraklıları haline geldiği bu 'bana zorla yaptırılan' tatilin ne kadar güzel olduğunu fark ettim. Ne kadar nadir ve kıymetli.

Son on beş dakika boyunca alay etmeyi ve dalga geçmeyi bırakıp hızla tükenmekte olan viski ve şarap rezervlerimizi keyifle yudumladık.

Sarhoşluktan çakırkeyifliğe doğru ilerliyordum, ama bir şey bulamadığım için kızgın değildim.

motor becerilerim ve görüşümde hafif bulanıklık vardı. Sarhoş olmak güzeldi.

ve gidecek hiçbir yerim, hissedecek hiçbir endişem ve görünecek kimsem yok.

Kendi evimizde bile, Tess ve ben duvarlarımızı asla tamamen yıkamadık çünkü her zaman misafirlerimiz vardı. Tecavüzcülerden ve kölelerden kadınlar hapisneden. Bizi gülerken ve içerken görselerdi, bu onların mutsuzluğuna bir tokat gibi inerdi.

Frederick esnerken ağzını kapatarak gerindi. "Gece yarısını zar zor geçebiliyorsak yaşılanıyoruz demektir."

Tess kıkırdadı. "Kendi adına konuş. Suzette ve ben sizden yaşça daha genciz."

Takvimlere göre daha genç ama bilgelikte değil. Aksine, Tess duygusal zeka ve bilgelikte beni her gün geride bıraktı.

"Bir oyun daha oynayıp emekli olmaya ne dersiniz?" Frederick bir kez daha kâğıt destesine uzanarak sordu.

Kimse şikayet etmedi. Hepimiz kabullenmiştik. Franco'nun kaşlarını yakmasını sağlayan Tiddly Winks, Snap Dragon oynamıştık (kuru üzüm toplamaya çalışırken aptalca tehlikeli bir alevli brendi oyunu yanıcı sıvıdan), Yirmi Soru ve Fil Ayağı Şemsiye Standı adlı zihin yorucu hafıza oyunu.

"Blind Man's Bluff'a ne dersin?" Bir kart gösterdi.

"Nedir o?" Tess sordu.

"Aynen öyle yazıyor. Birinin gözleri bağlı olmalı."

Göz bağından bahsedilince merakım arttı. Kink'e benzeyen herhangi bir şey her zaman en büyük ilgimi çekmiştir.

Talimatları okuyan Frederick şöyle cevap verdi: "Birimizin gözleri bağlanacak ve etrafında döndürülecek. Geri kalanımız odanın etrafına dağılacak ve sırayla

Söz konusu kurbanları bulup yakalayana kadar kör adam ya da kadını - yönergelere göre - nazıkçe 'blöf yaparak' iterler. Sonra kör adam olurlar ve bu böyle devam eder."

"Peki nasıl kazanıyorsun?" Başparmağımı bardağımın üst kısmında gezdirdim. Oyun kulağa ilginç geliyordu. Ve farklı bir tür kullanma düşüncesi

Gözlerimi bağlayınca kalbim küt küt atmaya başladı. Tess'in bana doğru bastırıldığının giderek daha fazla farkına vardığımda aletim içkinin ağırlığını bastırdı.

"Umm." Frederick kartı çevirdi. "Başka bir versiyonu ise, eğer kişi etiketlenirse, gözleri bağlı olan kişi kimin etiketlendiğini doğru bir şekilde bulmalıdır.

Yakalandıktan sonra da oyun dışı kalırlar." Gözleri odanın içinde dans ediyordu.

"Kaza olmaması için engellerin olmadığı bir yerde oynamamız gerektiği yazıyor. Belki de-"

"Burası iyi." Ayağa kalktım. Bu iş ne kadar çabuk biterse, Tess'i yatağıma o kadar çabuk sokabilirdim. Artık birlikte olmadığımızda göz bağı için başka fikirlerim vardı. Karıma dönerek sııttım, "Seni aday gösteriyorum, *esclave*."

"Ben mi?" Kaşları saç çizgisine doğru fırladı. "Neden ben?"

"Çünkü gecenin büyük bölümünde ilgi odağı olmaktan kaçındınız. Bu son oyun ve tüm bunlar senin fikrindi. Sıra sende." Onu bileğinden tutup sandalyeden çekerek aşk koltuklarının oluşturduğu çemberden uzaklaştırdım. Oda genişti, açık kemerler ve büfeler duvara yaslanmış tek tip ve düzenliydi. Ayağının takılabileceği tek şey kanatlar ve sehpaydı.

Ona ayak uydurabilecek kadar sessiz hareket edebilirdim ve orada olduğumu asla anlamazdı. Herhangi bir kazayı önlerdim.

Franco masanın üzerindeki küçük kutuyu açtı ve kırmızı ipek bir göz bağı çıkardı. İki yanında siyah kurdeleler sallanıyordu.

Aletim kalınlaşırken boğazımı temizledim.

Sikeyim.

İçimdeki canavar salyalarını akıtırken Tess'e sahip olma ihtiyacı kanımı kaynattı. Onu elinden alarak, "Arkanı dön, Tess," diye emrettim.

Angelique ve Suzette'e dudak bükerek ama kıkırdayarak bakan Tess itaat etti.

Göz bağını gözlerinin üzerine yerleştirdim ve sıkıca bağladım. Elimi yüzünün önünde sallayarak, "Görebiliyor musun?" diye sordum.

Başını yukarı kaldırdı, burnunun ucundaki küçük ışık şeridini görmek için elinden geleni yaptı. Sonunda başını iki yana salladı. "Hayır. Maalesef."

Kıkırdadım. "Eski günlerdeki gibi."

Dudaklarını yalayarak sikimi daha da kalınlaştırdı.

Tanrım, ona toplum dışında ve çok yakında ihtiyacım vardı.

Son derece muhteşem bir kadındı. Ama öyle bir şey vardı ki Görme yetisinin elinden alınması çok seksiydi. İstedğim her şeyi yapabilecek gücüm vardı ve o bunu göremeyecekti.

Ellerim omuzlarına indi, onu iki kez döndürürken elbisesinin altın ipeğinin üzerinden kaydı. "Açılın." Arkadaşıma ters ters baktım. Oyuncular.

Sarhoş kahkahalarını bastırarak parmak uçlarında birbirlerinden ayrıldılar ve mekânda dolaşmaya başladılar.

Tess'i bırakarak geri çekildim. "Özgürsün. Git ara."

Ellerini kaldırarak öne doğru yürüdü.

Yavaşça hareket ederken kimse bir şey söylemedi. Frederick yolundan çekilirken ona dokunmasına ramak kalmıştı.

Avuçlarım, onun hareketlerini izlerken sikimi çıkarıp okşamak için kaşınıyordu. Sadece göz bağı ile çıplak kalana kadar elbisesini parça parça yırtmak istedim.

Arkasından gizlice yaklaşır ve boynunu ısırırdım, onu sarıldığımız aşk koltuğuna doğru zorlardım.

İniltimi yutarken, Tess şatonun etrafında daha fazla dolanırken kalbim kontrolden çıktı.

Ona dokunalı sadece birkaç dakika olmuştu ama bana sonsuzluk gibi gelmişti. Parmaklarım onu özlemişti. Ağzım onu arzuluyordu. Ve benim beden.... onu bu odadan alıp üst kata taşıma dürtüsüyle titreyen İsa.

Hadi, Tess.

Dépêchez-toi. Acele et.

Bu oyun saatlerce sürebilirdi ve benim sabrım kalmamıştı. Nefesimi tutarak ilerledim ve elimi Suzette'in arkasına koydum.

Ve bekledim.

Suzette'i ileri itmeden önce Tess'in tökezleyerek geçmesini bekledim.

"Hey!" Tess'e çarptı, teknik olarak kuralların belirttiği şeyi yapıyordu ve kör karıma 'blöf' yaptım.

Tess öne doğru düşmek yerine baskıya karşı koydu ve saldırgana tutunarak etrafında döndü.

Bir an için bunun kötü anıları geri getireceğinden endişelendim. Canavarların ve hastalıkların anıları. Ancak elleri Suzette'in yüzünü kavradıktan sonra alnını arkadaşınıninkine dayadı. "Anladım. Sen yoksun, Suzette."

Biri gitti... Üçü kaldı.

"Lanet olsun." Kadın gülümseyerek mavi ve gümüş dantellerle süslü bir çalılığa oturmak üzere uzaklaştı. Franco bakışlarıyla sevgilisini takip etti, yutkundu

şarabından son bir yudum aldı. Suzette'le o kadar meşguldü ki, kollarını iki yana açmış halının üzerinde fısıldayan Tess'i duymadı. ona çarptı.

Şunu iki yapalım.

Sikim mermere döndü.

"Ah-ha!" Kolları anında adamın beline dolandı ve sıkıca kavradı. Parmakları merakla adamın göğsünü inceledi.

Küçük bir parçam kıskançtı. Büyük bir parçam ise onu ondan koparıp karanlığa sürüklemek istiyordu. Ama dürtülerimi kontrol ettim ve çenesine uzanıp, "Çıktın Franco," dediğinde rahatladım.

"Siktir." Kıkırdadı, yanağını gagaladı. "En uzun süre dayanmak için çok fazla." Suzette'in yanına gitti. Onun elini tutarak görebilen bizlere el salladı. Tavanı işaret ederek uyuma taklidi yaptı.

Hemen uyumaya niyeti olduğuna inanmıyordum ama başımı sallayarak çekilmelerine izin verdim.

Onlar gözden kaybolurken oda sessizleşti ve ağırlaştı. Tess bir sonraki kurbanını aramak için yavaşça etrafta dolaştı.

Bu taraftan gel, esclave. Beni karanlıkta bulursan ne olacağını sana öğreteceğim.

Frederick ve Angelique kahkahalarını bastırarak ve birbirlerini ileri atılıp karımı itmeye cesaretlendirerek onun yolundan uzak durmayı başardılar.

Duvara yaslandım, viskimi bitirdim ve Tess çok güzel hareket ederken ereksiyonumu yeniden düzenledim.

Tess defalarca blöf yaptı, iki baş belasını yakalayamadı. CEO'm ve karısı, kanlarına çok fazla alkol karışmış, kıs kıs gülen çocuklara dönüştüler.

Oyun bütün gece devam edebilirdi ve onları asla yakalayamazdı.

Böyle bir şey olmayacak. Onu istedim. Ona ihtiyacım vardı.

Ben olsam daha fazla beklemezdim.

Sessizce ilerleyerek en iyi arkadaşımın omzuna dokundum. Frederick gözlerime bir soruyla karşılık verdi.

Başımı çıkışa doğru eğerek, "Gidin. Sabah görüşürüz." Angelique'i işaret ederek, "Onu da yanında götür" diye fısıldadım.

Bir an için reddedecekmiş gibi baktı. Sonra bilmiş bir gülümseme dudaklarını büktü.

Frederick bir kez başını sallayarak, beceriksiz adımlarla Tess'in yanından dikkatlice geçti ve Angelique'i kucakladı. Birlikte, ateşin ısıttığı odadan parmak uçlarında çıktılar ve Tess'i gülümseyerek ve elinden gelenin en iyisini yaparak yabancı alan.

Onlar gider gitmez çekingenliğimi serbest bıraktım; kafesimin parmaklıklarını gevşettim ve Tess'in tam istediğim yerde olduğunu bilmenin tadını çıkararak sertleşmiş sikimi kavradım.

Onu takip ederek ve beni duymasına asla izin vermeyerek onu yorabilirdim. Onu takip edebilirim. Onu itebilirdim. Onu duvara çarpıp sikebilirdim. Ama yapmazdım.

Çünkü önce onu kızdırmak istedim.

Boş viski bardağımı büfenin üzerine bırakarak hareket ettim.

Nefesimi tutarak, yıllardır yaptığım gibi sessizlikle fısıldayarak uzandım ve kürek kemiklerinin arasından ittim.

Ona dokunduğum için tenim kıvılcımlandı.

Onu alma arzusuyla karnım sıkıştı. Gözleri bağlıydı ama bağlı değildi.

Gece bitmeden bunu düzeltecektim.

Gülerek öne doğru tökezledi. "Pekâlâ, bunu kim yaptı?" Dönerek kollarını savurdu ve beni yakalamak için elinden geleni yaptı.

Ayaklarımı hafif tutarak geriye doğru savuşturdum.

Bana dokunmayı başaramadı, sadece arkamda rüzgâr bıraktı.

Dudakları büzülmüş bir halde, kafesimi aramak için öne doğru sendeledi. "Q?" *Bana gel, güzel Tess.*

Odanın içinde sinsice dolaşıp tekrar arkasına geldiğimde kalbim küt küt atıyordu.

Ve itti.

Sen benimsin.

Bu sefer pes etmedi, kendini itmeye ve dönmeye zorladı.

Hızl

1. Biraz fazla hızlı.

Sessizce geri sıçradım; yakalanmaya biraz daha yaklaşmıştım.

İyi oynadın, karıcığım.

Bunun için onu cezalandırmak zorundayım.

Onu halının üzerinde birkaç dakika yalnız bıraktıktan sonra

Onu tekrar itmemi beklemekten vazgeçti ve yavaşça ilerledi. Nefesimi tutarak arkasına geçtim, elimi uzattım.

Çevik parmaklarımla omurgasındaki fermuarı yakaladım. Giydiği elbise tenine yapışmıştı ama metal dişleri aşağı ve yukarı kaydırdım, o kadar nazik ve hafifti ki basınçtaki değişikliği hissetmedi.

Karlı teni santim santim ortaya çıktı.

Ciğerlerim nefes almak için yanıyordu ve sikim kendi sikime karşı zorlanıyordu.

ona gitmek için fermuar. Onunla birlikte olmak için. Bu uçsuz bucaksız bilinmeyen kalede, lanet ocağın üzerinde ona sahip çık.

Tess omuzlarını dikleştirerek yoluna devam etti. Ben de onunla birlikte hareket ettim.

Parmaklarım fermuarı hiç bırakmadı, elbisesini tam bir giysi olmaktan çıkarıp hızla uçuşan kumaş parçalarına dönüştürdü.

Fermuarın omurgasının dibine ulaşması için birkaç adım daha atması gerekti. Yakası açıldı.

Tess çarparak durdu, elleri havaya kalktı ve sonunda gevşemeyi hissetti. Bir nefesle, dik durmaya çalışmaktan vazgeçen yumuşak elbiseyi yakalamak zorunda kaldı.

"Bu da ne böyle?" Bir eliyle arkasına uzanarak yarı çözülmüş giysiyi buldu.

Sırtışıımı bastırarak geri adım attım.

Sesi gergindi. "Kim yaptı bunu?"

Sessiz kaldım, elbisesi kollarının etrafından dolanırken görünen kıcının kabarıklığı karşısında dişlerimi sıktım. Göğüsleri yakanın üzerinden görünüyordu ama kucaklaması edep yerlerini örtüyordu.

Onun vücudunun alayını seviyordum.

Ama onu çıplak istiyordum.

Nefes nefese kalmasını, ıslanmasını ve yalvarmasını istedim.

Makasımı istiyordum, böylece her bir parçayı kesebilecek ve bana ait olan her bir santime dokunabilecektim.

Tess fermuarı yeniden bağlamak için elinden geleni yaptı ama bu tek kişilik bir iş değildi.

Çabucak pes etti, hayal kırıklığıyla oflayıp puflayarak ilerledi. Bir Bir kolu alçakgönüllülüğünü kavrarken, diğeri herhangi bir engele karşı tampon olarak uzanmış duruyordu.

Aptal *esclave*.

Karşılaşmasına izin verdiğim tek engel bendim.

Ve bu gerçekleştiğinde onu hiçbir şey kurtamazdı.

Çok seksi, çok masum görünüyordu. Çıplak sırtı kırbaçlanmak için çok kremi ve bakirdi.

Göğsümden bir hırıltı yükseldi.

Ses çıkarmamak için dudağımı ısırdım. Bir kez daha onu takip ettim, büfede istediğim şeyi bulurken yanımdan geçip gitmesine izin verdim.

Bir makas.

Ne için kullanıldıklarını bilmiyordum; bıçaklar kararmış ve körelmişti. Ama iş görürlerdi.

Tekrar ona doğru sürünerek elbisesinin yan tarafında küçük bir delik açtım ve keskin metali belinin etrafında hızlı bir şekilde gezdirdim.

Sertleşti ve yana doğru savruldu.

Kolunun altından geçip gövdesinin etrafından dolanarak arkadaki fermuara kadar kesmeye devam ettim. Son bir kesikle, ipeksi kumaş yarı çıplak korsajdan ayrıldı ve yere döküldü.

"Oh, hayır-" Tess elbisesinin dağılmasını engellemek için çabaladı ama bir seçim yapmak zorundaydı: ya sütyensiz göğsünü sergileyecekti ya da jartiyer kemerinin ve bej taytının hayal gücüne hiçbir şey bırakmayan beyaz külotunu tamamladığı alt kısmı karıştıracaktı.

Bu sefer iniltimi tutamadım. Personel yatmaya gitmişti.

Arkadaşlarımız benim vasiyetim üzerine ortadan kaybolmuştu. Yalnızdık.

Ama bu, kalenin duvarlarında gözleri ve perdelerinde kulakları olmadığı anlamına gelmiyordu.

Karımı becermek istedim.

Ama bunu özel olarak yapmak istedim.

Aramızdaki küçük mesafeyi aşarak onu halıdan aldım ve omzuma attım. "Yeter artık."

"Q, bekle-" Kollarımda kıvrandı, minik yumrukları belimdeydi. "Nasıl bu kadar sessiz hareket edebiliyorsun? Buna asla alışamayacağım."

Acı acı gülümsedim. "Duyulmama yeteneği çoğu şeyde işe yarar." Kıçını çimdikledim. "Salon oyunları ve diğer nedenler için." Pantolonum taş gibi sert ereksiyonumla gerildi. "Orada olduğumu bilmeden seni izlemeyi seviyorum."

Titredi, enerjiyle karıncalandı.

Ona tamamen sahip olma düşüncesi tenimi elektriklendirdi.

Arkadaşlarımla hiç masumca oynamadığım gibi, daha önce hiç böyle oynamamıştım.

Acımasız ama sevgi dolu. Sert ama adil.

Benim

karım.

Benim

dengim.

Hayatımda aşkı ve arkadaşlığı kaçırmıştım ama şimdi hak ettiğimden çok daha fazlasına sahiptim.

Onu büyük salondan çıkarırken dudaklarından küçük bir çığlık kaçtı. "Ne yapıyorsun?"

"Ödülümü talep ediyorum." "Ödülün mü?"

Kalça kemiğini ısırdım, keskin dişlerimi kadın etine batırdım. "Sen." Kollarımda titredi, çok sert ısırığımı için biraz irkildi. "Elbisemi mahvetmek zorunda mıydın?"

"O elbise görmem gereken şeyi saklıyordu."

"Lanet olsun, Q. O elbiseye bayılmıştım."

Kıçına şaplak attım. "Ve seni seviyorum."

"Bunu göstermenin garip bir yolu. Ne kadara mal olduğunu bilseydiniz onu yok etmezsiniz."

Kıkırdadım. "Şimdiye kadar maliyet ve masraf gibi şeyleri umursamadığımı bilmeliydin."

Belimi çimdikledi. "Şey, yapmalısın." "Neden?"

"Çünkü bir gün senin için ne kadar değerli olduğuma karar vermek zorundasın."

Başımı sallayarak kale merdivenlerini ikişer ikişer çıktım ve yatak odamıza daldım. Onu ayaklarının üzerine yatırarak, her türlü erkek görüntüsünden sıyrıldım ve maskeli bir sükûnet ve kuduz bir ciddiyetle gülümsedim.

Parmaklarım titreyerek göz bağını çözdüm ve tekrar görmesini sağladım.

Gözlerini kırptırdı, dudakları aralandı.

"Oh, *esclave*. Ne zaman anlayacaksın? Başka hiçbir şeyin önemi yok ve sana asla parasal bir rakam tahsis edilemez."

Elimi boynuna dolayıp onu duvara yapıştırdığımda derin bir nefes aldı. Gözleri karardı, göz bebekleri büyüdü ve harap olmuş elbisesi saniyeler içinde silkindi. "Neden?"

"Çünkü sen, sevgili karım, kesinlikle paha biçilemezsin."

Ertesi gün öğlene kadar başlamadı.

İçki oyunlarımızdan, Q'nun kötülüklerinden ve benim çoklu orgazmlarımdan sonra yataktan yavaş yavaş çıkıyorduk.

Sonunda büyük salonda tam bir İngiliz yemeği için toplandığımızda Kahvaltı ettik, e-postalarımızı ve sohbetlerimizi tamamladık, güldük ve dünyadaki tüm zamanların tatil rahatlığıyla gülümsedik.

Tamamen kaygısız olmayalı, Q'yu bu kadar sakın görmeyeli çok uzun zaman olmuştu.

Bunu onun isteklerine karşı organize etmek bir riskti. Ona söylemekten çok korkuyordum. Ama işe yaradı.

Umarım hafta sonunun geri kalanı da aynı şekilde geçer.

Erkekler küçük yazışmalar ve işlerle ilgilenirken Kızlarla birlikte birkaç şemsiye ve dergi alıp taş duvarların arkasına gizlenmiş geniş bahçelere doğru yola çıktık.

Kış için hava nazikti. Güneş parlak ve şiddetli bir şekilde parlıyor, buz gibi soğuğu gizlemek için elinden geleni yapıyor ve bizi güneşin tadını çıkarmaya teşvik ediyordu.

Parlaklık.

Kabartılmış ve bizim için hazırlanmış altı mavi ve beyaz şezlongdan üçünü alarak harika birkaç saat geçirdik, kitap okuduk, güneşlendik ve Adamlarımız bize katılmadan önce (ya da daha çok kesintiye uğramadan önce) bakire daiquirilerimizi yudumluyorduk.

Yarın Q'nun doğum günüydü ve ben bugün hiçbir şey planlamamıştım. Bu kaçamağa etkinlikleri ve programları sıkıştırmak istemedim. Bu değildi.

Ne hakkındaydı. Bu, gevşemek ve yapacak bir şey olmamasının ne kadar güzel olduğunu hatırlamakla ilgiliydi.

Erkekler serbest şezlongları aldılar ve yürüyüşe çıkmamızı ya da balık tutmak için aşağıdaki nehre gitmemizi talep etmek yerine, hepsi güneş ışığında uyukladılar.

Suzette ve Angelique bile uyuklarken ben ailemi izledim ve bana verilen her şey için evrene teşekkür ettim.

Öğle yemeği dışarıda servis edildi. Özenli hizmetliler tarafından teslim edildi ve şezlonglarımız için mükemmel yükseklikte uygun yan masalara yerleştirildi.

Q rustik ekmeği ve ördek ezmesini yavaşça çiğnedi, Fransızca sesi Uyumlu bir arkadaşlığı paylaşırken serin öğleden sonrayı noktalıyordu. "İyi seçim, Tess. Bu... mükemmel."

Beni zorlayabildiğim ve etkileyebildiğim için benim zevkten titredi. Onu.

Gözüme takıldı, beni dün gecenin anılarına geri götürdü ve Ne yaptığını. Beni duvara dayayıp nasıl soyduğunu. Kadife perdelerin kalın kordonunu ayak bileklerimi bileklerime bağlamak için nasıl kullandığını, beni nasıl geniş ve merhametli tuttuğunu. Beni nasıl yalvarttığını ve

Ahırda yaptığımız kısa seanstan sonra acele etmedi, yalvarma ve komut verme lüksüyle bunu telafi etti.

Benimle işini bitirdiğinde, kışım avuçlarından kıpkırmızı olmuştu ve çoklu zevk içimi eritmişti.

Q gülümsedi, benim düşünce zincirimi takip ediyordu.

Kızarak başka tarafa baktım, beni inine geri çekip günün geri kalanını birlikte geçirme umudumu mahvetmeden önce yemeğimi bitirdim.

Arkadaşlar. Tam bir kontrol ustasıydı. Aklımın tamamen kendisinde ve birbirimize duyduğumuz fiziksel istekte kalmasını sağlıyordu. Aramızdaki yoğunluk, onun ne sakladığı konusunda endişelenmem için bana alan bırakmıyordu.

Bana söylemek için birkaç günü daha var.

Sadece sözünü tutmasını ummak zorundaydım.

Gevrek üzümler ve çökmekte olan peynirlerle öğle yemeğimizi yedikten sonra, güneş grimsi bulutların arkasında kaybolduğu için bir yürüyüşün iyi olacağı konusunda oybirliğiyle anlaştık.

Kışın bile Fransa cennet gibi bir tatil yeri idi. Bikinilerle güneşlenemiyorduk ama bir kazak ve kot pantolon bizi mükemmel bir şekilde sıcak tutuyordu.

Ancak, yürüyüş ayakkabılarımızı, ceketlerimizi ve şapkalarımızı giymek için içeri çekildiğimizde, gezintimizden döndüğümüzde havanın eldiven ve yangın havası olacağını biliyorduk.

İkişer ikişer yola çıkarken Q'nun elini sıktım ve zaten aşık olduğumdan daha da fazla aşık oldum. Her şey çok iyi gidiyordu. Şimdi, onu rahatsız eden şeyin ne olduğunu bana söylemesini sağlayabilseydim, her şey

mükemmel olacaktı.

* * * * *

"Bir şeyler yapmak istiyorum."

Saçlarımı tarayıp yatmaya hazırlanırken başımı kaldırdım. "Ne yapacaksın?"

Yürüyüşümüzden sonra hepimiz ayrı odalarımıza çekilmeden önce söğüş et ve Eaton mess tatlısından oluşan hafif bir akşam yemeği yemeyi tercih ettik. Bütün gün dışarıda olmak bizi yormuştu ve yarın için herkesin enerjik olmasına ihtiyacım vardı.

"Bir süredir bunu düşünüyordum. Kabul etme ihtimaline karşı teçhizatı bile yanımda getirdim."

Saç fırçamı lavabonun yanındaki mermer tezgâhın üzerine koyarak ona döndüm. "Neyi kabul ediyorsun?"

Banyodan hışımla çıkıp şömineye doğru ilerlerken burun delikleri alevlendi. "Kahretsin, endişelenme. Senden zaten çok şey istedim. Kendini benim olarak damgaladıktan ve işaretledikten sonra bunun bir anlamı yok."

Eski dünyanın gizemi ve tarihiyle şato yatak odamızda koştururken, beyaz sabahlığım bacaklarımın etrafında kanat gibi çırpınıyordu. Kısmen soğuktan, ama çoğunlukla Q'nun tereddütlerinden dolayı tüylerim diken diken oldu. Kendimi yatağın üzerinde hazır bekleyen sabahlığa sarmak istedim. Ama duraksamadım. Doğruca Q'ya gittim.

Alevler patladı ve çatırdadı, fırın ısısı püskürdü. Ancak, kükreyen ateşle bile oda evimiz kadar sıcak değildi.

Elimi gergin kolunun üzerine koyarak, "Hayır, bunu yapamazsın. Evet, bunları yaptım. Ama her zaman daha fazlasına açığım. Bilmek istiyorum. Bana ne yapmak istediğini söyle. Hazır başlamışken, başka neleri sır olarak sakladığını da söyle."

Ters ters baktı ve ona olan hakimiyetimi kırdı. Pencereye doğru yürürken sertçe nefes aldı. Buzlu camın üzerinde buğu oluşmuştu. "Sen çok talepkar."

"Ve sen de başka türlüünü istemezdin." Kollarımı kavuşturdum. "Şimdi, anlat bana."

Bana bakmadan mırıldandı: "Bu acı anlamına gelir ama senin eşiğinin çok altında."

Ne sakladığını bulma çabamı kasıtlı olarak görmezden geldi ve şu anki endişesine odaklandı.

Tamam, sabırlı olabilirim... Sanırım.

"Sana hayır diyeceğimi ima edecek bir sebep gösterdim mi hiç?"

"Hayır, belki de asıl mesele bu." Bir elini saçlarında gezdirerek bana döndü. "Sence de birbirimiz arasında daha fazla sınır olması gerekmiyor mu?"

Bize mi?"

"Sınırlar mı?" Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Ne demek istiyorsun?" Bir kez daha

Q'nun artık içinde bulunduğumuz sapkın ve şiddet dolu dünyayı istemediği korkusu kalbimi sarmıştı.

Onu hasta ettiğimi söyledi. Acıdan zevk almayan başka bir kız olsaydım, kendini iyileştirmenin ve ona işkence eden canavarca dürtüleri öldürmenin bir yolunu bulacağını söyledi.

Ama kelepçelerden kaçan ve kırbaç görünce çılgılık atan bir kız olsaydım, Q beni asla göremezdi. Gücümü ve onunla savaşma isteğimi asla fark etmezdi. Birbirimize asla teslim olmazdık.

ya da evlendiler ya da yıllarca eğlenip her türlü harika cinsel şeyi deneyerek paylaştılar.

Kalbim ağrıyordu. Göğsümdeki lekeyi ovaladım. "Q-"

Elini havaya kaldırdı. "Unut gitsin, Tess. Bu konuda konuşmaya hazır değilim." Duruşunu dikleştirerek homurdandı, "Elimizdeki meseleye bağlı kalalım. Bunu yapmak istiyorum. Hiç mantıklı değil. Ama yapmak istiyorum. Yapar mısın?

ne olduğunu bilmeden kabul eder misin?" Q bunu sık sık yapardı.

İstekliliğimi sınadı. Onu asla inkar etmeme konusundaki kararlılığımdan (yakın zamana kadar) emindim. Güvenli kelimesini sadece bir kez kullanmıştım ve o da beni fiziksel olarak değil duygusal olarak incittiği içindi. Ve bunu söylediğim anda geri almak istedim.

Aslında, Frederick Q'yu bu durumdan kurtarmaya yardım etmeseydi ve Q benim depresyonumu kırmak için nihai kurban olarak kendini feda etmeseydi, ben

böyle bir evlilik mutluluğu içinde olacağımızdan şüpheliydim. Onun hayatından çıkıp giderdim ve büyük ihtimalle ömrümün geri kalanını bir psikiyatristin ofisinde geçirirdim.

Bunu atlatmak için elimden geleni yapıyorum.

Bunun için ona ne kadar değer verdiğimi anlamıyordu. Öfkeden kendimi kaybedip onu kırbaçladığımda yüzünde ve göğsünde açtığım gümüş yaralar için kendimden ne kadar nefret ettiğimi de.

Onu yatağa bağladım ve canını yaktım. Hepsi ona dönmek içindi.

En kötü kâbusuyla yüzleşip onu neredeyse öldürmeme izin verebiliyorsa, benden istediği her şey önemsizdi. Asla tereddüt etmezdim. "Evet, yaparım. Hiç şüphe yok. Ne istersen kabul ederim. Ancak bu iş biter bitmez benden ne sakladığını bilmek istiyorum. Söz veriyorum."

Gözleri gölgelendi. "Hâlâ birkaç günüm var-"

"Söz verin *efendim*, yoksa... anlaşıma yok."

Aramıza tehlikeli, sağır edici bir sessizlik çöktü. Başını eğmiş, kararmış alnından beni izliyordu. "Bana hayır mı diyeceksin?"

Kocamla o kadar uyum içindeydim ki, onun vahşiliğine ve iç dünyasına alışmıştım.

şeytanların onun kontrolünü tırmaladığını *hissettim*. Ona karşı çıktığımı için beni cezalandırmadan taleplerimi kabul etmek için mücadele ettiğini hissettim.

Bu çelişkiliydi çünkü tüm bu düello boyunca Q'nun benden aynı fikirde olmamamı istediğine inanıyordum. Hayır dememi. İtti ve çekti. Pes etmemi istiyor ama içten içe etmemem için yalvarıyordu.

Kafasının içinde neler oluyor?

Hasta mıydı?

İşi iyi gidiyor muydu? *Biz iyi miydik?*

Ya boşanmak isterse?

Göğsüm daha çok ağrıyordu. Ya aylardır bana söylemek istiyordu ama ben aptal bir doğum günü kutlaması ayarlamış ve gerçeği söylemesini imkânsız hale getirmişsem?

Bunun ne kadar saçma bir fikir olduğuna gülerken bile gözyaşlarım gözlerimi yaktı.

Q ve ben... Kaderimizde varmış. Özel olarak yaratıldık ve bizi yok etmeye çalışan bir dünya tarafından bir araya getirildik.

Beni bir kenara atamazdı.

Atamazdı.

Benim ona ihtiyacım olduğu kadar onun da bana ihtiyacı vardı.

Düşüncelerim dehşet verici döngüsünü tamamlayıp yerimi ve sağlam temellerimi kabullenmeye geri döndüğünde Q kaskatı kesildi
Evlilik.

Şüphe duyan ve inançlarına ters düşen o kadın olmayacaktım. O benimdi. Sonsuza kadar.

Q'nun sır olarak sakladığı şey her neyse, bizi yıkamazdı. Sadece bu bilgi bile bana zorlamamak ve ona zaman tanımak için güç verdi.

Öne doğru sürüklenerek elimi uzattım ve hafif titremeye lanet ettim. Onu neyin rahatsız ettiğini bana söyleyeceğine dair bana böyle bir yemin vermemiş olmasına rağmen, anlaşmamız üzerine el sıkışmak için garip bir dürtü duydum.

Bana doğru ilerleyen Q, uzattığım elimi görmezden geldi ve yanağımı avuçladı. "Benden asla şüphe etme, Tess. Bizden asla şüphe etme."

Gözlerim onun ağzına kilitlendi. "Biliyorum. Ve bilmiyorum."

Önceki düşüncelerimi duyduğunu, geçici korkumu tattığını söylercesine bana bir bakış attı.

Bakışlarımı indirdim. "Bir anlık bir zayıflık yaşadım. Hepsi bu kadar. Seni seviyorum,

Q. Eğer zamana ihtiyacın varsa... sana vereceğim şey zamandır. Yapmamı istediğin diğer şeylerle birlikte."

Dudakları günah dolu en tatlı öpücükle alnıma kondu. "Bunu duyduğuma çok sevindim, *esclave*."

Beni kendine yaklaştırıp kulak mememi ısırırken meme uçlarım çakıllaştı. "Şimdi koridorun sonundaki yatak odasına git. Soldan sonuncu. Bu katta bulabildiğim en güzel oda." Burnunu boğazıma sokarak kulaklarım yerine kalbimle dinlememi sağladı. "Birazdan orada olacağım. Bunu al ve her talimata uy."

Emri beni ıslattı ve isteklendirdi. Elime sıkıştırdığı küçük bir kâğıt parçasının etrafında parmaklarım kıvrıldı.

Sayfayı kabul ettiğim anda beni bıraktı ve kapıdan çıkıp gözden kayboldu.

1. İPEK KARANFİL (Dün geceki maçtan)
2. Flogger
3. İğne
4. Siyah mürekkep (hepsi valizimden)
5. 1934 Pol Roger Brut Şampanya (*Castelnaud-des-Fleurs* sayesinde)
6. Ve Tess'e daha sonra birçok gece kullanmayı planladığım bir hediye (gizlice hediye alan tek kişi o değildi)

Tess gittikten otuz dakika sonra, geçici evimize girdim ve ihtiyacım olan her şeye sahip olduğumdan emin olmak için zihinsel olarak listeyi işaretledim. Elimdeki siyah el çantası -bavulumun dibine saklanmıştı -Tess'e yapmak istediğim şeyle usulca çınladı. Benim olduğu ve yarın doğum günüm olduğu için yapmama izin vereceği şey.

Bütün geceyi ve sabahın erken saatlerinin çoğunu
Onu.

Bir yaş daha yaşlanmanın, onu taşaklarımın derinliklerinde geçirmekten daha iyi bir yolu var mı?

Karın mı?

Tess yavru köpekler ve taç yapraklarıyla ilgilenmediğimi biliyordu. Ama bu, sevgi ve bağlılığa adanmış bir geceyi kutlamak istemediğim anlamına gelmiyordu.

Onu becererek.

Onu

işaretleyerek.

Canavarımı oynaması için serbest bırakarak ve Tess'e arzuladığı ve içinde canlandığı karanlığa kadar eşlik ederek. Küçük serçem hayal edilebilecek en sapkın oyuncağımdı ve kendimi sıkı kontrollü tasmamdan kurtardığım anda benimle ısıra ısıra buluştu.

Bu gece de farklı olmayacaktı.

Sadece... belki de öyle olmalı?

Bu lanet düşünce bana yine eziyet etti. Aylardır bu tür sonuçlardan kaçamıyordum. Her zaman bir şey yapmanın gerekliliğine inanmışımdır. doğal hissettiren her neyse. Ama ya bu doğal *değilse*? Ya Tess'i şeytani dürtülerime zincirleyerek başka deneyimler yaşamasını engelliyorsam?

Her iki durumda da, bu gece reform gecesini değildi.

Kiraladığımız şatonun boş odalarının önünden geçerken çıplak ayaklarım kalın bordo halıya basıyordu. Başka kaç çift daha Tess ve benim bu duvarlar arasında yaptığımız sikiş, aşağılanma ve her türlü hastalıklı, çarpık lezzetli şey?

Bir zamanlar burada dolaşan atalarımıza kıyasla en vahşi mi yoksa en uysal mıydık?

Her adımda sikim sertleşiyordu. Tess'i ve talimatlarımı düşünerek dudaklarım sırttı.

İtaat edeceğinden hiç şüphem yoktu. Ona emrettiğim için değil. Ama sevdiği için. Benim yaptıklarımı istediği için boyun eğdi. Ona iğrenç şeyler yapmama izin verdi çünkü bundan en az benim kadar zevk alıyordu. Kirli karım vanilya seven kızları korkutacak şeyler için yalvardı.

O bir prenses değildi.

Hayır, Tess benim kraliçemdi. Benim günahkar, lanet, lanet sapkın kraliçem.

Hâlâ evliliğimizde kartların benim elimde olduğuna inanıyordu ama daha fazla yanılıyor olamazdı. Onu yatak odamıza götürmemek için kendimi zor tutuyordum.

Yarım saat önce bana sanki ona acı çektirmişim gibi baktığında. Ona karşı dürüst olsaydım durdurabileceğim bir acı.

Onu istedim.

Hayır, bunun ötesindeydim. Ona kafayı takmıştım.

O benim dünyamdan daha fazlasıydı. Sevgilim, en iyi arkadaşım ve ortağımdan daha fazlasıydı. O kalbimdeki kan, ciğerlerimdeki nefesti. İliklerime kadar işledi. O olmasaydı, ben var olmazdım. O olmasaydı, bedenim bir hiçlik olurdu: ne kalp atışları, ne akıl, ne erkek...ne de Hayvan.

Düşüncelerimi bir kenara bırakıp yeniden odaklandım.

Ona verdiğim talimatlar aklıma geldi.

Sevgili Esclave,

Eğer beni memnun etmek istiyorsan, şunları yapacaksın. Oyalanma ya da

itaatsizlik. Kendine dokunma ya da beni hoşnut etmeyecek bir şey yapma. Bana itaat et, sevgili Tess, ben de seni ödüllendireyim.

- 1. Amını çıplak ve damlayana kadar tıraş et.*
- 2. Saçınızı örgülü at kuyruğu şeklinde bağlayın*
- 3. Odada bulacağınız kan kırmızısı iç çamaşırlarını giyin*
- 4. O zaman bekle.*
- 5. Ve Tess... markanın - seni işaretlediğim markanın - görünür olduğundan ve benim sahipliğimle parladığından emin ol.*

Senin için

geliyorum. Şefiniz.

Beklediği odanın dışında durduğumda nefes alışım yavaşladı. Çantam pantolonumun paçasına sürtünerek günahkâr bir vaatle fısıldadı. Ellerim hafifçe titredi -korkudan değil ama canavarca Beklenti.

Karımı istedim.

*Esclave'*ime

ihtiyacım vardı.

İkisini de sevdim.

Kolu çevirerek odaya girdim.

En güzel manzara beni karşıladı. Tess bir adım gitmişti.

Daha da ileri. Saçlarını toplamış, seksi iç çamaşırlarını giymiş ve onu benim olarak işaretleyen bir etiketle elmas tasmaını takmıştı. Marka örtülmüştü ama tasma da aynı şeyi yapıyordu; onun tamamen benim kontrolüm altında olduğunu bana bildiriyordu.

Onu buraya getirdiğini bilmiyordum.

Tasma iki yıl önce bir yıldönümü hediyesiydi.

Gri-mavi gözleri bana doğru baktı. Sarı saçları bir tanesinin üzerinden dökülüyor, siyah kirpiklerine takılıyordu. İstedigimi yapmış ve uzun saçlarını iki dağınık atkuyruğu şeklinde örmüştü. Ancak, yumuşak dallar hapsedildiği yerden kaçtı.

Sikim kemerimi

yumrukladı. Çantamı

düşürdüm.

Seni seviyorum, Tess. Ve sana ne hakkında yalan söylediğimi söyleyeceğim. Çok yakında.

"Bana itaat ettin."

Başını eğdi, bacaklarını daha geniş açarak bacaklarının arasında her gün taptığım hediye ortaya çıkardı. "Yaptım. Ödülümü dört gözle bekliyorum."

Dudaklarım kıvrıldı; karanlık beni sardı. İçimdeki canavar gerildi, pençelerini çıkardı, hazırlık için omurgasını uzattı.

Ona doğru yürüdüm ve saçlarını okşadım. Zaten aşık olduğumdan daha çok aşık oldum.

Bu kadın beni canlandırdı. Bu kadın sonunda beni öldürecekti. Ama hayatım zaten onundu ve onun sevgisinin ateşinde minnetle ölecektim.

"*Tu connais les règles, esclave.*" Kuralları biliyorsun.

"Hangi kurallar, şef?"

"Cezalandırılmadan ödülünüzü alamazsınız."

Bakışları isyan ve misilleme ile parlıyordu ama bir gram bile korku yoktu - benim gibi bir piç için mükemmel bir kokteyl. "Devam et. Beni asla kıramayacaksın."

"Ah, benim tatlı, tatlı Tess'im. Durum böyle olabilir..." Alt dudağını ısırdım. "*Mais ça ne m'empêchera pas d'essayer.*" Ama bu beni denemekten alıkoymayacak.

Siyah çantayı bacaklarının yanına bırakarak sağ saç örgüsünü çektim. "Kalk."

Hemen açıldı, önümde titreyerek durdu. Onun için seçtiğim koyu kırmızı sutyenin içine hapsolmuş göğsü inip kalkıyordu. Onun düz Karnı önceki gecelerden kalma silik morluklarla gölgelenmişti ve salon oyunlarımızdan sonra kalça kemiğinde bıraktığım ısırık izini takip ettim.

Planladığım şeyi şimdi yapmak istiyordum. O ikinci bir düşünceye kapılmadan bu işi bitirmek için. Ama kendimi tuttum. Beklenti bunu çok daha tatlı hale getirecekti.

Çenesini kavrayarak, onu yatağa doğru itmeden önce ıslak ve baskın bir öpücükle öptüm.

Her emre itaat etti. Yatak örtüsünün üzerine uzanarak arzu dolu gözlerle beni izledi.

Bu oda bizim kaldığımız odaya çok benziyordu, sadece Daha küçük. Şömine gürül gürül yanıyordu ve sayvanlı yatakta orman yeşili yerine gece mavisi perdeler asılıydı.

Vücudum alay etmeye ve işkence etmeye hazırlanırken kot pantolonum ve tişörtüm çok dar gelmeye başladı.

Tess yatağın üzerinde kıvrılırken ben ona doğru ilerledim ve kollarından tutarak onu yatağa çektim. Ortada durduğu anda, bir kolunu açtım.

Cebimden bir parça Japon ipek ipi çıkarıp bileğine doladım.

Keskin bir gülümsemeyle onu dört yatak direğinden birine sabitledim.

Onu bu şekilde bağlamak riskliydi. Ne de olsa o da bana aynısını yapmıştı, ben de onun kabuslarını kırmak için ona kendi kabuslarımı göstermiştim. Ancak bakışlarında o güne dair hiçbir anı yoktu. Diğer bileğini bağlayıp ayak bileklerine doğru ilerlediğimde teni şehvetle kızarmıştı bile.

Konuşmadı -çok iyi eğitilmişti- ama gözleri benim bakımdan hiç ayrılmadı.

Parmaklarım ayak bileğinin etrafında dolaşıp topuğunu kavrayınca nefesi kesildi.

Bacaklarını ayırmadan ve bilekleri kadar sıkı bir şekilde sabitlemeden önce koruyucu bir şekilde.

İşi bittiğinde, kaçma umudu olmaksızın bağlanmış halde yatıyordu.

Ayağa kalktım ve lanet olası lezzetli kadınımı inceledim. İç çamaşırı çıplak amını zar zor saklıyor, kırmızı dantellerle gölgeliyor, sütyeni ise ısırmam için yalvaran meme uçlarını gizleyemiyordu.

Parmak ucumu ayağından klitorisine doğru gezdirirken mırıldandım: "Çok güzelsin ve kaçma şansın yok. Seninle ne yapmalıyım?"

Elleri yumruk oldu, dudakları nefes nefese kaldı. "Ne istersen... ne istersen yap."

"Bir şey var mı?" Parmaklarım amını çimdikledi, onu koruyan dantelle yumuşak etini çentikledi.

Nefesi kesildi, beyaz yanakları çok güzel kızardı. Kumaş parçası ne kadar ıslak ve ateşli olduğunu gizleyemiyor, narin iç çamaşırını ıslatıyordu.

Onun arzusu benimkiyle eşleşti.

Onun için taş gibi olmuştum.

"Sana bir seçenek sunacağım, Tess." Amını okşayarak sert ve hızlı bir şekilde bastırdım. "Önce acı mı zevk mi? Kararı sen ver."

Dantelli giysi tarafından girmesi engellenen girişine saptığımda sırtı eğildi. Yakında, o piç bekaret kemeri kesilip atılacaktı. Ama şimdilik odaklanmamı sağlıyordu. Kırmama izin verilmeyen bir bariyer oluşturdu.

Gözleri güvercin grisinden koyu kar fırtınasına dönüştü. "Acı... Önce acıyı seçerim."

Başımı salladım, elimi çekirdeğinden çaldım ve siyah çantamın fermuarını açmak için eğildim. "Yanlış seçim."

"Ama sen dedin ki-"

Çantamdan çıkardığım şeyi saklayıp komodinin yanındaki prize doğru ilerlerken sırttım. Neyse ki kablo yeterince uzundu.

Bu oyuncakla daha önce hiç oynamamıştık. Ama iyi şeyler duymuştum. Elektrik kaynağına bağlandıktan sonra, cihazı arkamda tuttum ve kendimi karımın açılmış bacakları arasında yeniden konumlandırımdı.

"Ne dediğimi biliyorum. Ama buranın efendisi benim. Sen değilsin. Ve ben

önce sana zevk vermeye karar verdim." Dişlerimi gösterdim. "Ya da en azından... canını yakmadan önce sana zevk vereceğim."

Sert bir nefes çekerken göğüs kafesi belirgin bir şekilde ortaya çıktı.

Soru sormadı ya da ne planladığımı öğrenmek istemedi çünkü beni çok iyi tanıyordu. Cevap vermezdim. Sadece ona gösterirdim.

Parmaklarım arkamdaki hediyeı sıkıca kavradı. "Bunun ne olduğunu biliyor musun, *esclave*?"

Başını iki yana salladı. "Hayır."

Hayır mı? Bu şaşırtıcıydı. Brax'la birlikteyken bana dildo koleksiyonundan bahsetmişti. Pille çalışan arkadaşları orgazmı sağlayan tek şeydi, o ise yeteneğini, öpüşmenin ışıklar kapalı ve kıyafetler sıkı bir şekilde yapılması gerektiğine inanan sevgisiz bir mucize için harcadı. Sıkı sıkı.

Bu kadını hiç tanıımıyordu. Ama ben tanıyordum.

Onu bazen kendimden bile daha iyi tanıyordum.

Yumuşak şişkin uçlu ve esnek boyunlu büyük mekanizmayı okşayarak çalıştırdım. Yüksek bir uğultu alanı doldurdu. Tess'in fark etmesi için onu havaya kaldırarak sırttım. "Sanırım buna sihirli değnek deniyor."

Ben hızı artırdıkça gözleri yuvarlaklaştı. Hipnotik bir titreşim elimden aşağıya doğru yayıldı.

İlginç.

Deneme yaparak, ucunu kot pantolonumun üzerinden sikime yerleştirdim. "Siktir!" Anında çekip aldım, aşırı yüklemenden dolayı iki katına çıktım.

Sadece dokunmakla bile yoğunluğu artıyordu. Şiddetli ihtiyacın yankıları bacaklarımdan aşağıya ve karnıma doğru yayıldı.

Tess dudağını ısırđı, büyülenmiş ve yalvarırcasına.

Dizlerimi yatak örtüsüne dayarken kıkırdadım. "Sanırım bu hoşuna gidecek."

Başını salladı; yüzü sıırıslıkla ve seksle ıslanmıştı. Henüz ona dokunmamıştım bile ama kendini altuzaya bırakmıştı.

Titreşimli çubuğu vücudunun üzerinde gezdirerek göğüs kafesine, kalça kemiğine ve uyluğunun üst kısmına bastırarak ona biraz işkence ettim. Umutsuzca arzuladığı tek yer dışında her yere ve her yere.

Ona her dokunduğumda dudaklarından bir inilti dökülüyordu. Bacakları kıvranıyor ve tırnakları kızarmış avuç içlerine keskin bir şekilde batıyordu.

"Bunu istiyor musun?"

"Uh-huh..." Kasık kemiğinin üzerinden dikkatlice geçerken gözleri doldu. "Ne kadar?"

Sesi boğuklaştı. "Çok fazla."

"Bunun için savaşıacak mısın?"

Gözleri açıldı, beni odakta tutmak için mücadele ediyordu.

"Dövüşmek mi?" "Bunun için yalvaracak mısın?"

Bakışlarında hesapçı bir parıltı vardı. "Bunun için yalvarmamı mı *istiyorsun?*" Dudaklarını yaladığında sikim kasıldı.

Yüzü gerildi. "Beni kabul ettiğin gün, seninle dövüşeceğime söz vermiştim,

Q. Yıllardır, üzerimdeki kontrolünü sana hiç tam olarak vermedim. Sınırların var ama onları aşmamak için kendine güvenmiyorsun." Gözleri önümden aşağıya, kemerime saplanan ereksiyonuma kaydı. "Ancak, bunların hepsinden vazgeçiyorum. Şu anda. Kavga etmeyeceğim. Tartışmayacağım. İstedığın her şeyi yapmana izin vereceğim. Sadece gelmeme izin ver ki gecenin geri kalanına aklımı kaçırmadan odaklanabileyim."

Üzerine eğildim, asayı amının üzerinde gezdirdim. "Aklını mı kaçıracaksın?" Düşük ayar vaatle mırıldandı. Bunun onu ne kadar hızlı tırmandıracağını görmek istiyordum. Ben böyle bir serbest bırakmayı reddetmeden önce ne kadar çabuk boşalabileceğini.

"Beni her bağlayıp kızdırdığında aklımı kaçıyorum."

Gülümsedim. "Dürüstlüğüne bayılıyorum. Bir gerçeğe daha ne dersin?" Sertleşti, kalçaları belli belirsiz sallanıyordu. "Ne istersen."

"Bunu neden yaptığımı söyle. Senden ne istiyorum?"

Durakladı, zor nefes alıyordu. "Her şeyi."

Ürperdim. Çok haklıydı. Her şeyi istiyordum. Ve bunun için Yıllarca her şeye sahip olduğumu düşündüm. Ama şimdi... şimdi, bir şeyleri kaçıırıyordum.

Bir şeyleri kaçıırıyorduk. Ve ben bunu onunla bulmak istedim.

Kalbim şeytani bir yaratık gibi hızla çarpıyor, dokunmak, tatmak ve birliktelik için çırpınıyordu.

"Bunu hak ettin, Tess." Değneği klitorisine bastırarak orada tuttum. Hemen, düzensiz bir inilti çıkardı. Kalçaları, etini affetmeyen titreşime karşı daha sert zorlamak için yükseldi. "Evet... *Tanrım*. Evet."

"Bırak kendini. Bırak kendini uç. Çözülmeni izlemek istiyorum." Alnı birbirine düğümlenirken başı yana doğru savruldu. "Ne istersen yaparım."

Ne istersem mi?

Bu teklif hiçbir şart ya da koşul içermiyordu.

Öyle olmalı.

Tess kendini bana tam olarak vermediğini söyledi. Verdi. Bana nihai güvenini vermişti. Hak etmediğim bir güven, çünkü onun kadar insan değildim.

inaniyordu.

"Q... Seni istiyorum." Kalçaları yukarı kalktı, uzuvları ipek ipe savaşıyordu. Nefes nefese kalmış yumuşaklığı içimdeki cinsel açlığı patlattı.

Hızı arttırarak değneği klitorisinden girişine kadar külotunun üzerinde gezdirdim.

Başı geriye düştü, gözleri yuvarlandı. "Oh, vay canına..."

Yatağa tırmanarak yanına uzandım. Elim titreşimli cihazı tutmaktan ağrıyordu ve Tess oyuncağı becerdikçe yatak sallanıyordu, serbest kalmak için çaresizdi.

Boştaki elimle yanaklarını tutup yüzünü kendime doğru çektim.

Kanından beynine kadar her parçası benimdi. Benden başka bir düşüncesi yoktu. Başka endişesi, kaygısı ya da sorusu yoktu.

Ona tamamen sahiptim.

Karşılığında o da bana sahip

oldu. Onu öptüm.

Sanki yok olacakmış gibi ağzını yakaladım. Dilim şişmiş dudaklarının arasından geçti ve onu tadı ve nefesiyle becerdim.

İnledi, bağlara sıkıca yapıştı, ağzımı arzuladı, asa için inledi.

Bacaklarım onunkilerin üzerinde sallanıyordu ve altımda titriyordu. Çok tatlı bir teslimiyet içindeydi ve keşke bunu kaydedebilseydim. Onun özgürlüğünü ve orgazmını kovalarken mükemmellik.

Onu her gece deliliğin eşiğine getirmeme izin verdiğini bilmek, göğsümdeki alevler şöminedeki alevlerle eşleşene kadar ruhumu tutuşturdu. Hiçbir şey onun sevgisinden daha tatmin edici olamazdı. Hatta onun

En büyük teslimiyeti, beni hastalıkta ve sağlıkta seveceğine dair ettiği yemin kadar mükemmel değildi.

Bu en büyük afrodizyaktı.

Elimi sallayarak değnekle daha fazla sürtünmesini sağladım.

"Evet...evet...oh, evet." Nefes alış veriş her zaman olduğu gibi durdu, serbest bırakmak için zorlanıyordu. Kararsızlık içinde bocaladım. Bir yanım onun boşalmasını istiyordu. Parçalara ayrılmasını ve başka ne istersem kabul etmesini istiyordum.

Ama diğer yanım bu kadar kolay zevk vermek istemiyordu.

Bunu hak etmesi gerekiyordu.

Ve o yapmadı... henüz değil.

Düğmeye basıldığında titreşimler kesildi.

Oda onun kesik kesik nefesleri dışında sessizliğe gömüldü. "Ne-hayır, Q. Çok yaklaşmıştım. Hayır... orada duramazsın." Dudaklarında güzel bir dudak büküşü oluştu, gözleri parlak ve ihtiyaçla parlıyordu. "*Lütfen...* güzel, güzel lütfen? Bana uçmamı söyledin. Uçmak istiyorum, lanet olsun!"

Yataktan yuvarlanarak asayı yorganın üzerine bıraktım ve çantamdan küçük keseyi aldım. "İşimiz bittiğinde ödülünün geri kalanını alacaksın."

"*Şimdi* istiyorum." Kalçaları yukarı doğru kalktı, daha fazla işkence arıyordu. "Sen şeytansın."

Güldüm. "Bu senin için yeni bir bilgi değil."

Gözleri kısıldı ve ben fermuarı açarken siyah keseye kaydı. "O da ne?" Başını kaldırmak için elinden geleni yaptı ama gelmemenin ağırlığı onu boğdu, uykusunu getirdi.

"Bu acı, *esclave*. Ve sen bana her şeyi yapmama izin vereceğine söz vermiştin."

Hafif bir inilti duydu ama başını salladı. "Yaptım ve yapıyorum. Sadece... acele et ki gelebileyim. Gerçekten, *gerçekten* gelmek istiyorum."

Yatağın kenarına oturup sol bileğindeki düğümü çözerken kıkırdadım. Çantayı açıp dövme kalemini siyah mürekkep şişesiyle birlikte yatak örtüsünün üzerine yerleştirirken gözlerini benden ayırmadı.

Kaşları kalktı. "Bekle. Bana *dövme* mi yapacaksın?"

Sırıttım. İğneler ve sonsuza dek sürecektir mürekkep fikrine karşı değildi. Sadece vücuduna yazı yazacak kişinin ben olacağım gerçeğine

odaklanıyordu.

"Bununla ilgili bir sorunuz mu var?"

Bekledim, yüzündeki her geçici düşünceyi inceledim.

Bir an için tereddüt etti. "Umm..."

Sırtım dümdüz kırbaçlandı. "Umm?"

Tess'in gözleri daha da büyüdü. "Q... seni seviyorum, ama bana dövme yapmak... bu

düşünmem gereken bir şey." Boğazı eğildi ve yakasının altındaki ateşle dağlanmış damgasını biraz açığa çıkardı. "Bu yeterli değil mi?"

Başımı salladım. "Hiçbir şey asla yeterli olmayacak. Artık soyadımı aldığına, işaretimi taşıdığına ya da her gece yanımda uyuduğuna göre olmaz. Konu sen olunca güvensiz bir piç kurusuyum Tess. Ve çok şey istediğimi bildiğim için, önce senin gitmene izin vereceğim."

"Ben mi?" diye ciyakladı. "Sana dövme yapmamı mı istiyorsun? Q, keskin çizgiler çizebilir ve bir binayı kopyalayabilirim ama manzara, portre ya da steril mimari dışında herhangi bir konuda asla iyi olamadım."

"Bildiğim iyi oldu. Ama senden üzerime çizim yapmanı istemiyorum. Benim üzerime *yazmanı* istiyorum."

"Belli ki el yazımı görmemişsiniz."

"Okunaklı olduğu sürece umurumda değil." Parmak eklemlerimi işaret ettim. "Nereye istersen yazabilirsin ama görebileceğim bir yere yazmanı öneririm. her gün."

Tess'in bakışları teklif ettiğim uzvuma kaydı. "Elinin arkasına yazmamı mı istiyorsun?" Dondu kaldı. "Sen delisin. Böyle kalıcı bir şeyle yanına bile yaklaşmam."

"Sadece kalıcı olmakla kalmayacak, aynı zamanda mevcut en koyu mürekkebi de talep ettim. Görünür olmasını istiyorum. Kalın ve görünür olmasını istiyorum."

"Senin için bu kadar önemli mi?"

"Beni o kadar iyi tanıyorsun ki buna cevap vermene gerek yok."

Gözlerimin içine bakarken isteksizliği kayboldu. Aşk yerini isteksizlik. Gelmek için acelesi azalmıştı. "Bu durumda, ilk ben gitmek istemiyorum. Sen önden git."

"Sana nerede dövme yapacağımı sormayacak mısın?"

Gözleri tişörtüme kaydı, şüphesiz kumaşın altındaki serçe ve fırtına desenimi görüyordu. "Eğer senin sanatının yarısı kadar güzelse bakım."

"Ben bir sanatçı

değilim, Tess." "Benim

için öylesin."

Cevap vermeden sol elini yukarı doğru kaldırdım ve yüzük parmağını ağızıma soktum.

Vücudu çarşafın üzerinde sıçrarken gözleri kapandı. Sihirli değnek, açılmış ve bağlanmış kalçalarının arasında canlı bir şekilde duruyordu. "Tanrım, Q. Boşalmamı istemiyorsan bunu yapamazsın."

Dilim parmağının etrafında dönüyor, Tess'e özgü bir koku olan tuz ve orkide kırağının tadına bakıyordu. "Yapamaz mıyım?" Dişlerim parmak ucunu ısırdı. "Neden?"

Değil mi? Başka hiçbir şey olmadan böyle boşalabilir misin?" Parmağını ağızımda tutarken, boştaki elimi indirdim ve onu bacaklarının arasından küstahça kavradım. "Yoksa serbest kalmak için bunun sikilmesine mi ihtiyacın var?"

Vücudu bana doğru savruldu. Sanki beni daha da yaklaştırıp başladığım işi bitirebilecekmiş gibi parmağını ağızımın içine soktu.

Dişlerim alyansının ve pırlantalarının etrafında sıkılaştı, dilimin ıslaklığı sayesinde yavaşça parmak eklemimin üzerinden çıkardı.

Dikkatini veremeyecek kadar amının üzerindeki elime odaklanmıştı.

Parmağını ağızımdan, dokunuşumu da amından çekerek arkama yaslandım ve yüzüklerini avucuma tükürdüm. "İşte... Bir süre onlara ihtiyacımız olmayacak."

Tess gözlerini kırıştırdı. "Ne? Neden?" Panik alevlendi. "Evlenmek istemiyor musun?"

Bir elimi dudaklarına götürdüm. "Sessiz ol."

Sessiz kalmasını sağladığımda yüzünde sorular belirdi. Yoğun arzu kanıma karışırken sikim zonkluyordu. Bana böyle bir özlem ve tutkuyla bakması neredeyse planlarımı mahvediyordu, içine girmemi talep ediyordu Onu.

"Evet, evli kalmak istiyorum, *esclave*." Ağızını bırakarak mırıldandım, "Ama yüzükler çıkabilir... tıpkı gösterdiğim gibi."

Yanakları kızardı. "Anlamıyorum."

"Anlayacaksın."

Gözleri küçük bir rekabet tehdidiyle parladı. Antiseptik bir mendili yırtıp yüzük parmağına sürerken ve tükürüğümü temizlediğimden emin olurken tek kelime etmedi.

Bitmiş bezi bir kenara atıp cerrahi iğneyi aldım ve bana gösterildiği gibi dövme tabancasına yerleştirmeden önce sterilize edilmiş ambalajını yırtarak açtım. Louis bana malzemeleri geçen ay göğsümdeki birkaç tüyü yenilemek için onu görmeye gittiğimde vermişti. Gövdemdeki parça üzerinde aylarca çalışmıştı. Birden fazla ziyaret. Uzun, acı dolu saatler boyunca

Hayatımın kefareti tenime kazındı ve renklendi. Her İğnenin batması, kurtardığım kadınlara değer vermemi sağladı ve öfkemi onları çalan puştlara yöneltti.

Önemsiz şeyler dışında hiçbir şey konuşmamış olsak da Louis arkadaşım olmuştu.

Tess fısıldadı, "En son dövme yaptırdığımda bileğime 58 ekleme seçimini ben yapmıştım. İlk seferinde, insan taciri seçimimi elimden aldı. ve şimdi, bu seçimi kendi başına yapacaksın." Donup kaldım.

Kahretsin, bu şekilde düşünmemiştim. Ondan izin istememişim. Aptalca, bu fikri romantik bulacağını düşünmüştüm. Ne de olsa onu damgalamama izin vermişti. Bu onunla kıyaslanamazdı.

Gözlerim bileğindeki değiştirilmiş barkod ve serçeye takılınca Tess irkildi. Louis'in ustalığıyla kıyaslandığında, bu sanat eseri çocukçaydı. Bir gün, Lazerle sildirirdim. Yeniden çizdirmek isterse Louis'e memnuniyetle izin verirdim.

tasarımı kopyalamak. Öte yandan, keskin iğnelerle ona yaklaşan birini düşünmek bile beni öfkeliendirmeye yetiyordu.

Başka kimsenin ona zarar vermesine izin verilmedi.

Sadece ben.

İşte yine gittim, vücudunun ve teninin kontrolünü ele geçirdim. Onun mürekkebi olan bir şeydi, benim değil.

Omuzlarım düştü. "Ben-"

Boştaki eli bileğimi sıkıca kavradı. "Hayır, yapmanı istiyorum. Bu tam bir döngü, Q. Anlamıyor musun? Seni bulmak için dövme yaptırdım, seni kaybettikten sonra dövme yaptırdım ve şimdi sadece ben sana ait değilim, sen de bana aitsin, ama bunu yapacak olan sensin."

Kalbim sıkıştı. "Karalamamın sakıncası yok değil mi?"

Gülümsedi. "El yazın kusursuz. Başka kimseye güvenmezdim." Açık bacağını benimkine bastırarak açık bir kabul gösterisi yaptı. "Bir şartla."

"Adını söyle."

"Ben de sana aynısını yapacağım." Bir işarete karşılık bir işaret.

Bir marka için bir marka.

Silahı yumrukladım. "Bu zaten şartlarımın bir parçasıydı."

"Ah, doğru." Sinsi bir sırıtış dudaklarını büktü. "Unuttum çünkü bir işkenceci gelmeme izin vermedi ve beynim bozuldu."

"Uslu durursan gelmene izin veririm. Anlaştık mı?"

"Anlaştık." Bağlarının içinde gerindi. "Elbette, efendim, dövme yapın."

Hiçbir şey söylemedim, zihinsel olarak onu onurlandıracağım deri grafitisine hazırlanıyordum. Ne yazacağımı zaten biliyordum. Sadece dört yaşında bir çocuk yapmış gibi görünmeyecek şekilde başarabileceğimi umuyordum.

Mürekkep şişesine dokunarak silahın çalışır durumda olduğundan emin oldum. "Tuvalim olmaya hazır mısınız, *esclave*?"

"Sadece iğne oyanı bitirdiğinde gelmeme izin verirsen." Dudakları arsız bir sırıtışa dönüştü. "Ve sonra sana dövme yapacağım. Şu anki halimle işe yaramayacak kadar çok titriyorum."

Onu çimdikledim. "Taleplerinin sana ödülünden çok ceza getireceğini biliyorsun."

Daha geniş gülümsedi. "Belki de peşinde olduğum şey budur. *Özellikle* de getirdiğin asa ile teslim edilirse."

Elini jean giymiş kalçamın üzerinde gezdirirken gözlerim kısıldı. "Senin için her şey ayarlanabilir."

Kontrolüm altında iç çekerken, saçları sarı bir haleyle dağınık örgüler halinde dalgalanıyordu. Gözlerini kapatarak üzerindeki baskıyı kaldırdı ve odaklanmama izin verdi.

Parmağının üzerine eğilerek silahı açtım.

Sihirli değnek gibi uğulduyordu ama çok daha düşük bir frekansta.

Tess gözlerini kapalı tuttu ama "Bunu tam olarak neden yapıyorsun?" diye fısıldadı.

"Bunu kalıcı hale getiriyorum." "Biz kalıcıyız."

"Görmek istiyorum." "Neyi görmek?"

Nikâh parmağını işaret ettim. "Mücevherler çıkarılabilir, Tess. Elmasların ve altının yaldızının altında sadece bizim için gerçeği hatırlatan bir şey istiyorum. Kül ve kemik olana kadar yeminlerimizin bedenimde kalmasını istiyorum. Sözümüzün kanına işlemesini ve ruhunu lekelemesini istiyorum."

Gözleri faltaşı gibi açıldı. "Bu zaten oldu. Bana tamamen sahiptin. Bir dövme bunu değiştirmeyecek."

"Olacak."

"Nasıl?"

"Ait olduğumuzun son hatırlatıcısı olacak. Birlikte."

Ve geleceğimiz ne olursa olsun, birlikte geçirdiğimiz ömür boyunca ne kazanırsak kazanalım, ne kaybedersek kaybedelim, önemli olan tek şey bu.

Tess gerildi, farkına varınca ağzı bir karış açık kaldı. "Parmağıma *Je suis à toi* yazmak istiyorsun." Ben seninim.

Gülümsedim. "*Oui.*"

Vücudu yatağın içinde eridi. "Bunu neden söylemedin? Asla itiraz etmezdim. Bu mükemmel."

"Soru sormakta haklıydın." Elini biraz daha "Şimdi, daha fazla konuşmak yok. Konsantre olmalıyım."

İğne etine çarparken Tess dudağını ısırıldı.

Kutsal kitabı küçük parmağının etrafına yavaşça yazarken yüzünü buruşturdu.

Kolay değildi ve bazı repliklerim mükemmel değildi, ama yemin parmağının etrafına, tam alyansının olduğu yere dolanmıştı. Siyah mürekkep teninde parlıyordu, sonsuza dek orada kalacaktı. Ancak, biri bakmadığı sürece

onun elmasının altında, varlığından asla haberleri olmazdı.

Sadece ben ve hayvanım.

Olması gerektiği gibi.

Sadece birkaç dakika sürdü. Parmağı biraz kanadı ve son girdabı da tamamladıktan sonra sanat eserinin üzerine bakım kremi sürdüm ve parmağını koruyucu bir örtüyle sardım.

Onu bırakarak ayağa kalktım ve aleti komodinin üzerine koydum.

Karşılığında beni mürekkepleyecekti ama haklıydı. Endorfin ve şehvet ikimizin de damarlarında dolaşıyordu. Ellerim olması gerektiği kadar sağlam değildi. Onu istiyordum. İçimdeki iğrenç şehveti doyuracak kadar kan akıtmıştım ama onun zevkini doruğa çıkaracak kadar canını yakmamıştım.

Gece olasılıklarla doluydu. Ve başlama zamanı gelmişti.

Dövmeme bakmaktan kendimi alamadım.

Q bileklerimi ve ayak bileklerimi çözdüğünde değil. Yatağın ucunda durmamı ve soyunmamı emrettiğinde değil. Ve kesinlikle ellerim şiltenin üzerinde geniş bir duruşta dururken bacaklarımı dört direkli çerçeveye sabitlediğinde de değil.

Yeni yazımın üzerindeki şeffaf örtü onun mürekkepli sözünü korudu ve lekeledi, ancak siyah hat benim yazımın içine sızmıştı. ve kalbime de yazıldı. Siyah harfler, iyileştikten sonra ısıltılı düğünümün altında saklanmaya hazır, narin bir telkari gibi görünüyordu Yüzük.

Q'nun muhteşem el yazısı beni gerçekten de onun olarak işaretlemişti. Kendimi hiç tahmin etmediğim kadar onun karısı gibi hissediyordum ve onunla birlikte bir şeyler yaratmak istiyordum. Birlikte geçirdiğimiz her anın değerini bilmek ve ona değer vermek istiyordum çünkü hayat çok kısaydı.

"Hazır mısın?" Q arkamdan mırıldandı.

İç çamaşırlarımı çıkardıktan sonra çıplak amımı inceledi ve her santimini tıraş etmem için verdiği emirlere itaat ettiğimden emin oldu. Beni tamamen çıplak istediği pek sık olmazdı ama bu gece nedenini anlamıştım.

Satın aldığı o sihirli değnek şeytan ve Tanrı'yı bir araya getirmişti. Titreşen başlığın klitorisimin şişmiş ıslaklığına karşı yumuşaklığı beni o kadar sıkı ve sıcak, o kadar hızlı ve güçlü döndürmüştü ki; boşaldığımda beni ikiye ayıracağından endişelendim.

Orgazm olarak ölmek istemiyordum. Özellikle de Q bana kendi eliyle sahiplik yazmışken.

"Hazır mısın *esclave*?" diye sordum. Arkama vurdu.

Titremesini ya da ereksiyonunu gizleyemiyordu. Sağ tarafımdaki büyük aynalı gardıropta müstehcen, erotik bir sahne vardı. Q da soyunmuştu. O da soyunmuştu.

Elinde kuzu derisinden bir kırbaç, her santimi nefis bir şekilde çıplaktı.

Aleti öndeydi, tıpkı benim gibi çıplaktı. O da tıraş olmuştu.

Kaygan tenimizin kaymasını, tokatlaşmasını, sevişmemizi ve almamızı bekleyerek titredim.

Arzu her şeyi ağırlaştırıp yumuşatırken başım öne eğildi. "Evet. Evet, ben hazırım."

"Bu kadar iyi bir eş olduğun için on ihtar. Sonrasında daha fazlasını hak edersen, sana veririm. Ama şimdilik... Sakin olacağım."

Başımı salladım, yanağımı yatağın üzerine koydum. Parmaklarım yumuşak çarşafın içine kıvrıldı ve dövmemin yanığını harekete geçirdi.

Kırbacın ilk ısılığı, kıcıımı cezalandıran keskin ısırıktan hemen önce kulaklarıma ulaştı.

Q sert bir nefes çekerek göğsünde hırladı. "Benim için say, Tess."

"Bir."

Bana o kadar çok vurmuştu ki; bedenim artık acıyla savaşmıyordu. Kaydı ve sıvılaştı, zihnimin içindeki şehvetli karanlığa doğru girdaplar çizdi. Q beni saatlerce kırbaçlayabilirdi ve ben her darbeyi severdim çünkü ölümlü bedenime zarar verebilirdi ama ölümsüz ruhuma asla. Bu ruh onunkine yapıştı, dış görünüşlerimiz birbirimizi cezalandırırken sınır tanımadan seviştik.

Q kolunu tekrar kaldırdı.

Kırbaç havayı yırtarak tenime indi. "İki." Hiç duraksamadı, beni çabucak cezalandırdı.

Ürperdim. "Üç." Bir

tane daha. "Dört."

Ve bir tane daha.

"Beş." "Altı."

"Yedi."

"Sekiz."

Bacaklarım güçsüzleşti ve yatağa giderek daha fazla ağırlık verdim. Klitorisim zonkluyordu ve eğer kırbacı bacaklarımın arasına indirirse, bir saniye içinde boşalabilirdim.

Düdük tekrar çaldı. "Dokuz."

Ve son bir kez. "On."

Q kırbacı fırlatıp atarken sertçe ofladı ve dün gecedan kalma göz bağıny yumrukladı. Gözleri canavarlardan simsiyah fırlarken teni alev alev yanıyordu. Çok ateşliydi. Çok ilkel, gururlu ve güçlüydü. Bazen, sırf tenindeki farklı öfke pigmentlerini görmek için onu kastan kızdırırdım ve sesindeki farklı taciz tonlarını duymak.

Onun çılgnılığını sevdim.

Çılgn, harika hayatımızı sevdim.

Odanın içinde bir yerde, gece yarısının yumuşak çanı Q'nun doğum gününü müjdeliyordu.

"Mutlu yıllar, *efendim*." Kıçımı kıvırarak yalvardım. "Sanırım böyle bir günü getirmenin tek yolu, çok istekli karınızın içinde derin bir horoz olmak."

Q göz bağıny arkamdan tuttu. Gözlerimi hedef almak yerine boğazıma doladı.

Beni daha önce de boğmuştu. Beni uçurumun kenarına götürmüştü. Sayamayacağım kadar çok kez baygınlık geçirdim. Bazen içgüdülerim ona olan güvenimi bastırıyor, güvenli kelimemi haykırmamı istiyordu.

Ama hiç yapmadım.

Çünkü Q, kendini ne kadar düşük görürse görsün, bir canavardan çok daha fazlasıydı.

O bir aşıktı. Bir

koruyucuydu.

Bir verici ve

arkadaş. O çok

şeydi.

Ancak, o daha fazlasını istiyor.

Ama ne?

Bana daha ne verebilirdi? *Ben*

ona daha ne verebilirim?

"Teklifine katılıyorum, *esclave*." Q'nun siki, boğazımdaki göz bağıny sıkarken kıçıma yapıştı. "Seni ne kadar becermemi istiyorsun?"

"Bu kadar." Geriye doğru eğildim, ereksiyonunun üzerinden kaymak ve amımı doğrudan tepesinin üzerine yerleştirmek için parmak uçlarımda durdum.

Sarsıldı; şok ve şehvet onu ele geçirirken göz bağı nefes borumu kesti. "Siktir, kendi iyiliğın için fazla esneksin."

Kalçalarını kaldırarak ucunu içime girmeye zorladım.

Oda Fransız efendimin iğrenç küfürleriyle doluydu. "Kahretsin, Tess. Seni yaymak, her santimini görmek, ıslaklığını hissetmek ve sikimin vücudunun içinde kayboluşunu izlemek - senin vücudunun kırmızı ve kaynaklanmış ve işaretlenmiş ve bana ait her şeyle dövmeli-Tanrım, her yerine boşalmak istiyorum."

Aleti hızlı bir hamleyle içime girerken vücudu benimkini arkadan sıkıştırdı.

Bağırdım ama oksijen göz bağıını geçemedi. Yumuşaklık görüşümle alay ediyordu ve havasızlık her hissi son derece tüketici hale getiriyordu.

Vücudum çok doluydu. Çok doluydu. Kalçaları benimkileri cezalandırıyor, dışarı çekip tekrar içeri sokuyordu.

Boynumdaki sıkı tutuşu biraz gevşedi.

Gürültülü bir nefes çektim.

Sihirli değneği kapıp çalıştırırken ağırlığı yana kaydı.

Yüksek sesle inledim, "Q, eğer bana onunla dokunursan-" Çok geç.

Titreşimli hayvanı tam klitorisimin üzerine yerleştirdi, tam da derin ve sert bir şekilde iterken.

Hiç şansım yoktu.

Orgazmımı daha önce inkar etmem. Bıraktığımda ne olacağının korkusu.

Hiçbirinin önemi

yoktu. Çığlık attım.

Ve geldi.

Omurgam bir mutluluk çubuğuna dönüştü. İç kaslarım açgözlülükle onun etrafında kenetlendi, zihni yok eden bir zevkle tekrar tekrar.

Ne kadar sürdüğünü bilmediğim bir çığlık attım ve boşaldım. Açılmış bacaklarım işkenceyi daha da acı verici hale getirdi. Q'nun beni sikmesinin yoğun kontrolü tüm vücudumu sıktı ve titretti.

Titreşen şeytanı daha yükseğe çevirerek klitorisime daha sert bastırdı.

"Kahretsin!" Başka bir bomba omurgamdan aşağıya doğru yaylandı ve benim

rahmimden bacaklarıma ve ayak parmaklarıma.

Yere çakılırken hıçkıra hıçkıra ağladım. Ama Q titreşen düşmanı ortadan kaldırmadı.

"Q...lütfen."

"Bir tane daha,

Tess."

"Hayır." Cihazı bana daha da sert bir şekilde doğrulttuğunda çarşafı ısırdım. Beni hem içten hem de dıştan zedeledi. Değneği klitorisimden göt deliğime doğru kaydırarak bize karşı tuttu. Hem kendi aletine hem de bana işkence ediyordu.

"Sik beni. Sik, sik, sik." Asa sihrini ereksiyonunun hassas etinde gösterirken daha da sertleşti.

Tekrar ayağa kalktım, çığlık atarak ve titreyerek nefes kesici bir orgazm daha yaşadım.

İçimde inanılmaz derecede sertleşti. Bir eli boynumdaki göz bağına tutarken, diğeri sihirli değneği üzerimizde gezdirdi; taşaklarında, klitorisimde, sikinde, göt deliğimde.

Ayak uyduramadım. Makinenin başının nerede olduğunu ve titreşimlerin yankılarının nerede başladığını anlayamıyordum. Tek söyleyebileceğim, nefes nefese kaldığım ve salyalarımın aktığı yanağımın altındaki yatağın sırlıslıkla olduğunu ve boğazım doğru düzgün nefes alabilmek için yanıyordu.

Q beni yatağın daha derinlerine bastırıp amımı değneğe ve yatağın ucuna sıkıştırdığında, tekrar pes ettim.

Her molekül uzuvlarımda patlarken çığlık attım.

Sesi kulaklarımı doldurdu. "Lanet *olsun, esclave*, beni geri alıyorsun. Etrafımda dolaştığını hissetmek. Canını alabileceğimi ve beni sevdiğin ve savaşmadığın için burada kollarımda öleceğini bilmek. Kahretsin, bu en kötü türden bir tahrik. *En iyi* tahrik şekli."

Kalçaları daha da sertleşti.

Dayanamadım.

Tekrar geldim.

Ve benim felaketim onunkiydi.

Daha pis küfürler ederek beni takip etti ve içime girdi. Kalçalarımı tutmak için göz bağına bırakarak, beni devasa boyutunun her santimini almaya zorladı.

İkimiz de cennetten indiğimizde, hareket edemiyordum. Kelimenin tam anlamıyla, hareket edemiyordum.

Ayağa kalkacak enerjiyi bulmamız on dakika, ipleri çözüp yatakta birbirimize bakacak şekilde yan yatmamız da bir on dakika sürdü.

Nefes alış verişlerimiz kontrolden çıktı ve şiddeti şefkate dönüştürerek okşayıp severken dokunuşlarımız sarsıldı ve titredi.

Sonunda, pürüzlü, dağınık parçalarımız tekrar sıkıca yapıştırıldığında, mırıldandım, "Ne kadar istesem de, bir bebeğinki kadar gergin ve okunamaz kelimeler istemediğin sürece bu gece sana dövme yapabileceğimi sanmıyorum."

Q kıkırdadı, beni kendine yaklaştırdı ve çıplak ön tarafına yatırdı. Seks teriyle birbirimize yapışmıştık ama başka türlüünü de istemezdim. "Yarına kadar izinlisin."

Gözlerim komodinin üzerindeki şampanya şişesine takıldı. "Tatlı mı getirdin?"

Gülümsemesi günahkârcaydı. "Oh, o kahvaltı için, *esclave*. Biz daha tatlımı yemedim." Acıyan kıcıma şaplak atarak, "Sırt üstü yat, daha doğum günümde seni doyuramadım," diye emretti.

"GÜNAYDIN, DOĞUM GÜNÜ ÇOCUĞU."

Tess ve ben kahvaltı salonuna girerken gözlerim Frederick'e dikildi. *Onun ve sonsuz iyimserliğinin canı cehenneme.* Bir yılın daha geçtiğini hatırlatmak umurumda değildi. Eşim ve kalbime yakın iş girişimlerle değer verdiğim hayatım hızla tükeniyordu.

Doğum günlerini siktir et.

Cevap vermedim, gümüş bir rafta güzelce duran tostla birlikte taze pişmiş hamur işlerine ve meyve reçellerine baktım. Çalışanlar etrafta dolanıyor, masanın ortasına çırpılmış yumurta ve domuz pastırması tabakları yerleştiriyorlardı.

Frederick soğuk omzuma güldü. "Ne oldu? Hem sağır hem de bir yaş büyük mü uyandın, seni asık suratlı piç?"

Tess benim yüzümden kıkırdadı.

"Eğer tek parça halinde kalmaya değer veriyorsan, bu tarihe tek referans olacak." Parmağımla arkadaşımı işaret ettim. "Anladın mı?"

Angelique kıkırdadı, Tess'e ve onun oturuş şekline baktı.

"Anladığım kadarıyla iyi bir kutlama gecesi geçirmişsiniz?"

Tess kızardı ve soruyu geçiştirmek için bir parça tost alma bahanesini kullandı. "Ne demek istediğinizi anlamıyorum."

Suzette gözlerinde aşk kalpleriyle Franco'yu dürttü; en azından kendi romantizmleri benimkine karışmalarını engelliyordu.

Tess'in yanında otururken, alyansının altından görünen dövmenin siyah çizgileri kalbimi yerinden oynattı. İyileşmesi için dövmeyi birkaç gün daha kapatması gerekiyordu ama her zamanki gibi inatçı bir tavırla, takmamaya dayanamadığını söyleyerek yüzüklerini geri takmıştı. Onları parmağına taktığım gün, sonsuza kadar yapıştırıldıkları gündü.

Duyarlılığını ve evlilik ve uyum içinde benim olduğunu dünyaya gösterme arzusunu sevdim. Ancak, iyileşmekte olan yarası hakkında endişeliydim.

Daha sonra, birlikte olmadığımız zamanlarda, mürekkebin iyileşmesi için birkaç gün vermesini talep ederdim.

Ayrıca, kalıcı olarak örtmeden önce el işimi biraz daha uzun süre görebileceğim.

Altın çerçeveli tabağıma seçtiğim yiyecekleri koyarken Sohbet bugün ne yapacağımıza döndü. Fikirler ortaya atılıp savrulurken Tess merakla sessiz kaldı; tekne kavramı Gölde kürek çekmek, film kanalında gezinmek ve kalenin dönüştürülmüş sinemasında takılmak lehine indirildi.

Herhangi bir öneri benim için sorun değildi. Bu rahatlama balonunun içinde kaldığım sürece.

Tess'e itiraf edemezdim ama bu... tam da ihtiyacım olan şeydi. İşten, evimizden, şirketlerimizin ve hayır kurumlarımızın sürekli gerginliğinden uzaklaşmak. Burada bile tamamen gevşeyemiyordum; e-postalara yanıt veriyor ve acil müdahale gerektiren herhangi bir erime olup olmadığını sürekli kontrol ediyordum. Ama geri kalanını, umarım işlerini nasıl yapacaklarını bilen çalışanlar ordusuna emanet edebilirdim.

Hepimiz dostça yemek yerken daha önce yapılan şakalar unutuldu. şirket. Açlığımızı giderdikten ve güneş pencere camlarındaki kırılgaları eritecek kadar yükseldikten sonra, uykulu bir mutluluk içinde arkamıza yaslandık.

Taze latteler ve macchiatolar teslim edilirken kahvaltı temizlendi.

Tess buharlı kafeini saygıyla avuçladı ve kahve kokusunu içine çekti.

Güneş, altın ve buğday bukleleri üzerinde parlayan altın saçlarını vurgulayarak alana akıyordu. Yanakları memnuniyetle pembeleşti ve göz göze geldiğimizde kızardı.

Şimdi bile... bunca yıldan sonra, tek bir bakışıyla beni kalbimden bıçaklamayı ve sikimi yakalamayı başardı.

Gülümsedim, büyüüne daha da kapıldım, gözlerimi kaçıramadım. Kadehinin etrafındaki narin parmaklarını, sıcak kadehe üflemek için büzdüğü dudaklarını içime çektim.

köpükler ve yanaklarının üzerinde dans eden yumuşak saç dalları.

Ne kadar güçlü ama kadınsı olduğunu sevdim. Ne kadar masum ama sapıkça koştuğunu sevdim. Ve hiçbir şeyi hafife almamasına bayıldım. İstenmeyerek ve görmezden gelinerek yetiştirilmesinden mi kaynaklanıyor bilmiyorum ama

onu çöküş ve zenginlik içinde kuşattı ve o bunların hiçbirine göz dikmedi.

O sadece beni önemsiyordu.

Ben.

O beni seviyor.

Dün gece ve evliliğimizin tüm gecelerinde ona yaptıklarımın sonrasına bile. Ne kadar kötü olursam olayım ya da ne kadar berbat şeylere ihtiyaç duyarsam duyayım, beni kabul etti ve her parçama değer verdi.

Onu bu yüzden seviyordum.

Pek çok şey için.

Ve memnun olmak zorundaydım.

Eğer ona istediğim şeyi veremeyeceksem... o zaman... öyle olsun. Ölene kadar beni mutlu etmeye yetecek kadar şeyim vardı.

Sahip olmadığım şeylerin değil, sahip olduklarımdan kıymetini bilirdim.

Tess tekrar başını kaldırdı ve bakışları benimkilerle buluştu. Başını çevirip çenesini Suzette'e doğru eğmeden önce yumuşak bir gülümseme daha paylaştık.

özel, sessiz bir mesaj.

"Hemen döneceğiz," dedi.

Nereye gittiğini sormadan, Tess ve baş hizmetçim kahvelerini bırakıp salonda gözden kayboldular.

Nereye gidiyorlar?

Franco'ya ters ters baktım, sessizce bir açıklama talep ediyordum.

Omuz silkti. Oyunu ele vermemek için. Ancak, onun benim kadar bilgisiz olduğunu düşünmüyordum - sadece sürprizini mahvetmek istemiyordu.

kadınlar vardı.

Lanet olsun. Eğer konu doğum günü hediyeleriye, hiç hediye istemiyordum. Tess bana ondan daha çok istediğim bir şey alamazdı.

Frederick kıkırdadı. "Bu bakışı biliyorum Q ve rahatla. Sana hediye almadık. Bunun nasıl sonuçlanacağını biliyorum."

Biraz rahatladım. Ama sonra Angelique sırtınca tekrar gerildim. "Sana hediye almadık. Ancak bu karınızın almadığı anlamına gelmez."

Kahretsin, Tess ne yaptı?

Ellerimi yumruk yaparak kızgınlığımı kontrol etmek için elimden geleni yaptım. Sandalyemde dönerken çoraplı ayak sesleri kulaklarımı doldurdu, Tess ve Suzette odaya geri döndü.

Tess'in kollarında sevimli bir şekilde asılı duran şeye bakarak ayağa fırladım.

Utangaç bir tavırla bana doğru yaklaşarak mırıldandı: "Kuşlarını

sevdiğini biliyorum,

Q. Normalde kuşhaneniz için size egzotik tüylü bir arkadaş alırdım. Ancak ofisinize son gelişimde beni duraksatan bir şey gördüm."

Neyi gördün?

Hayatımıza girmesini gerektirecek ne gördü?

Tüm dikkatim Tess'e ve güven dolu siyah gözleriyle beni izleyen minik yavru köpeğe odaklandığı için başka hiç kimsenin önemi yoktu. Fransız bulldogunun kalkık düğme burunlu ve meraklı kulaklı tüylü bir versiyonu göz temasını hiç kesmedi.

Bekle... ofisimdeydi. Son birkaç aydır sayısız işim olmuştu. Bazılarını bilmesini istedim, bazılarını ise istemedim.

Sesimi monoton tutarak, "Ne gördün?" diye sordum. İşteyken mi?"

"Barınaklar."

Çenem gerildi. Demek bunu görmüştü. Peki ya yakın zamanda kurduğum diğer hayır kurumu?

Yavaşça ona doğru adım attım ve köpeği süzdüm.

Hayvan hayır kurumunu görseydi, diğerlerini de görebilirdi. Bu Frederick'e son halini verene kadar evrak işleri yan yanaydı.

Uzun zamandır arkadaşım ve meslektaşım olan bu adama bakarak kaşlarımı kaldırdım. I

Frederick'e ne sorduğumu bilmiyordu ve ben de onun yarım sallanan başıyla verdiği cevabın ne anlama geldiğini bilmiyordum. Her iki durumda da, Tess kendi iyiliği için fazlasıyla meraklıydı.

Onun bilmediği bir sırrım olamaz mıydı? Işığını göstermesine ve olmadığım halde beni yüzleştirmesine gerek olmayan gizli bir arzu Hazır mısın?

Merde! Kahretsin!

Suzette beni atlatarak Franco'nun yanındaki yerine döndü. O gider gitmez öne atıldım ve Tess'in yanağını okşadım, kucağında kıpırdayan tüy yumağını görmezden gelmek için elimden geleni yaptım. "Burnunu sokmana gerek yoktu, *esclave*. Organizasyon tamamlandığında sana söyleyecektim."

Gülümsedi, bunu ondan saklamış olmamı zerre kadar umursamıyordu. Çünkü doğruyu söylediğimi biliyordu. Bu iş bittiği ve endişelenmek yerine gurur duyabileceğim bir şey olduğu anda ona söyleyecektim. Şüphelenmeye başladığım şeyi kabullenmek için kendime zaman tanıyarak bir süre ona diğer hayır kurumundan bahsetmemiş olabilirdim ama benden şüphe etmesi için hiçbir neden yoktu. Ondan hiç sır saklamamıştım... yakın zamana kadar.

"Biliyorum, Q. Bunun için endişelenme. Sadece masanızdaki formları gördüm ve bir karar verdim. Umarım sakıncası yoktur."

"Benim için fark etmez." Elimi yanağından çekip, kıpır kıpır siyah yavru köpeğin yumuşak başının üzerinde gezdirdim. "Ancak, sırf hayvan zulmünü önleme ve dünyanın dört bir yanındaki barınaklara hatırı sayılır miktarda bağışta bulunduğum için Dünya, kucağınızda neden bir köpek olduğunu anladığım anlamına gelmiyor."

Tess gülümsedi, küçük tüy torbasını sevdi. "Formları gördüğümde Google'da en yakın barınaklardan birinin adresini aradım. İzin verirsiniz kendim görmek ve bunun bir parçası olmak istedim. Oraya vardığımda ve bir tur istediğimde, tacizci bir pislikten kurtarılmış bir köpek teslim edildi."

Gözleri mavi bir hüzne dönüştü. "Q...zavallı şey uluyordu ve acı içindeydi. Çok korkmuştu. Veteriner ona bakmaya çalıştı, ilaçlarını verdi ve ona bakılacağını gösterdi ama kesikleri, morlukları ve bakışlarındaki dehşetle o zavallı yaratığa baktığımda görebildiğim tek şey bendim. Beni de aynı ortamdan kurtardınız. Siz olmasaydınız, o zavallı köpeğe yapılanı bana da yapacak bir piçin eline düşebilirdim."

Yüzünü hayvanın ensesine doğru soktu. "Onu orada bırakamazdım. Barınaktaki kafesler iyiydi - bir yatağı, yemeği ve bacaklarını uzatabileceği çimenleri olacaktı - ama Q... Ben ona aşık oldum."

Sikeyim.

İçimdeki canavar sırt üstü yuvarlandı, Tess'in köpeğe gösterdiği sevgi dolu ilgi ve tırmalama için yalvardı. Buna nasıl hayır diyebilirdim? Onun istediği herhangi bir şeye nasıl hayır diyebilirdim ki?

Çünkü o haklıydı.

O, dünyanın şeytanları tarafından ele geçirilmemiş herhangi bir sayıda şanssız köle olabilirdi. Bu yüzden yaptığım şeyi yaptım ve tecavüzcüleri ve insan tacirlerini avladım, kurbanları ve istismar edilenleri rehabilite ettim ve şimdi erişimimi

Hayvanlar âlemi, çünkü bu kadar haksızlığa uğrayan onlardı.

Tek istedikleri bir ev ve bir aileydi.

Ve birçoğu ya sevgisizdi ya da kötü muameleye maruz kalmıştı.

Öylece durup bunun olmasına izin veremezdim. Tess de öyle. Ve bu onu çok sevmeme neden oldu.

Nefesimi içime çektim, kollarım onu en büyük sarılışla kucaklamak için ağırıyordu. "Sen doğru olanı yaptın."

Gözlerinde rahatlama kıvılcımları çaktı. "Gerçekten mi? Oh, Tanrı'ya şükür." Yavru köpeği kaldırarak ekledi, "En sevimlisini getirdim... seni etkilemesini umuyordum."

Gözlerim kısıldı. "Bekle, en şirin olan mı? Diğer köpek nerede? bahsedilen? Neden istismara uğramış olanı almıyorsunuz? Yavru köpekleri

yeniden sahiplendirmek, yaşı ve hayattan kopmuş bir dişıyi sahiplendirmekten daha kolay olacaktır."

Tess dudağını ısırarak odanın diğer ucundaki Suzette'e baktı. "Ben... ben anneyi aldım. Anlamalısın, Q. Onlar aileden. Ben yapamazdım. ayrı bir aile. Bu ne kadar zalimce olurdu?"

Kalbim küt küt atıyor, şatomun sadece kurtarılmış köleler tarafından istila edildiğini değil, aynı zamanda Fransa'da kötü muamele gören tüm hayvanlar için birinci sınıf bir kulübe olduğunu hayal ediyordum. "Ne demek istiyorsun?"

Tess kasıtlı olarak göz temasını keserek yavru köpeğin kırışik alnını öptü. "Anneyi ve üç yavrusunu aldım. Evdeler. Sizi teker teker tanıştırmamanın en iyisi olacağını düşündüm."

Ne oluyor lan?

Dudaklarım kızgınlık ve şefkatle seğirdi. "Peki ya köpeklerle alerjim varsa ya da evimde bir sürünün dolaşmasını istemiyorsam?"

"Çok kötü."

"Çok mu

kötü?" Tess

başını salladı.

Bu küstahlığı yüzünden onu tokatlamak için elim kaşındı.

"Onlar artık bizim. Henüz isimleri yok ama anne çok tatlı bir ruha sahip ve yavruları parçalanıp tanımadıkları insanlara gönderilmek yerine aileleriyle birlikte sevilmenin nasıl bir şey olduğunu öğrenerek büyüyecekler."

"Sevgi dolu yuvalar bulacaklardı, Tess." Parmaklarını yavru köpeğin tüylerine batırırken gözlerimi ayıramadım. Mantıksız kıskançlık beni gafil avladı. Beni sevmesini istedim. Beni okşamasını. Bir sahtekâr değil, onun teselli ettiği canavar olmak istiyordum.

Ama yavru köpek bana bakıp hoş geldin dercesine dilini çıkarırken içimin hafifçe çözülmesine engel olamadım.

Uzanıp piç kurusuna dokunmamak için ellerimi birleştirdim.

"Kurduğum hayvan barınakları ve hayır kurumları öldürmeye göz yummuyor. Her bir hayvana sonsuza dek yaşayacakları bir yuva bulunmadan önce en iyi yaşam kalitesi sunuluyor."

"Oh, biliyorum. Ama... Q... Onları orada bırakamazdım. Kümesleri ya da barınaktaki imkanlar ne kadar güzel olursa olsun. Onlar bebek!"

Bebeğim.

Kalbim bu kelimeye sıkıştı. Ne ruh halimin bozulmasına ne de ses tonumun sertleşmesine engel olabildim. "Bu çok saçma bir sebep."

"Bu tamamen geçerli bir sebep." Tess yavruyu bana uzattı. "Ona bir isim ver,

Q. O senin."

Bu kadar kırılabilir bir şeyle hiçbir şey yapmak istemediğim için geri çekildim. Korku duygusu olmayan çelimsiz bir bebek bir yana, Tess'i kendimden bile korumakta zorlanıyordum.

"Esclave..."

"Hayır, Q. Tut onu." Bana başka seçenek bırakmadı, hayvanı kollarıma itti ve geri çekildi.

Kıvranan sıcak beden bana canımı yakan bir şey yaparken nefesimi tuttum. Hayatım boyunca aile kavramından kaçmıştım. Asla çocuk istemedim ya da kalbimi çok fazla insana vererek zayıf düşmek istemedim. Tess beni zayıflatmasına izin verdiğim tek kişiydi. Eğer o ölürse, ben de onunla birlikte yok olurum.

Ona olan sevgim bu kadar derindi. Başkalarına üzerimde böylesine tanrısal bir güç vererek kendimi yok etmek istemedim.

Ben böyle çalışmadım. Yalnız kalarak güçlü olmak istiyordum. Ama sonra Tess hayatıma girdi ve hiç düşünmeden atan organımı yakaladı. benden izin al.

Çenemi yalamak için kirli siyah boynunu geren bir köpek vererek yine yapacağını yapmıştı.

Ah, lanet olsun.

Arkama bakarak Frederick'e odaklandım. "Al bunu. Karımla yalnız konuşmak istiyorum."

"Bu bir şey değil, Q. Bu bir köpek yavrusu." Tess kaşlarını çatı. "Ona bir isim ver. İstedğin herhangi bir isim."

"Kapa çeneni." Tess'e ters ters baktım. "Bunu tartışmayı sonra bitiririz." Köpeği kolumun altında bir futbol topu gibi tutarak Franco'ya doğru yürüdüm. "İşte, al onu."

Franco hızla ayağa kalktı ve yaratık inlerken onu kabul etti. belirsizlik. Tess bir adım öne çıktı, annelik içgüdülerini her ne ise harekete geçti.

Ama parmaklarım bileğini yırtarak onu geri çektim.

"Gidin. Hepiniz."

Salondan çıkarken tek ses, geriye itilen sandalyelerin gümürtüsü ve cilalı döşeme tahtaları üzerinde kayan ayaklardı. Frederick durdu ve yavru köpeği Franco'nun kollarından alarak Tess'e kısa bir sırtış attı. "Benim de evde bir köpeğim var. Nasıl kucaklanacağımı bilirim. O benimle güvende."

Tess ona minnettar bir gülümseme verdi.

Tess'i ikinci kez kurtardığımda -onu çalan piçin kalbini söküp almadan hemen önce- kollarımdan çekip aldığı an, tatlı bir sahneye aşağılık bir karanlık kattı.

Herkes gidene kadar bekledim. Personel dahil.

Herkes gittikten sonra büyük kapılara doğru hışım ile ilerledim ve kapıları çarparak kapattım. Gözlerim etrafta geziniyor, engellemek için başka bir giriş arıyordu.

Hiçbir şey yoktu.

Endişelendiğim kadarıyla, rahatsız edilmeyecektik.

Bu iyiydi çünkü Tess'in bir sonraki soruma nasıl cevap vereceğine bağlı olarak, bir sürü mahremiyete ihtiyacımız olabilirdi.

Tess onu bıraktığım yerde durdu, gözleri sarsak hareketlerimden hiç ayrılmadı.

Aramızda birkaç metre mesafe varken yumruk yaptığım ellerimi sakladım. "Başka ne gördün, Tess?"

"Gördün mü?"

"Masamda. Ofiste. Başka formlar da olduğunu biliyorum.

Bahsetmediğiniz formlar."

Kadın irkildi. "Sorduğun buysa ben burnumu sokmadım."

"Sormuyorum. Biliyorum. Ve sanırım bunun son birkaç aydır yaşadığım sorunla ne kadar ilgili olduğunu anlıyorsunuz."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Öyle mi?"

Sesimi ölçülü tutarak kaşlarımı indirdim. "Ne gördün?"

Ben ilerlerken o biraz geri çekildi. Bakışları bende kaldı, nereye gittiğine bakmıyordu.

"Ben... Milyonlarca yatırım yaptığınız yeni bir hayır kurumu daha gördüm." "Ve..."

"Ve ne? Ne söylememi istediğinizi bilmiyorum." "Ne olduğunu söyle."

"Hayır kurumu mu?"

Kaşımı kaldırdım. Naz yapıyordu; bunu yaptığında ne olacağını biliyordu. Ona bir ders vermek için elim titredi. Böyle bir konunun uzayıp gitmesinden duyduğum rahatsızlık tüylerimi diken diken etti. Bunu yapmak istememiştim.

Burada. Ama bir kez daha bana başka seçenek bırakmamıştı. Ben hazır olmadan beni en derin, en karanlık arzularıyla yüzleştirdi.

"Bir tane barınaklar için, bir tane de..." diye homurdandım.

Tess yutkundu. "Umm..."

Kapı gıcırdayarak açıldı. Angelique yemek odasına daldı.

Tess ve ben sanki yanlış bir şey yaparken yakalanmışız gibi birbirimizden ayrıldık.

Hayal kırıklığıyla kükrememek için elimden geleni yaparak, "Sana bizi yalnız bırakmanı söylemişim, Angelique," diye tersledim.

"Biliyorum... Ben sadece, Frederick bana-"

Söz konusu adam karısının peşinden koşarak öfkemi omuzlarına aldı. "Ona seninle acilen konuşmam gerektiğini söyledim." Tess'e nazıkçe gülümseyerek, "Eğer Angelique'le gidersen, o senin için Şoför bizi köye götürüp gezdirecek. Biraz temiz hava almanın hepimize iyi geleceğini düşünüyorum."

Tess bana doğru baktı, yüzü kararsızdı. O da benim gibiydi. Gergin tartışmalardan ve çözülmemiş sorunlardan nefret ederdi. Bunu konuşmamız gerekiyordu - istediğimden çok daha erken ama lanet Frederick anı mahvetmişti.

"Senin derdin ne, *dostum*?" Hırladım. "Biraz zamana ihtiyacımız var. Bu konu konuşulmamışken alışverişe çıkmaya hiç niyetimiz yok-"

Frederick koluma dokunmak için canını hiçe sayarak bana doğru hışımla yürüdü. "Bence bu gibi konular sen eve dönene kadar beklemeli, öyle değil mi?" Tess'in duymaması için sesini alçaltarak ekledi, "Ayrıca, henüz tam olarak emin değilsin. Birkaç gün daha bekle, Q. Sonra istediğin kadar öfkelenebilirsiniz."

Sikeyim.

Haklıydı.

Hâlâ aklım başımda değildi. Tess'le bu konuyu şimdi açarsam ne diyeceğimi kim bilebilirdi ki? Onu incitmek istemiyordum. Ve öfkem kanımda tıslayan ejderhalar gibi dönerken, onu incitebilirdim.

"Tamam." Sesim bir ısırik gibiydi.

Angelique gözle görülür bir şekilde rahatlardı ve kolunu Tess'in koluna dolayarak onu yemek odasından çıkardı.

"Bununla işimiz bitmedi, Q." Tess, Angelique'in itiş gücüne karşı mücadele etti "Benden ne sakladığını bilmek istiyorum."

Dişlerimi sıkarak sesimi nötr tutmak için elimden geleni yaptım. "Bunu eve gittiğimizde konuşuruz."

"Ev ya da burası... gördüklerimi durdurmuyor." İsyan ve mücadele - ona defalarca söz verdiğim ve asla kırmama izin vermediği aynı güç -Gözleri ıslıl ıslıl parlıyordu. "Gördüm Q. Diğer hayır kurumunun ne olduğunu biliyorum. Ama diğer hayır kurumuyla nasıl ilişkilendirildiğini anlayabileceğim konusunda yanılıyorsun.

Son birkaç aydaki davranışların. Sana zaman tanıyacağımı söylemişim ama zamanın hızla tükeniyor."

Kahretsin.

Ben cevap veremedim Angelique özür dileyen bir gülümsemeyle karımı odadan kaçırdı.

Oceanof PDF.com

"Bir ipucunda pek iyi değil." Sesimi hafif ve eğlence dolu olmaya zorladım ama hiçbir şey Q ile aramdaki durgun havayı değiştiremezdi. şu anda ayaklarımın dibinde tasmaını çiğneyen tekzleyen köpek yavrusu bile.

Araya girdikleri için Frederick ve Angelique'e lanet olsun.

Eğer birkaç saniye daha uzak dursalardı, Q sakladığı şeyi itiraf edecekti. Bundan emindim. Hiçbir şey yapamazdı. tkrmekten başka çaresi yoktu. fkesi başka türlüsüne izin vermezdi.

Sözlü olarak kavga ederdik. Hatta belki fiziksel olarak, sonra da barışırdık. Bütün günü yatakta geçirir, birbirimizi savunmasız bırakırdık. Birlikte incinir ve iyileşirdik.

Bu saçmalık yerine.

Neden bu kadar korkuyor?

Lanet adam konuşmak istemiyor.

Onu da kendimi tanıdığım kadar iyi tanıyordum ama zihin okuyucu değildim.

Suzette ve Franco elleri birbirine kenetlenmiş bir şekilde nden yürüyor, şirin turistik dkknlara ve kafelere göz atıyorlardı. Arnavut kaldırımları bana Franco'nun kaçtıktan ve Brax'ı aradıktan sonra beni kovaladığı köyü hatırlattı. Ama rahat cazibe havası, yanımda yürüyen Q'yu evcilleştirmek için hiçbir şey yapmadı.

Frederick havayı değiştirmek için elinden geleni yaptı, Q ile sessizce iş meseleleri ve aklını meşgul eden şeyler hakkında sohbet etti. kara kara düşündüm.

Angelique bana birden fazla gülümseme verdi, binlerce sorular ve çözüm yok. Kocamla neler olduğu hakkında bir fikri var mıydı? Frederick onunla Q'nun söyledikleri hakkında konuştu mu? Güven mi?

Ve Frederick'in Q'nun sorunu hakkında benden daha fazla şey bilmesi ne kadar adaletsizdi?

Ben onun karısıyım, Dangnamit.

Parmağım alyansımın altında kaşınıyor, bu gerçeği kabul ediyordu. Yüzüklerimi çıkarıp yeni dövme için parmağımı Q'nun burnunun dibine sokmak istedim. Hâlâ adı konmamış yavru köpeği sokaktan alıp Q'ya vurmak istedim.

küçük bedeniyle başının üzerinde.

Böylesine sevimli bir yaratığı bu şekilde inciteceğimi hiç sanmıyorum.

Kocamı cezalandırmak için çok daha kabul edilebilir araçlar kullanırdım.

Bağlanıp vurulması gereken biri varsa, o da oydu. Sırf endişe ve kafa karışıklığıyla beni delirttiği için.

"İyileşecek," diye fısıldadı Angelique, Q'yu Frederick'le ne istiyorsa onu konuşması için bırakırken benimle birlikte volta atıyordu.

Siktir et onu.

Eğer aramızdaki karmaşayı tartışacak kadar erkek değilse, o zaman tamam. İki kişi sessizliği oynayabilirdi. Ona zaman tanımakla ilgili daha önce vardığım sonuçlarla çeliştiğimin farkındaydım ama bir sınıra ulaşmadan önce tahammül edebileceğim çok fazla şey vardı.

Konuşmamak da bu sınırlardan biriydi.

"Oh, daha iyi olacak." Angelique'e ters ters baktım. "Eve döndüğümüzde başka seçeneği kalmayacak."

Arkadaşım omzumu okşadı. "Birlikte üstesinden gelemeyeceğiniz bir şey olmayacak."

Gerçekten mi?

O kadar emin değildim. Q'yu tanıyordum. Düşüncelere daldığında ve doğru şeyi yapmaya çalışırken kendini yüzlerce düğüm haline getirdiğini biliyordum. Yapmak

Olmadığı bir şey olmak için kendini öldürmek için elinden geleni yaptı. Böyle olduğunda, hiçbir şey ona ulaşamazdı. Son seferinde, hayatımın en iyi cinsel deneyiminden sonra beni Avustralya'ya geri göndermişti.

Eğer beni tekrar uzaklaştırmaya çalışırsa.

Bu düşünceleri hemen durdurdum.

Bunu düşünemezdim. Öfke çok daha iyiydi.

belirsizliği ve acıyı uzak tuttu. Bugünün çalınan tatilimizin son günü olduğunu ve yarın hepimizin hayata yeniden dahil olmak için geri döneceğini bilmenin acısı. Ve her şey mahvolmuştu.

Q, bana çalışma saatlerini azaltacağına dair söz vermesine rağmen işe geri dönecekti ve ben de hayır kurumlarımızın başındaki kişi olmaya devam

edecek ve

ev işlerini. Uzun çalışma saatlerini sorunlarını örtbas etmek için kullanırdı, ta ki ben ona patlayana ve evimizin camlarını sarsan bir kavga edene kadar.

Kocama ters ters baktım.

Sadece beni kızdırmakla kalmadı, aynı zamanda doğum günü hediyesini kabul etmeyi de reddetti.

Siktir et.

Eğer o yavruya isim vermek istemeseydi, ben verirdim. Ondan, kardeşlerinden ve annesinden vazgeçemezdim. Onların bana ihtiyacı vardı. Tıpkı Q'nun, istemiyormuş gibi davransa bile bana ihtiyacı olduğu gibi.

"Yavru köpeğe ne isim vereceğimi düşündüm" derken kalın kışlık botlarım kaldırım taşlarına basıyordu. Bakışlarım ayak bileklerimin yanındaki paytak paytak yürüyen şişman bedene takıldı. Buzlu zeminde kayıyor, hiç bilmediği tasmaını bir o yana bir bu yana çekeştiriyordu.

Onu kucağıma almak istedim ama onun da buna alışması gerekiyordu. Herkesin kafası bana doğru döndü.

Q gözlerini kıstı, karanlık bir niyetle parlıyordu. Diğer herkesi görmezden gelerek ona soğuk bir şekilde gülümsedim. "Ona Cesaret adını vereceğim çünkü o aslında hayattaki korkutucu şeylerle kuyruğunu kısıtırıp kaçmadan yüzleşebilecek cesarete sahip."

Q'nun yüzü karardı. Vücut dili gerginlikten kıvrak ve ölümcül bir hale dönüştü.

Kaslarım titredi; içim otomatik olarak onun için ıslandı. Beni o kadar iyi eğitmişti ki, ne zaman gözlerinde sahiplenici, hükmedici bir bakış olsa, sokakta eğilip ona efendim olması için yalvarmamak için tüm irademi kullanmam gerekiyordu. Kendisini daha iyi hissettirecekse canımı yakması için. Bir şekilde açık, sevgi dolu ilişkimize geri dönmesini sağlayacaksa onu incitmeme izin vermesi için.

Bu hafta sonu nasıl oldu da konuşulmayan engellerle dolu bir şeye dönüştü?

Frederick sırttı. "Altında yatan tonu anlıyorum ama aslında Cesaret'in harika bir isim olduğunu düşünüyorum. Sürtüğün adı ne?"

Bakışlarımı Q'dan ayırarak Frederick'e odaklandım. "Ona böyle hitap etme. Dişi bir köpek için teknik olarak doğru terim olduğunu biliyorum ama sonuçta o bir anne." Ortamı yumuşatmak için elimden geleni yapıyordum.

Q ve benim aramdaki vahşeti görünce güldüm. "Ona saygısızlık etmeyelim." "Ah, biliyorum." Suzette arkasını döndü, Franco geri geri yürürken

patikadan aşağıya, ilerideki şırıl şırıl akan derenin üzerindeki ferforje

köprüye doğru devam etti. "Belki de Sally? Kurtuluş'un kısaltması."

Başımı eğdim. İşe yarayabilirdi. Kurtuluş, Cesaret, Yiğitlik ve Pısrık olduğun için canın cehenneme *Maître* temaları işlenebilir.

Kalbim küt küt atıyordu. "Hoşuma gitti."

Q huffed. "Sally mi? *Gerçekten* mi?" Gözlerini devirdi. "Önce evime bir sürü getiriyorsun, sonra da onlara saçma sapan isimler veriyorsun."

Durma noktasına geldiğimde, Cesaret'in ipini çok sert bir şekilde çektim. Şişman vücudu geriye doğru uçarak ayaklarımın dibine yığıldı.

Oh, Tanrım.

Zavallı şeyi çoktan incitmiştim ve sadece birkaç gündür bendeydi.

Barınağa gittiğimden beri onu gizli tutmak kolay olmamıştı.

Suzette onu geceleri Franco'yla birlikte kendi odasında tutuyordu, ben de gündüzleri anne ve yavruları ahırda rahat ettiriyordum.

Hafta sonunun başında Q ve beni arabada uğurladıktan sonra Suzette küçük Courage'ı da yanına almıştı.

Castelnaud-des-Fleurs'daki personel tarafından bakılmadan önce helikopter.

Eğer Q evde köpek beslememe konusunda bu kadar kararlı olsaydı, onlara yeni aileler bulurdum. Ama kalbimin zaten bağlı olduğunu inkar edemezdim.

Özellikle de bu küçük adam için.

"Saçma bir isim değil." Bir elimi kalçama koydum, Q'yu hediyesini sahiplenmeye ve benim gibi aşık olmaya cesaretlendirdim. "Uyuyor. Ve sen aksini söylemedikçe, yapışıp kalacak."

Burun delikleri alevlendi. Beni kendine çekmesini ve kulağıma günahkâr emirler fısıldamasını bekledim. Bunun yerine omuzlarını yuvarladı, fiziksel olarak kendini rahatlamaya zorladı. Bakışlarındaki öfke çekildi ve gerçek düşünceleri bana kilitlendi.

Mesafeden nefret ederdim.

Uzaklaşırken ardında soğukluk bıraktı.

Bana söyleyemeyecek kadar kötü olan neydi? Neden bu kadar korkuyordu?

Aptalca bir şekilde Q'nun da benim gibi hayvanına aşık olacağını ummuştum. Kaybettiği ya da belki de asla sahip olamayacağını fark ettiği her neyse onu bulacağını.

Belki de geçmiş sonunda onu yakalamıştı? Gerçek şu ki Babasının öldürülmesi, kız kardeşini ve annesini kaybetmesi ve günlerinin çoğunu yalnız geçirmesi onu bildiğimden daha derinden yaralamış olabilir. Bunu atlatamamıştı ve bu ona hâlâ işkence mi ediyordu?

Cesaret'in başını öperek gardımı indirdim ve her şeyimi ortaya koyarak Q'ya baktım.

*Lütfen... bu oyunları bırak ve benimle
konuş. Aramızdaki bu mesafeden
hoşlanmıyorum.*

Ama umduğum şeyi yapmadı.

Beni güçlü kucağına alıp şefkatle öpmek yerine uzaklara baktı ve beni dışarıda bıraktı.

Eğer somurtmak istiyorsa, öyle olsun.

Mantıklı bir insan gibi tartışmaya hazır olduğunda, ayaklarına kapanmak zorunda kalacaktı.

Ben de onun işini kolaylaştırmazdım.

* * * * *

O gece, büyük salondaki son akşam yemeğimizden ve ateşin başında içip poker oynayarak geçirdiğimiz birkaç yarı garip saatten sonra Q ve ben odamıza çekildik.

Öğleden sonraki öfkeli çekişme hüzünlü bir uçuruma dönüşmüştü ve ben bu uçurumu nasıl geçeceğimi bilmiyordum.

Ve Q denemedi.

Duş aldı. Tek başına.

Boxer-şortunu giydi. Kapalı kapılar ardında.

Bana dizlerimin üzerine çökmemi ya da başka bir ahlaksız, lezzetli şey emretmeden yatağa tırmandı.

İçine dönmüştü ve ona ulaşamıyordum.

Fransız bulldog karışımı Courage bile ona dokunamıyordu. Muhtemelen yapmamam gerektiğini biliyordum (bu kadar erken kötü alışkanlıklar edinmek), ama Q'nun duygusal

Mesafe ve nasıl düzelteceğimi bilmediğim feci bir şey yapmış olma korkusuyla yavru köpeği yatağıma yatırdım. Onu kucağıma alarak uyuyakaldım.

Horlayan siyah yaratık, çünkü kocam müsait değildi.

Rüyalarım kaybolmuş ve karışmıştı. Uzun zamandır ilk kez rüyalarımda Meksika'yı, halüsinasyonları ve başka kadınları incitmeyi görüyordum. Q beni pek çok kırık parçadan kurtarmıştı ama hayaletimsi anılar hep orada olacak, stresli anlarımda bana saldırmak için bekleyeceklerdi.

Gece üç sularında boş bir yatak ve dörtüneli atan bir kalple uyandım. Q gitmişti.

Cesaret gitmişti.

Yalnızdım.

Ve korkmuş.

Sarışın Melek'in tetiğini çekmemle oluşan depo ve dumanı tüten silah,

yatak örtüsünü kavrayıp kendime

Kabus geçmişte kaldı. Güvendeydim, seviliyordum ve isteniyordum.

Ama Q bana tam tersini hissettirmişti. Bu gece Q beni herhangi bir kırbaç ya da mahmuzdan daha fazla incitmişti. Ve aramızda daha fazla mesafe olmasını kaldıramazdım.

Ona ihtiyacım
vardı. Onun
bana ihtiyacı
vardı. *Bu çok
aptalca.*

Basit bir konuşma her şeyi açıklığa kavuşturabilirdi. Ben gerekeni yapmaya hazırdım, o neden yapmıyordu? Ellerimi onun soğuk yüzünde gezdiriyordum.

Yatağa girdiğimde vücudum onun sıcak bedenine sokulmak için can atıyor ve

Onun esirgediği rahatlığı. Dokunulmak ve onun usta kucağında sallanarak uyumak istiyordum. Ancak o zaman gece terörlerimi öldürmek için güç bulabilir ve Q'nun hayran olduğu güçlü kadın olabilirdim.

Nereye gitmişti? Cesaret nereye gitmişti?

Ve neden bir veda bile etmeden gitti?

Kalbim hızla çarparak yataktan çıktım ve kabarık beyaz bir sabahlığa sarındım.

Yatak odamızdan sessizce kayarak şatoya doğru ilerledim ve en çok ihtiyacım olan iki şeyi aradım.

Onları bulmam neredeyse yarım saatimi aldı. Büyük salonda ya da oyun odasında değillerdi. Mutfakta ya da salonda da değillerdi.

Sonunda onları bulduğumda, görünmek istemediğim için gölgeler içinde duvara yaslandım. Çünkü orada, ay şafakla boğuşurken donmuş çimlerin üzerinde Q vardı.

Cesaret iki ayağı üzerinde duruyordu, tombul ön ayakları Q'nun dizlerinin üzerindeydi ve Q yavru köpeğin üzerinde kalçalarının üzerinde oturuyordu. Sevgilimin nefesi buz gibi bukleler halinde püskürürken o da yavru köpeğin kulaklarının arkasını karıştırdı.

Ne mırıldandığını duyamıyordum ama vücudu bilmem gereken her şeyi söylüyordu.

Q'nun canı yanıyordu.

Kalbimin efendisi ve ruhumun sahibi acı içindeydi.

Üzülmem ve konuşmasını istememe rağmen ona kızgın kalamadım.

Bunun yerine, yardım etmek için elimden gelen her şeyi yapardım.

Eve dönüş tam bir kabustu.

Ben Aston Martin'i motor kapasitesinin sınırına kadar sürerken, lanet köpek Courage'a Tess'in kucağında en iyi yer verildi. Frederick, Franco, Suzette ve Angelique geldikleri yoldan, benim helikopterimle geri dönerken, Tess ve ben büyük şatoyu arkamızda bıraktık, kıvrımlı araba yolunu takip ederek Fransa kırsalında.

Tess'i onlarla birlikte eve uçurmayı akıl etmiştim.

Kendimi toparlamak ve yeniden huzur bulmak için biraz alana ihtiyacım vardı.

Ve Tess yanımda sessiz dururken bunu yapamazdım.

Bunu konuşmamıştık.

Uyuyamamıştım ve gecenin bir vakti lanet olası yavru köpeğin işemesi gerekiyordu. İstemediğim halde onu kucağıma aldım ve uyuyan kaleye doğru sürünerek ilerledim. Hayvan tarafından yönlendirilmek istemedim. I

kırılgan bedenine ve aşırı güvenen ruhuna aşık olmak istemedim. Ama sadece insan ve hayvanın olduğu, ayazın eşlik ettiği ve ayın aydınlattığı o anda kalbimdeki buzların çözülmesine engel olamadım.

Ve çözülme ve başka bir yaratığa duyulan sevgiyle birlikte Son birkaç aydır kendimi ihtiyacım olmadığına ikna etmeye çalıştığım şeyin bir ihtiyaçtan çok daha fazlası olduğu sonucuna vardım. Mantık ve anlayış sınırlarını aşmıştı. Bundan daha derindi. Bu benim bir parçamdı ve Tess'e onun için başarısız olduğumu nasıl söyleyeceğime dair hiçbir fikrim yoktu. Onu hayal kırıklığına uğrattığımı. *Kendimi hayal kırıklığına uğrattığımı*. Ve sadece kendimi suçluyordum.

Durduğumuz ahıra giden sapağın yanından geçerken Pikniğimizden önce sikişen Tess usulca ofladı ve parmaklarını benimkilerle vitesin üzerinde birleştirdi.

İrkildim ama geri çekilmedim. Temasa izin verdim ve hatta İçimdeki her acı verici düşünceyi yutarken gülümsemeyi başardım.

İnsanlar bunu nasıl yaptı? İstemeye hakları olmayan şeyler için bu kadar zayıf ve çaresiz hale gelmelerine nasıl izin verdiler? Hiçbir şeye ve hiç kimseye ihtiyaç duymadığım soğuk kalpli piç benliğime ne oldu? Neden

esclave'inden acı ve zevkle tatmin olan bir canavar olarak kalamaz mıydım? Neden büyümek zorundaydım ki?

Korkunç sorular yol boyunca bana eşlik etti. Tess sessizliğini korudu ve kucığında uyuyup horlayan Courage'ı okşadı.

Sonunda eve vardığımızda gün bitmişti ve ben de bitmişim.

Eşyalarımızı boşaltmaları ve Aston Martin'i garaja geri koymaları için şato çalışanlarını bırakarak arabadan indim ve Tess köpeği bana verene kadar bekledim. Ona içeriye kadar eşlik ettim, derin bir nefes aldım ve "Biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var, *esclave*" dedim. Yavru köpeği ona uzatırken göz ucuyla baktım. "Seni seviyorum, ama lütfen... kendi başıma halletmeme izin ver. Bunun acısını senden çıkarmak istemiyorum."

Göğsü sanki bir kavgaya hazırlanıyormuş gibi kabardı. Gözleri acıyla parlıyordu, onu neden içeri almadığımı anlayamıyordu.

Ben istedim.

Kahretsin, çok istedim.

Ama yapamadım.

Henüz değil.

Arkasına bakmadan ya da ani köpek telaşına aldırış etmeden Ayaklarım salondan fırlayarak merdivene doğru yürüdüm ve oyun odasına ve tamamen dolu pahalı viski mahzenime yöneldim.

Unutmaya

ihtiyacım vardı.

İçmeye ihtiyacım vardı.

Kısa bir süre için.

"Neler olduğunu biliyor musun Suzette?"

Suzette siyah saçlarını kulağının arkasına sıkıştırarak başını salladı.

"Hiçbir fikrim yok." Mutfakta toplanmıştık - her zaman çekildiğimiz yerde

-Olaysız bir akşam yemeğinden sonra.

Franco akşamı şatoda devriye gezerek ve adamlarını bilgilendirerek geçirdi.

güvenlik personeliyle görüştü. Q oyun odasındaki sinir krizinden dönmemişti. Ve Bayan Sucre bu gece izinliydi.

Suzette'in bana yardım edeceğini umuyordum. Ne de olsa başlangıçta Q'yu anlamamda kilit rol oynamıştı. İşvereni ve arkadaşı söz konusu olduğunda altıncı hissi vardı. Ben de öyle.

Eve vardığımızda, kendi başına kalmak için sabırsızlanıyordu. O Cesaret'e ya da diğer yavru köpeklerle bakamadı bile. salondan. İhtiyacı olanlara karşı çok dikkatli ve nazik olduğu düşünüldüğünde, köpeklerin yanında rahatlamıyordu - sanki çocuksu cazibeleri onu yatıştırmak yerine kızdırıyordu.

Onlar sadece köpekti. Tek istedikleri sevgiydi. Kuşlarıyla ilgilenmek için saatler harcadı... ne fark ederdi ki?

Suzette ile birkaç dakika daha geçirdim, sorular ve endişeler içinde boğulduktan sonra yatak odama çekildim. Q orada değildi ve kişisel alanına tecavüz edip etmeme konusunda düşündüm. açıklama.

Ama bana bir hafta içinde söyleyeceğine söz vermişti. O hafta henüz dolmamıştı.

Kızgınlığı bırakıp onu rahat bırakacağıma yemin etmiştim. O zaten acı çekerken ben onu incitmek istemedim.

Bu yüzden istediğimi yapmak yerine kendimi banyoda rahatlamaya zorladım ve sonunda yatağa girdiğimde saatlerce tavana bakıp bekledim.

Q'nun bana katılması için.

Evliliğimiz boyunca hiç ayrı yatmamıştık.

Bu gecenin de farklı olmayacağına güvenmek zorundaydım. Yatağa gelecekti.

Beni bu kadar dışlamazdı.

Haklıydım.

Telefonumun parlayan ekranı gece ikiye gösterirken Q nihayet kule yatak odamıza girdi. Koyu renk kot pantolonu ve siyah tişörtünü çıkarıp yatağa tırmanırken koyu silueti beyaz halıyla tam bir tezat oluşturunuyordu.

Zaten hasarlı olan bir duruma zarar vermek istemeyerek orada uzandım ama sessizliği daha fazla kaldıramadım.

Sarhoş olmasını bekliyordum. Ama üzerinden viski dumanı yükselmiyordu. Dudağımı ısırdım.

Lanet olsun.

Sarhoş olsaydı ondan bir tepki almak kolay olurdu.

Bu şekilde beni ipe çekmesini ve neler yapabileceğini ilk kez tam olarak göstermesini sağladım. Alkol aldığı anda kafesinin kilidini açtı.

Birkaç dakika geçip de yan yana kaskatı uzandığımızda, artık canıma tak etmişti.

Doğrulup yatağın başucundaki ışığı yaktım ve Q'nun *Castelnaud-des-Fleurs*'da kullandığı siyah çantayı alıp fermuarını açtım.

Ben dövme tabancasını doldururken, elimi uzatıp alyansını çıkarırken Q gözlerini benden ayırmadan yastıklarına yaslandı.

Sessizce, elini güçlü ve emin tutmasını rica ettim.

Tek kelime etmeden itaat etti.

Titreşimli iğneyi açmama ve benim için yaptığı yazıyı onun derisine de yazmama izin verdi.

Je suis à toi. Ben seninim.

Kelimeler beni onun malı yaptı. Ama tam tersini yaptı.

Sanki aramıza bir ip bağlamışım, onun benim olduğunu bir kez daha iddia etmişim gibi hissettim. Karaladığım her mektupla, onun benim olduğuna dair yeminimi

Hastalıkta ve sağlıkta, mutlulukta ve sıkıntıda bana aitti. Ne yaşarsa yaşasın ya da paylaşmayı reddettiği korku ve acı ne olursa olsun, onun yanında olacaktım.

Sonunda işim bittiğinde ve artık sessiz olan dövme tabancasını çantaya geri koyduğumda fısıldadım, "Sen benimsin Q. Konuşmak isteyene kadar burada olacağım.

Ve sonra... bunu yaptığında, her ne ile uğraşıyorsan kabul edeceğim.

Bunu birlikte atlatacağız."

Ağır ağır iç geçiren Q beni yanına çekti. "Böyle bir piç gibi davrandığım için özür dilerim."

"Keşke bana söyleseydin."

"Yapacağım. Söz veriyorum." Başımmın üstünü öperek güçlü kolunu üzerimize uzattı ve ışığı söndürdü.

Karanlık bizi sarıp sarmaladı, bana birbirimizi bu acı dolu kara boşlukta bulduğumuzu ve burayı evimiz haline getirdiğimizi hatırlattı. Q benim için her şeyi yapardı, ben de onun için.

Onun sıcaklığının etrafımı sarması sonunda endişemin bir kısmını aldı ve onun içinde rahatladım.

Göğsü inip kalkıyor, kalp atışları omurgama doğru hafifçe çarpıyordu.

Bu adamı sevmiştim.

Tüm kalbim ve ruhumla.

O benim ustam ve arkadaşımndan daha fazlasıydı, o benim hayatımdı.

"*Je t'aime, Q.*" Seni seviyorum.

Kolları son derece sıkı bağlanmıştı. "*Je t'aime avec toutes les ombres du monde pour l'éternité.*" Seni dünyadaki tüm gölgelerle seviyorum
Sonsuzluk.

İ çekerek, bedenlerimiz birbirine dolanmış halde uykuya daldım.

En azından artık aramızda fiziksel mesafe yoktu.

Yarın, duygusal boşluk üzerinde çalışacak ve kocamı kendime geri getirecektim.

Lanet bir piç oluyordum. Bunu biliyordum.

Bunu biliyordum ama değiştiremiyordum.

Ne zaman canımı yakan şey hakkında konuşmaya çalışsam, boğazım dmleniyor ve kalbim kontrolden çıkıyordu. Tess dün gece bana dövme yaptığında, bana isteyebileceğimden fazlasını vermişti. Bana kendimi toparlamam için zaman ve bunu yapabilmem için cesaret verdi.

Bu işi bitirip ona söyleyecek cesareti bulmadan eve dnmeyecektim. O bunu bilmeyi hak ediyordu, ben de hayatıma devam edebilmek için bununla barışmayı hak ediyordum.

Alyansımı masanın üzerine koyarak (tıpkı Tess'in yaptığı gibi yeni dvmelerin iyileşmesi için tıbbi protokolü göz ardı ederek), inanılmaz karımın parmağıma bıraktığı zarif harflerin izini sürdüm ve kırtasiye ekmecesinin altındaki kilitli dolabı açtım.

Stresli işlerle dolu günler için özel bir zulam vardı. Ona nadiren dokunurdum ve Tess söz konusu olduğunda strese gireceğimi hiç düşünmemiştim - artık güvendeydi ve sonsuza dek benim olacaktı.

Dün gece, saçma bir şekilde sarhoş olmaya niyetliydim. Mükemmel bir iki şişesi seçmek için bile acele etmemiştim. Deri koltuğuma oturdum ve Tess'i ilk kez incittiğim bilaro masasına baktım. Ama bir şey beni ilk kadehi doldurmaktan alıkoymuştu.

Evet, içimdeki bu ezici arzudan kurtulmak için içmek istiyordum. Ama aynı zamanda bir yetişkin olmaya da ihtiyaım vardı. Her ne kadar kendime bu bahaneyi versem de ben lanet bir hayvan değildim. İnsandım. Ben bir erkektim. Bu yeni ihtiyaçlar beni mahvetmişti ve onlara defolup gitmelerini söylemenin zamanı gelmişti çünkü onlarla başka nasıl başa çıkacağımı bilmiyordum.

Ancak, eğer içersen, bu inancım kaybolacaktı. Tess'in önünde diz çöküp ona sır olarak sakladığım her şeyi anlatabilirdim. Ve hiçbir şekilde beni o şekilde görmesine gerek yoktu. Sonunda ona söyleyecek cesareti bulduğumda ne yapacağını kim bilebilirdi ki?

Hayır, dün gece doğru yol alkol değildi. Kendime karşı gerçekten dürüst olmam ve bu yeni arzuların uyuşmadan önce ne kadar derine gittiğini görmem gerekiyordu.

Onlar.

Saatler sürmüştü. Zihnim koşturdu. Bir baş ağrısı oluşmuştu. Ama en azından bir cevap kesinleşmişti.

Artık biliyordum.

Bunun yüzeysel bir rüya olmadığını biliyordum. Bir şekilde, bu özlem Bir parçam haline gelmişti ve istediğim şeye neden sahip olamadığımı öğrenene kadar umudumu yitirmeyecektim. Alt katta tek başıma otururken, kendimle bir anlaşıma yapmıştım.

Canavar.

Eğer onu bir süreliğine yakalayabilirsem, karanlık ihtiyaçlarını içimin derinliklerine itebilirsem, o zaman belki de istediğimi elde etmeye layık olabileceğime söz verdim.

Bu çok saçma bir düşünceydi. Bir psikiyatrist benimle bir gün geçirebilirdi. Ama ben böyle hissediyordum, böyle inanıyordum ve hiçbir şey beni başka türlü ikna edemezdi.

Frederick kapımı çaldı ve her zaman yaptığı gibi ben onaylamadan içeri girdi. Gün çok yoğun, yeni bir birleşmenin üzerinden geçiyor ve yeni şirket için son evrak işlerinin tamamlandığından emin oluyordum. kayıtlarımızdaki yatırımlar.

Neler yaşadığımı benden daha iyi biliyordu. Ona söylediğim için değil, benden önce tahmin eden o olduğu için.

Kendini beğenmiş piç.

Kitaplığımın yanındaki gümüş tepside duran iki kristal kadehi sıkıştırarak masamın karşısındaki Eames koltuğa yerleştirdi ve doldurmam için iki kadehi oynattı.

Konuşmadan itaat ettim.

Dolabımdan pahalı likörü çıkarıp ikisine de bolca doldurdum. Şişeyi kapatarak soğuk bardağı elime aldım ve onunkiyle tokuşturdum.

Başımızı sallayarak ateşi geri attık.

Dişlerimin arasından tıslayarak hemen yeniden doldurdum ve tekrar içtim. Arkadaşımın gözleri içimi yaktı.

Gitmesini istedim ama gitmedi. Geçmişte bana üzülmem için hiç yer vermemişti, şimdi de vermeyeceğinden emindi. Büyüdüğüme, şeytani incitme ihtiyacımı kaybettiğime inanıyordu. Bilmediği şey, içimde yaşayan canavarla pazarlık yapma konusunda daha iyi olduğumdu. Bu ihtiyaçlar gitmişti. Dünyanın pisliğine duyduğum öfke ve kızgınlık geçmemişti. Kiraladığım paralı askerlerden biriyle yer değiştirebilseydim ve çıplak ellerimle birkaç kaçakçıyı öldürebilseydim, yapardım. Yaşlandıkça yumuşanıyordum. Gittikçe daha ölümcül oluyordum.

Tess tanıdı. Ben tanıdım.

Kendimi bu geleceğe mahkûm etmemin bir başka nedeniydi. Çünkü alternatifi düşünülemez kadar korkunçtu. "Ona henüz söylemedin mi?" Frederick bardağını yeniden doldurdu ve Benimle birlikte. Neyse ki helikopter beni eve götürmek için hazır bekliyordu çünkü birkaç dakika içinde sınırı aşmış olacaktık.

Siktir et.

Dün gece kendimi dizginlemiştim. Tess'e söylemem gerekenleri araştırarak ve bölümlere ayıracak gücüm vardı. Bu gece kendime biraz özgürlük vermem gerekiyordu.

Frederick benimle içmek isterse, o zaman sorun yok. "Hayır."

"Ona söyleyecek misin?" "Evet."

"Ne zaman?"

Omuz silktim, bir shot daha aldım.

"Bunu açığa vurmalsın Q. Daha önce hiç sır saklamadın." Bütün gün çalışmaktan boynuna masaj yaptı. "Ayrıca, o zaten tahmin etmişti. Evrakları gördüğünü söyledi. O akıllı biri."

"Zeki olduğunu biliyorum. Ama bunu istediğime dair hiçbir belirti vermedim.

Şimdiye kadar. Hatta ilişkimizin başında ona bunu hiç istemediğimi söyledim. Neden ikiye ikiyi bir araya getirsin ki?"

"Çünkü o senin karın ve seni seviyor. Senin hissettiklerini hissediyor." Başımı salladım. "Ben ne hissetmesini *istiyorsam* onu hissediyor."

Tahmin etmiş olabilir mi? Tahmin etseydi bana söyler miydi?

Frederick güldü. "Eğer buna inanıyorsan, aptalın tekisin. Eşler bizden daha çok şey bilir. Çok daha fazlasını." Evraklara gururla ve ortasından vurarak

"Bu hayır kurumu, istediğimize farklı bir şekilde sahip olabileceğinizi kanıtıyor." diye ekledi.

"Bu şekilde olmasını istemiyorum."

"Erkek gibi davranıp her şeyi öğrenmediğin sürece tek yol bu olabilir."

Bir duble attım ve yanık içimi yakarken yüzümü buruşturdum. "Neyi yanlış yaptığımı zaten biliyorum."

Frederick durakladı. "Öyle mi?"

Başımı salladım. "Ona zarar veriyorum. Ne zaman sevişsek çok ileri gidiyorum. Hoşuna gittiğini söylüyor ama ya yalan söylüyorsa? Ya en başında hayır dediyse?

Duracak gücü bulabilir miydim? Şimdi daha iyi olur muydum?"

"Eğer bu sorulara cevap aramaya başlarsan, kendini delirtirsin."

Frederick içkisini yavaşlatırken ben bir tane daha içtim ve Başka bir şey.

Görüşüm keskinliğini kaybetmişti ama umurumda değildi. Eğer eve sürünerek dönmek zorunda kalsaydım, bu benim için sorun olmazdı.

"Kovalamama gerek yok. Benim cevaplarım var."

"Kendine işkence etme, Q. Geçen hafta vardığın o aptalca sonuç bunun nedeni değil."

"Siktir, öyle olmalı. Başka ne olabilir ki?"

"Daha inandırıcı bir şey varsa, o da budur." Frederick aniden ayağa kalktı. "Biliyor musun? Eve git. Karınla konuş. Bunu seninle yapmayacağım. Sizin neler yaptığınızı sadece o biliyor. Sana aptallık ettiğini söyleyecek tek kişi o."

Ayağa kalktım ve yumruklarımı masaya dayadım. "Bana aptal deme."

Frederick kıkırdayarak kapıya doğru ilerledi. "Eve git Q. Onunla konuş. Bu karmaşayı çözmek için yapabileceğin tek şey bu."

Misilleme yapmama izin vermedi.

Kapıdan içeri süzüldü ve yumuşak bir tıkırtıyla kapıyı kapattı.

Boş bardağını tahtaya fırlatmak istedim ama kendimi tuttum. Sadece.

Eve gidip Tess'le konuşmanın yapabileceğim tek şey olduğu konusunda yanılıyordu.

Başka alternatiflerim de vardı.

Burada oturup içmek ve gerekeni yapmak için sıvı cesareti bulmak gibi.

Bardağı bırakıp şişeyi doğrudan dudaklarıma götürdüm.

Zaten hepsi midemde biterken kadehe ne gerek vardı ki?

Oceanof PDF.com

Onu duymadan önce kokusunu aldım.
Yok edilmiş Q bile hayalet gibi hareket ediyordu.
Kütüphanede, ateşin yanında uyuyakalmıştım. Courage ve ailesi alevlerin sıcaklığında chesterfield halının üzerine kıvrılmış, hafifçe horluyorlardı, ben ise kendime Q ve benim İyi.

Saatlerdir eski kitaplara ve geçmişin anılarına gömülmüştüm - Q'ya döndüğüm ve onunla her zaman savaşağıma, ona her zaman karşı duracağıma ve beni kırmasına asla ama asla izin vermeyeceğıme dair kan yemini ettiğıim zamanı hatırlıyordum.

Nedense son birkaç gündür uzaklaşmasına izin vermiştim. Savaşmayarak yeminimi bozmuştum. Anlaşmanın bana düşen kısmını mahvettim çünkü onun kazanmasına izin verdim.

Ama artık değil.

Masasında gördüğüm yardımlar ve mutsuzluğunun nedenleri hakkında çok düşünmüştüm. Fikir tohumları hafifçe filizlenmişti Korkunç ama bir o kadar da heyecan verici sonuçlar.

Sanırım biliyorum.

Q, viski dumanını da yanına alarak kütüphanenin önünden geçti. Beni aramak için evin içinde devriye gezerken bekledim. Saat daha on bir olmasına rağmen herkes yatmıştı.

Boş bir ev görüntüsünden memnundum. Bu gece çatımız altında yaşayan iyileşmekte olan hiçbir kadın yoktu; şu anda bakımımız altında olan üç rehabilite kız, aileleriyle birlikte çimenlerin karşısındaki evde uyuyordu.

Ki bu iyiydi.

Çünkü Q ile konuşacak çok şeyimiz vardı ve nasıl biteceğıinden tam olarak emin değildim.

Sonunda binadan içeri girip beni bulamayınca adımlarını geri çekti. Ayak sesleri daha yüksek çıktıkça derim diken diken oldu. gölgesi kapı aralığında belirmeden önce. Köpeğin kulakları dikildi; siyah gözleri evin efendisine odaklandı.

"İşte buradasın, *esclave*."

Sesi ağır ve güçlüydü, içtiği alkol gibi kanıma karışıyordu. Yemek yediğinden şüpheliydim; polisin geldiği geceden beri onu bu kadar kızgın görmemiştim.

Sonrasında yaptıklarımızı hatırlayınca vücudum karıncalandı. Nasıl birbirimize bağlıydık. Dizginlenemez bir canavarlığın yaşandığı bir gecede nasıl da aşık olmuştum.

Bunun tekrar olmasını istedim.

Onun öfkeli ve sert olmasını istedim. Tamamen tüketilmek istiyordum. Ve bunu nasıl yapacağımı biliyordum.

Bir Fransız klasiğinin ilk baskı nüshasını kanepenin yanındaki sehpanın üzerine koyarak sağlam ayaklarımın üzerinde durdum. Pastel pembe bir elbise giymiştim.

Gecelik. Saçlarım yeni yıkanmış ve havayla kurutulmuş bukleler halindeydi; vücudum, kıvrımlarımı belli eden yapışkan satenin arkasına saklanmıştı.

Ellerim savaş için kıvrılmıştı,

ama meme uçlarım bana ihanet etti, iç çamaşırına elmas gibi batıyordu, çok görünürdü ve dişleri için ağrıyordu.

Şüphesiz yapacağımız cinsel kavgaya göre giyinmiştim.

Gözleri göğsüme kayd, yutkunurken boğazı çalışıyordu. Q yaşlandıkça daha da çekici hale gelmişti.

Keskin dul tepe noktası ve yumuşak yeşil gözleri sert ve bozulmamıştı. Siyah takım elbisesi ve patlıcan rengi kravatu net ve baskın bir otoriteyle doluydu. Kimden

Kırılmış tırnaklarından cilalı, keskin dişlerine kadar Q, baştan aşağı bir yırtıcıydı.

Ama ben onun avı değildim.

Onun dengiydim. Onun yanında avlanıyor, düşmanlarımızı katlediyor, o yanımda hırlarken kavgaya girmekten korkmuyordum. Ama her iyi gibi

Ortağım, ona ve sadece ona boyun eğdim. Benim için geldiğinde pençelerimi kınına soktum. Isırdım ama sadece nazikçe. Eşimin bana binmesine ve beni becermesine izin verdim çünkü gücümüz eşit olma ve hayattaki yerimizi kabul etme dinamiklerinde yatıyordu.

Birlikte olduğumuz yer.

Q yerini unutmuştu.

Ona bunu hatırlatmaya yardım ederdim.

Köpekleri görmezden gelerek halının ortasında onunla buluşmak için yürüdüm. Başımı eğdim. Bol miktarda viski içtikten sonra odaklanmakta zorlanan cam gibi gözleri benimkilerle buluştu. "Merhaba, şef."

"*Bonsoir.*" İyi akşamlar.

Fransızcası en yumuşak iplerle ve en sert taleplerle etrafımı sarmakta asla başarısız olmadı. Beklenti ve arzuyla ürperdim. İstiyordum ki ona çaresizce teslim olmak, ama aynı zamanda savaşmak istedim.

Kavga etmemiz *gerekiyordu*. Canını yakan her neyse onu ortaya çıkarmak için.

Bunu uzatmazdım. İkimiz de çıkmaza girdiğimizi biliyorduk. Biz Frederick sözümüzü kestiğinde konuşmak üzere olduğumuz konuyu henüz geçmemiştik.

Sanki hiç zaman geçmemiş gibi, "Masanızdaki kağıtları gördüm. Kastettiklerini biliyorum."

Q dimdik durdu. "Bunu şimdi mi yapıyoruz?"

"Daha iyi bir fikrin var mı?"

Üzerine bir umutsuzluk pelerini çöktü. "Peki." Parmakları sinsice hareket ederek özel dikim ceketini çözdü ve kollarından aşağı kaydırды. Hafifçe sallanarak ayağa kalktı, kol düğmelerini çözdü ve yere attı. ve gömleğinin manşetlerini kıvırdı. Kravatı çözülmüş ve koltuğun koluna atılmıştı, siyah gömleğinin ilk birkaç düğmesi göğsündeki dövmeyle ortaya çıkarmak için çözdü.

Konuşmaya mı yoksa bana saldırmaya mı hazırlandığını bilmiyordum.

Nefes alışım tüy gibi oldu. Bunu yapmak zorunda mıydı? Sadece birkaç hareketle bunu seksle katmanlı hale getirmişti.

"Nereden başlamak istersin, Q?"

Siyah alt tonlarla kıkırdadı, "Oh, aklıma birkaç yer geliyor." Beni takip etti.

Ben de karşılık verdim. Eğer bana dokunmasına izin verirsem, her şey biterdi. Hava

bastırılmış şehvetle çatırdadı. Sesim titriyordu. "Neden bu kadar sinirlendin? Neden benimle konuşmuyorsun?"

"Önce bana ne gördüğünü

söyle." "Sana zaten

söyledim."

"Hayır, yapmadın." Başını salladı, gözleri parladı. "Hayvan hayır kurumlarının yanı sıra başka nelere yüklü miktarda bağışta bulundum?"

Kalbim ciğerlerimi kovaladı. İşte buydu. Başka tarafa bakmadım.

"Yetimhaneler."

Duruşu sertleşti. "Ve-"

"Ve tıbbi sorunları olan istenmeyen bebekleri desteklemek."

Beni odanın içinde dolaştırmaya devam etti. "Hayatım boyunca hiç ilgilenmediğim halde neden birdenbire bu şekilde yardım etme isteği duyduğuma dair bir fikrin var mı?"

Omuz silktim ama bilginin yüzümde parıldamasını gizleyemedim.

Beni kovalamaya devam etti, her şeyi silip süpürdüğü ve ne olursa olsun onu seveceğime yemin ettirdiği masaya geri döndürdü. Cılalı ahşap geri çekilmemi durdurdu. Beni tuzağa düşürmüştü. "Q..."

Aramızdaki boşluğu silerek dişlerini gösterdi. "Evet, Tess?"

"Bilmiyorum..."

"Evet, biliyorsun."

"Söylemeni istiyorum-"

Öfkeyle kıkırdadı. "Hayır, bilmiyorsun. Frederick'e göre, söylediğinden daha fazlasını biliyorsun."

Biliyorum. Ya da en azından öyle düşünüyorum. Ama neden kabul etmiyor?

Cahil numarası yaparak tekrar denedim. "Söyle

bana..." "Neden söyleyeyim ki?"

"Çünkü gerçeği istiyorum."

Hırladı. "Gerçeği mi?"

Omurgam gerildi. "Evet."

Q ellerini saçlarında gezdirdi. "Tamam... gerçek." Titrek bir nefes alarak, "İsteyeceğimi hiç düşünmediğim bir şeyi istiyorum," diye homurdandı.

"Evlat edinmek mi istiyorsun?"

Bakışları beni nefes nefese bir heykele dönüştürdü. "Tekrar dene, *esclave.*" *Aman Tanrım.*

Haklıydım.

Bunun olup olmayacağını merak ediyordum. Q'nun aile kurmakla ilgili fikrini değiştirip değiştirmeyeceğini. İstemediğini söylemişti. Nasıl bu kadar çabuk değişebildi?

"Çocuk mu istiyorsun?"

Cevap vermedi ama gözleri itiraf ve suçluluk dolu daha derin, daha gerçek bir yeşil renkte parlıyordu.

Neden kendini suçlu hissediyordu? Suçlu hissedecek bir şey yoktu. İnsanlar her zaman fikirlerini değiştirirler.

Daha önce aceleyle oluşturduğum çıkarımlar, fidelerden kalbime doğru uzanan kalın köklere dönüştü.

Bir aile.

"Bu doğru mu?"

Gözleri benimkilere daldı. "Her ne kadar öyle olmamasını dileysem de, evet, bu doğru." "Hayır kurumlarına yardım ediyorsun çünkü aklın bebekler."

Üzerine kara bir bulut çöktü. "Peki bu sana ne anlatıyor, Tess?"

"Bebek mi istiyorsun?"

Yüzü sertleşti. "Ne ile?"

"Benimle mi?" Parmaklarım göğsümün üzerinde çırpındı.

Hayalini kurduğum her şeye sahip olma düşüncesiyle sendeledim.

Onu kabul etmişim.

Çünkü onu çocuksuz da tamamlanacak kadar seviyordum. Ama onun fikrini değiştirdiğini duymak.

Kanıma işleyen baş döndürücü hissi açıklayamıyordum.

Ona dokunmak, sarılmak istedim... Sonunda ona böyle bir vahiy hakkındaki fikirlerimi söylemek istedim. *Harika hayatımızı kendi çocuğumuzla paylaştığımızı hayal edin.*

kendi... vay canına. Q'nun aile kurma konusundaki duruşunu biliyor olsam da, bu onun inancını bir yıl önce test etmediğim anlamına gelmiyordu.

Bir akşam yemeğinde konuyu açmışım -çok nazik bir şekilde ve baskı yapmadan- ve Q hiç ilgilenmemişti. Doğum kontrol iğnelerime devam ettim ve bir daha bundan bahsetmedim.

Ailesiyle çok şey yaşamıştı ve ben de pek iyi bir dönem geçirmemişim. tecrübesi de yok. Eğer çocuk istemiyorsa, ona baskı yapmazdım. Bu konuyu bir daha açmamıştım, bu da onu daha değerli kılıyordu çünkü bu farkındalığa benden hiçbir telkin ya da ima almadan kendi başına varmıştı.

Cevap vermemişti.

Nefes nefese sorumu tekrarladım. "Benden bir bebek istediğini mi söylüyorsun?"

Titreyen Q, ellerini iki yanına koyarak beni masaya yasladı. Gözleri karardı ve dudaklarından dökülen kalp durdurucu kelimelerle dudaklarına düştü. "Her şeyden daha çok."

"Ama... Anlamıyorum."

"Anlayacak ne var? Kalbim değişti. Ben asla

Çocuk istiyordum ve şimdi... şimdi, bunu her şeyden çok istiyorum çünkü seni seviyorum. Seni çoğaltmak istiyorum. Benim çocuğuma, *bizim* çocuğumuza hamile kalmanı istiyorum."

Gözlerim yaşardı. "Ama daha önce konuştuğumuzda demiştin ki
-"

"O zaman bunu
istememiştim." "Peki... ne
değişti?"

Bakışları beni yuttu. "Ben, sen. Bizi. Her şeyi. Değiştiremez miyim
Böyle şeylere kafayı takar mısınız?"

Başka tarafa bakmak istedim ama yapamadım. Tenim şiddetle
karıncalandı. "Ama ben doğum kontrol hapı kullanıyorum. İğnenin etkisi
birkaç ay daha geçmeyecek."

Q geri çekildi, yüzüne bir sır daha kazınmıştı. "Tess-"

Bir an için öfke içimi ısıttı. O ne yapmıştı? Ama sonra korku
onun yerine beni doldurdu. Masadan kalkarak onu takip ettim. "Ne oldu?
Benim bilmediğim ne biliyorsun?"

Kısır mıydı? Biz tanışmadan önce vazektomi mi yaptırmıştı?
Ne?

Bakışlarını indirerek, "İki aydır doğum kontrol hapı kullanmıyorsun,"
diye mırıldandı.

Nefes almayı bıraktım. "Ne oldu?"

"Son randevunuz..." Sesi duygu doluydu, ayaklarını sürüyerek
uzaklaştı. "Bunu yapmamam gerektiğini biliyorum. Ama görmek istedim.
Görmeye *ihtiyacım vardı*. Seni hamile bıraksaydım, seni sevdiğim gibi
sevmekte özgür olacaktım. Kendimden geçmiş olurdum."

Kollarımı kendime doladım ve birden buz gibi soğudum. "Sende
Doktor bana plasebo mu verdi? Neden böyle bir şey yapasın ki? Ya fikrimi
değiştirip artık çocuk istemiyorsam? Ya ilaç kullanıyor olsaydım?
Ailemizin sadece ikimizden oluşması konusunda seninle hemfikir
olduğum için mi doğum kontrolü yapıyorsun?"

Q dondu kaldı. "Bana kızmak için her türlü hakka sahipsin."

"Kızgın mı? Öfkeliyim!" Ellerim yumruk oldu. "Bunu arkamdan
yaptın! Aylardır böyle hissediyordun ve bana şimdi mi söylüyorsun?
Hamile *kalsaydım* ne yapacaktın, ha? Beni kasten hamile bıraktığını mı
söyledin yoksa kaza olduğu yalanını mı söyledin? İğnenin başarısız
olduğuna inanarak seni istemediğin bir şeyin içine hapsettiğim için
kendimi kötü hissettirir miydin?"

Ona bakamadım.

Yırtarcasına geçip kapıya yöneldim. Pişman olacağım bir şey
söylememek için kafamı toplamak için biraz boşluğa ihtiyacım vardı.

Ama bana izin vermedi.

Elini uzattı, parmakları bileğime kilitlendi. "Hiçbir yere gitmiyorsun, *esclave*. Konuşmak isteyen sendin."

"Konuş, evet. Ama bana haftalardır yalan söylediğini keşfetme!"

"Özür dilerim-"

"Bunu benimle paylaşmadığın için mi? Bunun olması gerektiğini düşünmüyor musun?"

Bu şekilde hissetmeye başladığın zamanı tartıştık mı? Aklından ne geçiyordu Q? Ne *cüretle* benim tıbbi randevuma müdahale edersin!"

Q'nun incelediği ve onayladığı doktoru kullandığım için haklı çıktım. Müşteri gizliliği, kırımın kenarı. İhanete uğramış gibi hissettim.

Q gitmeme izin vermedi, öfkemin patlamasını bekledi. Ancak zihnim başka komplikasyonlarla doluydu. Daha kötü komplikasyonlar. Farkına vardığımda kaskatı kesildim.

Q düşüncelerimin nereye gittiğini anlamıştı. Omuzları çöktü. "Şimdi, anladın mı?"

Hayır, anlamadım. Ama anlamaya çalışırken daha çok sorum vardı.

Kendime sarıldım. "Eğer söylediklerin doğruysa ve ben iki aydır doğum kontrol hapi kullanmıyorsam... neden hamile kalmadım?"

Gözleri acıyla parlıyordu ve benden uzaklaşıyordu.

Onu takip etme sırası bendeydi. "O zamandan beri korunmadan bir sürü seks yaptık Q. Olacak olsaydı şimdiye kadar olurdu."

En azından... Sanırım?

Kimyasal hormonların sistemimi terk etmesi ne kadar sürdü? Bu kadar uzun süre doğum kontrol yöntemi kullandıktan sonra döngüm gebe kalmaya elverişli miydi? Ve eğer değilse, bu ne anlama geliyordu? Bu sadece bir zaman meselesi miydi yoksa çok daha kötü bir şey miydi?

Q başını sallarken kalbim sıkıştı, yüzü gergin ve sertti. Ben doğrudan acısının özüne indi. Benimle konuşmadan tek başına uğraştığı soruna.

Burnunun kenarını sıkarak hışımla uzaklaştı. "Kafamı kurcalayan şey de bu."

"Ne demek istiyorsun?"

"Yani... ya yaşam tarzımız - seks yapma şeklimiz - hamile kalamayacağın anlamına geliyorsa? Ya seni incittiğimde vücudun dölümü reddediyorsa?"

Çünkü bu, doğanın yaşamın bu kadar vahşi bir dünyaya girmesini engelleme yoludur."

"Ne? Bu delilik." Gözlerimi devirmeden duramıyordum. "Bu en aptalca-"

Çarparak durdu ve beni yakaladı. "Bu aptalca değil. Bu lanet Karma." Parmakları kollarımı gereğinden çok daha sıkı kavradı. "Çok fazla insan öldürdüm. Başkalarına zarar verdim. Lanet bir hayvan oldum." Tutuşuyla alay etti. "Bak, seni incitmek istemedim sana sarılamıyorum bile. Bir çocuğun içine doğacağı bir yuva nasıl olur? Hamile kalamaman benim suçum. Seni kırbaçlayan ve sana iğrenç şeyler yapan benim. Seni bu kadar çok sevdiğim ama senden çok şey aldığım için sana istediğin her şeyi veremediğim için bu benim cezam. Ben cezalandırılıyorum çünkü "Kontrol edemediğim berbat bir parçam."

Dudaklarımdan inançsız bir kahkaha dökülürken bile acısının altında eziliyordum. "Aman Tanrım. Aklını kaçırmışsın. Birlikte yaptıklarımız yüzünden çocuklarına ne yapacağından mı korkuyorsun? Sana ne yapacağını söyleyeyim. Onların üzerine titrerdin, Q. Onların iyiliğini düşünen en iyi, en koruyucu baba olurdun. Tanıdığım en özverili ve nazik insanlardan birisin. _."

"Her gün nasıl dürtülerle savaştığımı bilmiyorsun, Tess."

"Hayır, sen de benimkini bilmiyorsun. Bilseydin, böyle bir pisliğe inanman mümkün olmazdı."

Sertçe nefes aldık, birbirimize ters ters baktık. Ona vurmak istedim; o kalın kafasına bir şeyler sokmaya çalıştım. Bunun yerine, öfkemi kontrol altında tutmak için elimden geleni yaptım.

Derin bir nefes alarak fısıldadım: "Kendine işkence etmeyi bırakmalısın. Bunların hepsi gülünç. Buna inanmak için delirmiş olmalısın."

"İyi bir insan olmadığımı inkâr etme, Tess. Yaptığım şeyler-"

Dişlerimi gösterdim. "İçinde her ne kötülük yaşıyorsa, Q. iyiden daha ağır basıyor. Ve eğer kendinizi suçluyorsanız zevkimize acı katmayı seçtiyseniz, bunu hemen durdurun. Bunu istiyorum. Yaşıyorum.

Bunun için. Seni bu yüzden seviyorum."

Başını iki yana salladı. "Kastettiğim bu değildi ve bunu sen de biliyorsun."

Onu böyle işkence çekerken görmekten nefret ediyordum. "Eğer bir çocuk istediğimi söylüyorsan... o zaman evet, istiyorum. Sana benzeyen bir oğlum olması fikrini seviyorum. Ama bir çocuğum olmadan asla tamamlanamayacağımı düşünerek geceleri ağlayarak uyumuyorum. Ben *tamamım*. Beni tamamlayan sensin." Elim göğsüne indi, vahşi kalp atışları

parmak uçlarımda çınılıyordu. "Bu düşüncelerle kendini yok etme. Birlikte sahip olduğumuz şey - paylaştığımız şiddetli aşk - bu değil

Sadece sen şımartıyorsun. Ben tam bir katılımcıyım. Ayrıca, hamile kalmamamızın nedeni bu değil-"

"Öyle mi? Başka neden olsun ki? Kısır mıyım o zaman? Bunun suçlusu da ben miyim?"

"Hayır!" Yanağını okşarken kalbim onunkiyle aynı hizadaydı. "Asla suçlanacak kişi sen değilsin. Asla, beni duyuyor musun? Kendin söyledin, sadece iki ay oldu. Bu hiçbir şey değil. Test yaptıracağız... nedenini bulacağız ve oradan devam edeceğiz."

İki ay boyunca bana yalan söyledi. Bu saçma sapan düşüncelerle yaşıyor, onların yanlışlığına gittikçe daha derinden kapılıyordu.

Keşke benimle daha önce konuşsaydı. Belki o zaman bu kadar Arzuları yüzünden suçlanması gereken kişinin kendisi olduğuna dair saçma sapan düşüncelere inanan aptal bir adam.

Bunu kim nasıl düşünebilirdi ki? Ama bu Q'ydu. Beni Brax'a aynı sebepten dolayı geri göndermişti. Gizli sebep Kendinden nefretinin, şüphelerinin ve suçluluk duygusunun altında.

Asla beni, aşkımızı, bir aileyi hak edecek kadar saf olamayacağını.

"Testler?" Geri çekildi. "Hayır."

Doktorların dürtmesi ve invaziv muayeneler düşüncesi Yapmak istediğim bir şeydi ama söylediği kadar bir aile istiyorsa, o zaman olması gereken buydu.

İçinde bir şeyler değişti, kavgayı bıraktı ve inançla keskinleşti. Yüzü buruştu, sarhoşluk sersemliği sahte bir berraklık kazandırdı. "Benim daha iyi bir fikrim var."

"Oh?"

"Birlikte geçirdiğimiz yıllar boyunca içimizdeki en derin dürtülere teslim olduk. Seviştiğimizde, ne kadar derine indiğimiz yoğun ve neredeyse hayati tehlike arz ediyor. Vücudunuz hayatta kalmaya o kadar odaklanmış ki, doğal ilerlemesine izin vermiyor.

Seni hamile bırakan şey her neyse." Beni ensemden yakaladı. "Farklı bir şey denemek istiyorum. Seninle sevişmek istiyorum, Tess."

Neden bahsediyor bu?

"Yapıyorsun. Ne zaman birlikte olsak." *Aşkın onun her dokunuşunu ıslattığını bilmiyor mu?* "Benimle sevişiyorsun, Q."

Kıkırdadı. "Hayır, seninle savaşıyorum. Seni beceriyorum. Sana tapıyorum. Seni mahvediyorum. Çok uzun zamandır zayıftım, kim olduğumu değiştiremeyeceğimi düşündüm. Bir bedel ödemem ya da kefaret bulmam gerekiyor... beni daha iyi biri yapacak bir şey kişi."

Ona bu şekilde ulaşamıyorum.

İnatçıydım. Ama Q beton bir duvardı. Eğer bu saçma fikirlere inanıyorsa, onları çürütmek ve fikrini değiştirmek günler, belki de haftalar alırdı.

Zihin. Ancak, bu mümkündü. Ona döndüğümde bunu daha önce de yapmıştım. Yine yapardım.

Kalbim göğüs kafesimin etrafında dört nala koşuyordu. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum. Bunların hiçbiri mantıklı değil. Saçmalıyorsun."

"Saçma mı?" Yüzü karardı. "En derin korkularımı paylaştığımda saçma olduğumu mu düşünüyorsun? Gözlerini devirip bana gülmenin normal olduğunu mu? Lanet olsun, Tess. Hissettiklerimi rasyonalize edemiyorum. Kulağa ne kadar aptalca geldiğini biliyorum. Ama bunu yapmalıyım. Denemek zorundayım. Aksi takdirde kendimden zaten nefret ettiğimden daha fazla nefret edeceğim."

Nefesimi içime çektim. "Öyle demek istemedin."

"Je déteste ne pas être un homme meilleur. Oui." Daha iyi bir adam olamamaktan nefret ediyorum. Evet.

"Sözünü geri al, Q."

Derin bir iç çekti ve bana dokunmak için uzandı. "Tess, lütfen yargılama.

Sana her türlü pisliği yapmama izin verdin. Bir keresinde sana tapınmak istedim ve sen bana karşı geldin." Başını eğdi. "Lütfen benimle dövüşme."

Bunu nasıl karşılayacağımı bilemedim. *Ne diyordu?* Kendini nasıl bu kadar anlaşılmasız düşümlere sokmuştu?

Courage halının üzerindeki yerinden mızızlanarak ağır konuşmamızı böldü.

Tartışma. Derin bir nefes alarak Q'yu iyice inceledim. Yüzü karanlık açılarla çizilmişti. Gözleri perili ve kaybolmuştu. Eğer böyle aptalca şeylere tamamen inanıyorsa

Ben kim oluyordum da onları küçümsüyordum? Yanıldığını kanıtlamanın tek yolu. Ona harika, özverili bir adam olduğunu hatırlatmanın tek yolu teslim olmaktı.

Kısa bir süre için.

Ona yaklaşarak mırıldandım. "Söylediğin şeyi yapman gerekiyorsa, hayır demeyeceğim. Ancak, bunun bir ilgisi olduğuna inanmıyorum."

"Olması gereken bu *esclave*. Gerçekleşmesi için seni bağlamam mı gerekiyor?"

Dudaklarım kıvrıldı. "Bu daha çok evlendiğim adama benziyor."

Karşılığında gülümsemeyi reddetti, gözleri şehvetle parlıyordu. "Sana

tapacağım. Seni incitmeyeceğim ya da acıya sürüklemeyeceğim. Ama bu gece değil."

Bağlantı ve seks düşüncesi içimi sıvıya çevirdi. Onu istiyordum. Özellikle de şimdi evliliğimize yepyeni bir unsur eklemişken. "Neden bu gece olmasın?" Boş eve el salladım, ateşin yanındaki köpek şahitleri de içine alarak. "Kendimize ait bir alanımız var." *Birkaç köpek röntgencisi hariç.*

Tanıdığım o korkunç efendiye dönüşerek hırladı: "Çünkü şu anda çok daha iyi bir fikrim var. Eğer bunu yapacaksam. Eğer bunu yapacaksam. İçindeki canavarı zincire vurup sana her zaman davranılması gerektiği gibi davranmak için bir geceye daha ihtiyacım var. Seni becermem gerek, Tess. Çiğ olarak ihtiyacım var. sınırsız. Bunu senden almama izin ver ve karşılığında sana verebileceğim diğer her şeyi vereyim."

Titredim. "Beni ikna etmene gerek yok. Yaptığın şeyi istiyorum. Durmak zorunda değiliz-"

Eli dudaklarıma çarptı. "Evet, öyle. Sana davranış biçimim yüzünden cezalandırılıyorum. Doğru olan da bu. Bebeğimiz çürükler içinde bir anneden doğsaydı ben nasıl bir ebeveyn olurum? Seni kanatmayı hayal edersem nasıl bir baba olurum? Bu parçamdan kurtulmalıyım. Bu doğru değil. Bu insani değil. Ve seni hak etmek için insan olmam gerekiyor. Seninle bir *çocuğu* hak etmek için."

Sesi öfke ve çaresizlikle karıştı.

Onu böyle çılgınca bir mantıktan vazgeçirmek mümkün değildi. Hiç yoktu

Doğru ve yanlış. İstedığımızı yapamayacağımızı ve yine de bir aileye sahip olamayacağımızı söyleyen hiçbir yasa ya da kural yoktu. Q çok koruyucu bir adamdı; hayal edilebilecek en iyi baba olurdu. Kapalı kapılar ardında birlikte yaptıklarımız, sahip olabileceğimiz çocuklar da dahil olmak üzere kimseyi ilgilendirmezdi.

Bunu benden almasını hayal etmek -şiddetli şehveti daha fazla yasaklamak- kafirlikti.

Zaten sarhoş olmasaydı, onu sarhoş ederdim. Eğer bu aptalca fikri hayata geçirirse, bu gece tüm kontrolünü kaybetmesini istiyordum. Aramızda hiçbir düşünce olmadan tamamen ve tamamen onun merhametine kalmak istiyordum.

Dokunmak ve titremekten başka bir şey yok.

Q göğüs kemiğime bastırarak beni masaya doğru geri geri götürdü. Parmaklarını hiç çekmeden beni sertçe itti, ben masanın üzerine yayılırken dişlerini sıktı. Arkamda el değmemiş bir tabak çilek reçeli ve taze bir hizmetçinin tatlı olarak getirdiği çörekler.

Ona dokunmamıştım.

Q yenilebilir şekerlemeyi anında fark etti. "Hiç duydun mu 'Yemeğinle oynamamalısın' ifadesi mi?" Elini başımın üzerinden geçirdi, parmakları kırmızı şeker reçeline daldı. Göz temasını hiç kesmeden tatlıyı yanağıma götürdü.

Aşırı ısınmış tenime sürerek gülümsedi. "Bu kuralı bozmak üzereyiz."

Kanımda belirsizlik ve heyecan köpürüyordu. Bu savaşı kazanmıştım ve Q sonunda benimle konuşmuştu. Ama hiç de kazanmamıştım çünkü bunu yaparsa, delicesine aşık olduğum bir parçasını benden alacaktı.

Daha şimdiden, şiddetli ilişkimizin yasını tutuyordum ve o henüz kendini susturmamıştı bile.

Q üzerimde geziniyordu, vücudu sımsıkı sarılmış ve şehvetle kabarmıştı. Solgun gözleri hükmetme ve sevişme dürtüsünden başka bir şey söylemiyordu.

Sonsuz bir yavaşlıkla parmağındaki yapışkan çilek reçelini ağızma soktu. Alyansı düşük ışıktaki parlıyor, altının altındaki mürekkepli dövmeyi ima ediyordu.

Parmağı dilimin üzerinden geçip ağızımı açtıktan sonra dudaklarını dudaklarıma çarparak beni derin, ıslak ve gerçek bir şekilde öptüğünde inledim.

Bağlantımızı koparan dili yanağıma yaladı ve beni şekerli bir baştan çıkarıcılıkla tekrar öpmeden önce reçelin geri kalanını aldı.

Ona karşı ürperdim, o benim güneşim ve yerçekimim olurken etrafımızdaki hayat soluyordu.

Parmakları beni boğmak için inerken boğazım ağrıyordu. Tırmalamak ve savaşmak için duyduğum küçük dürtü, boyun eğmek ve daha fazlası için yalvarmakla savaşırken büyük eli narin ve ezici bir sınırdıydı.

Q kendisiyle sürekli savaşıyordu. Sonunda bir aile istediğini kabul etmesi, inandığından çok daha fazlasını yapabileceğini kanıtlıyordu.

Bir çocuk onu zayıflatır ve güçlendirirdi. Bir oğul onu korur. Yıllardır savaşıyor ve sahipleniyor. Ve bir kız... Bir kız çocuğu, onu güvende tutma arzusuyla onu mahvedebilir.

Ama içindeki dürtü yüzünden kendini delirtmeye hazırды. mantığına üstün geldi. Bu da onu daha çok sevmemi sağladı. İlişkimiz bataklık bir temel üzerinde başlamıştı, büyüdükçe yavaş yavaş sağlamlaşıyordu.

Birbirimize güveniyor ve ihtiyacımız olanı kabul ediyorduk. Şimdi bu temel taş ve granitti. Bana bu şekilde sahip olabilir ve iyi bir baba olabilirdi.

Ona bunu göstermem gerekiyordu. Tıpkı birlikte geçirdiğimiz zaman içinde ona öğrettiğim pek çok şey gibi.

"Gel." Q boğazımı bıraktı, öpücüğü kesip beni masadan çekti.

Gırtlığımdaki hafif zedelenmenin etkisiyle yutkundum ve göz kırparak ihtiyacımı giderdim. "Neredeyiz-"

"Soru sormak yok." Bana kütüphaneden çıkarken eşlik ederken yüzü karardı.

Ellerimiz birbirine kenetlenmiş halde beni koridordan geçirerek kapalı yüzme havuzuna götürdü.

Burayı sık sık kullanırdık. Sabahları egzersiz yapmayı ve kahvaltıdan önce birkaç tur atmayı severdim. Q ise geceleri çalışmayı tercih ederdi, Günün stresini ve aklındaki diğer sorunları ortadan kaldırdıktan sonra benimle sevişerek endişelerinin geri kalanını yok eder.

Yaptığımız şeyin sevişmek olduğuna inanmıyor.

Aptal, aptal adam.

Öyleydi. Baştan sona.

Q kapıyı kilitleyip bizi havadaki tuz kokusuyla yankılı bir sessizlikte bırakırken çilek reçelinin tadına bakarak morarmış dudaklarıma dokundum. Havuz klorlanmıyordu ama deniz kadar tuzlu bir sıvı kullanılarak temiz tutuluyor ve filtreleniyordu.

Gözleri utançla parladı, sonra alev alev yanan gözleri tarafından yutuldu.

karanlık. "Bu gece kural yok, *esclave. As-tu un problème avec ça?*" Bununla ilgili bir sorunun var mı?

Bedenim gevşedi, eridi, daha başlamadan isteklerine boyun eğdi.

Q'nun vahşiliği, kanımı toza çeviren yangına benzin döküyordu. "Hayır."

"Güzel."

Q aramızdaki mesafeyi kaldırarak iki elini yanaklarıma koydu.

Parmakları sevgi dolu ve şefkatli olabilirdi ama sessiz bir ihtiyaçla ısırıyorlardı. "Seni becereceğim, karıcığım."

Q başını eğip beni öperken umutsuz bir nefes aldım.

Dili talepkâr bir şekilde dışarı fırladı ve beni onu takip etmeye zorladı.

Acı duymak, ısırarak ya da pençelemek için gerildim ama o kendini tatlı tuttu. Öpücük

Elleri yüzümden ayrılp göğüslerimin üzerinde dans ederken sahte bir güvenlik ve romantizm hissi verdi.

Sırtımı eğerek meme uçlarımı onun dokunuşuna bastırdım ve daha fazlası için inledim.

İsteğimi görmezden gelip parmaklarını omuzlarıma götürürken dudakları benimkilerin altında vahşi bir gülümsemeyle gerildi.

Orada durdu. Beni öptü.

Beni sevmek.

Hareket etmedim.

Bunun bir son değil, sadece bir başlangıç olduğunu bildiğimden, Q dokunuşunu geceliğimin spagetti askılarının altından geçirirken kendimi tuttum. Sert bir nefesle malzemeyi yırttı.

Saten kürek kemiklerimi keserken acı içinde haykırdım ve onu yok etme arzusuyla savaştım.

Gecelik mücadele etti ama işe yaramadı. Q beni çıplak istiyordu.

Dış kabuğumu kesmek ve beni çırılçıplak soymak istedi çünkü etime aynı şekilde zarar veremezdi. Bu onun tek çıkış noktasıydı ve bir geceliği daha yenisiyle değiştirirken hiç sorun yaşamadım.

Dudakları damağıma konduğunda midem altüst oldu, eliyle saçlarımı kavrayarak başımı istediği gibi eğdi. Geceliğim nemli zemine kayarken dişlerini kılıfında tutarak beni yaladı.

Havuzun içindeki havadan nem damlıyordu. Çıplak ve arzulu bir şekilde dururken tek tanık duvarları süsleyen orman ve papağan oymalarıydı.

Nefeslerimiz havuza dökülen, suyu dalgalandıran ve kıran bir şelalenin sıvı müziğinde kayboldu.

Elimi tutan Q, ışık düğmelerinin ve sıcaklık göstergelerinin bulunduğu kontrol paneline doğru ilerledi. Sadece tek bir form seçerek

Havuzdaki LED ışıklar parlarken gülümsedim. Dipte gizlenmiş olan bu ışıklar suyun içinden süzülüyor, kızıl mozaikten yansıyor ve tuzlu derinlikleri kan kırmızısına dönüştürüyordu.

Q beni sığılğa doğru yönlendirirken gülümsedi. "Atla."

Bana başka seçenek bırakmadan itti.

Kenardan adımımı attım ve ılık su başımın üzerinde gezinirken nefesimi tuttum. Dipten iterek yüzeye çıktım ve Q'nun soyunmasını izlemek için damlacıkları sildim.

Q'nun soyunduğundan değil.

Kış tüylerini döken bir canavar gibi yırtındı.

Kendi kıyafetlerine de benimkilere olduğu kadar şiddet uyguluyordu. Gömleğini yırtıyor, düğmeleri umursamıyor ve fermuarını yırtarak tekmeliyordu.

pahalı ayakkabılar ve özel dikim takımlar. Çıplak olduğu anda, gururlu ve görkemli bir şekilde üzerimde durdu.

Aletini eline alarak çelik gibi sert uzunluğunu okşadı. "İyi bak, Tess. Çünkü yakında bu şey o kadar içine girecek ki merhamet için çığlık atıyor."

Ona doğru uzandığımda kolumdan su aktı. "Sana dokunabilir miyim?"

"*Tu peux me sucer si tu le souhaites.*" İstersen emebilirsin.

Dudaklarımı yaladım. "Keşke." Titriyordum, gözlerimi ona. Hem kocama hem de asla evcilleştiremeyeceğim canavara baktım. Q'nun bu parçasını zincire vurmaya çalışacağını ve kazanacağını düşünmek? Akıl almaz bir şeydi. Kalbi vahşiydi. Normal olmak onu mahvederdi.

"Daha yakına gelmelisiniz, *efendim*." Gözlerim dudaklarına kaydı. Dili yüzünden ıslanmışlardı ve onu tekrar öpme düşüncesi ağzımı sulandırıyor.

Gözlerini başka tarafa çevirmeyen Q, havuzun kenarına çökene kadar dizlerini büktü. Aletini yumruklarken parmakları bembeyaz olmuştu.

"Sadece senden talimat alacağım, benim tatlı karım." Boştaki eli göğüs ucuma gitti ve onu sertçe çekiştirdi. "Beni dizlerimin üzerine çöktürdün. Benimle ne yapmayı planlıyorsun?"

Bedenimi havuzun kenarına yasladığımda nefesim sığlaştı. Ağzım onun ereksiyonuna çok yakındı; tatmaya hazır, istekli bir kap.

Ama durakladım.

Kirpiklerimi kırıştırarak fısıldadım, "Niyetim, sevgili efendim, siz kopana kadar sikinizi emmek. İçtiğiniz viskinin tadına bakmak istiyorum. İçmek, seni ısırmak istiyorum, böylece öfkeleneneceksin ve sonra, ağzımdan yeterince aldığımda, yapmak için doğduğun gibi beni becermeni istiyorum."

Çenesi sıkıştı; saat beş yönündeki gölgesi bu kasvetli su dünyasında daha da koyulaştı. Aletini bırakarak başımı tuttu ve beni kendine doğru çekti.

Onu. "Sen böyle konuşurken, ben nasıl hayır diyebilirim ki?" Dokunuşu acımasızlaşırken dişleri parladı ve sıcak ereksiyonunu dudaklarımın arasından geçirdi. "İyi bir küçük *esclave* gibi em beni."

Dilim tepesinin etrafında gezindi. Birlikte inledik.

Bir zamanlar Q'yu kırmayı kendime görev edinmiştim. Bana teslim olana ve ona olan sevgime güvenene kadar asla özgür olamayacağına inanıyordum. Bu bana bunu hatırlattı. Benden daha fazlasını istiyordu. Vermek için can attığım bir şey. Ama o korkuyordu.

Ve Q'nun korkması iyi bir şey değildi. Değişken, değişken ve tahmin edilmesi imkânsız biri olabilirdi.

Çenemi gevşeterek, öğürme refleksimi aşan uzunluğunu soktum.

Taşaklarını avuçlayıp sıkıldığında Q yarı homurdandı, yarı kaşlarını çattı. Ben belime kadar ılık suyun içinde durup onu emerken vücudu öne doğru sallanıyor, havuzun kenarında sallanıyordu.

Nasıl hoşlandığını biliyordum. Onu neyin tahrik ettiğini biliyordum. Boğazımda alçak sesle mırıldandım.

Sesimin titreşimi ereksiyonunun üzerinde dalgalanarak karnının alt kısmındaki kasları harekete geçirdi. Q sertçe nefes aldı ve serçe dövmesi deli gibi çırpınmaya başladı.

Kendini yumruklayarak ağzımın derinliklerine doğru ilerlerken inledi. "Kahretsin, içine tırmanmak istiyorum."

Bir an için geri çekildim. "Havuza gir ve yap. Lütfen, Tanrım, yap."

"Bu gece çok talepkârsın." Boyunu kısalttı. "Sana itaat etmeyi kabul ettiğimi hatırlamıyorum."

"Bana itaat et, çünkü ben senin karınım."

Yüzü çapkın bir gülümsemeye dönüştü. "Ve karımın da yerini hatırlaması gerekiyor."

Parlayan sikini işaret ederek, ucunda küçük bir ön sperm damlacığının gezindiğini söyledi. "İlk görevini henüz tamamlamadın." Taşakları yukarı ve gergin duruyor, boşalma dürtüsüyle geriliyordu.

Tekrar saçlarıma uzanarak yüzümü ereksiyonuna doğru çekti. "O güzel ağzını daha önemli şeyler için kullan *esclave*." Güçlü bir şekilde Elleriyile enseme kavradı ve beni kullanılmak için mükemmel bir pozisyona kilitledi.

Titredim.

Gözlerimiz birbirimizde delikler açtı ama tek kelime etmedik.

Daha yükseğe çıktım, ağzımı açtım ve parmaklarımı

Onu.

Onu dilimin üzerine kaydırđıgımda başı geriye düştü. "Lanet olsun, Tess."

Genişçe açtım ve Q'yu derin, derin, *derin* emdim. Parmaklarını saçlarıma daha sıkı geçirdi, dilim yalayıp yutarken beni tutsak etti.

Başıma bastırarak içime doğru sallandı. "Al şunu. Siktir."

Amım sıkıştı. Onu içimde ne kadar çok istediğimi yıldızları görerek anladım. Dişlerim kadifemsi tenini okşuyor, onu tüketme ihtiyacımı ima ediyordu.

Ben daha sert emdikçe siki dalgalandı.

Tekrar üzerine çöktüğümde ürperdi, elimi bir kez daha bacaklarının arasına kaydırıp taşaklarını okşayarak kopmasını bekledim.

Kaslı kalçaları titrerken seğirdi.

Q'nun kontrolünü kaybetmesi dışında her şeyi görmezden gelerek parmaklarımı büktüm. "Siktir, Tess." Q titredi. "Çok yaklaştım."

Ağzımdan tükürük akıyor, Q'nun itişlerini kabul etmekten başka bir şey yapamıyordum. Vücudu benim sahipliğimle savaşırken ve serbest kalmak için mücadele ederken bunalıcı nemde küfürler yağdı.

Özellikle sertçe emerken vücudu sarsıldı, onu uçurumun kenarına getirmeye kararlıyđım. Ancak, parmakları başımı yukarı çekerek tehlikeyi bakış.

Yüzü ihtiyaçla buruşurken göz teması kurdum. "Kahretsin, çok iyisin, çok safsın, çok güzelsin." Karanlıkta dişleri parlıyordu. "Ağzını, vücudunu becermek... her parçan beni çok sertleştiriyor."

Kirli konuşması havuza karıştı ve beni sikine doğru çekerken kollarımda tüylerimi diken diken etti. Onun karısından daha fazlası olmuştum.

zevk kölesi. O beni kullanırken ben de onun fantezisi oldum.

Başını geriye attığında, tuzlu misk kokusunun ilk tadı dilimi kapladı. Q anında beni itti. Geriye doğru düştüm ve bir an için suyun altında kayboldum.

Ayağa kalktığımı, kendini havuza attı ve beni itti. mozaik duvara karşı. Dişleri köprücük kemiğime kenetlenirken, sikini kaygan alt karnıma doğru itti. "Ne yapmaya çalışıyordun, *esclave*? Beni amın yerine ağzına mı boşaltsaydın? Seni hamile bırakmamı istemiyor musun?"

Q'dan böyle şeyler duyacağımı hiç düşünmezdim. Bu beni acayip mest etti.

Beni çevirip taştan gövdesiyle duvar arasına sıkıştırırken nefes nefese kaldım. Ellerim yanımda çırpınırken her yere su sıçradı, beton yanağımı ısırды. "Hayır, biliyorum."

Sırılsıklam buklelerimi çekiştirerek enseme bir kurt gibi ısırды. "Bana ne kadar istediğini söyle."

"Bunu istiyorum. Seni içimde istiyorum." "Ve?"

"Beni hamile bırakmanı istiyorum."

"Neden?" Çenemden tutarak beni onu öpmeye zorladı. Arkadan ağzımı yağmalayabilmek için boynumu eğdi. Öpücük beni sersemletecek ve titretecek kadar uzun sürdü. Eğer beni bu kadar sıkı tutmasaydı. bir gemi enkazı gibi sürüklenip giderdi. "Çünkü çocuğunu istiyorum."

Sarsıldı ve neredeyse öğürene kadar öpüşmeyi derinleştirdi. Bedenlerimiz birbirlerine savaşıyla kayarken kalbim göğsümde patladı ama Ağızlar kendilerini en üst düzeyde zevke adadı.

Q, "Bunun bana ne yaptığı hakkında hiçbir fikrin yok," diye homurdandı. Sikini kıcımın çatlağında bir aşağı bir yukarı gezdirirken, boştaki eliyle kalçamı kavradı. "Senin için ne kadar sert olduğumu hissediyor musun, Tess? Seni becermeye ne kadar ihtiyacım olduğunu hissediyor musun?"

Alnımı havuzun kenarına dayayarak başımı salladım. "Evet." Ondan tam olarak bunu yapmasını talep edecek kelimeler dilimde dolaşıyordu. Ama

Zor yoldan öğrenmişim. Q'nun hızını kontrol edemezdim. Sadece teslim olmalıydım, bırakmalıydım ve tüm gücü ona vermeliydim.

Bunu asla bir zorluk olarak görmedim. Daha çok sadece onun bahşedebileceği şehvetli bir hediye gibi. Bulunduğum yerde olmak için çok mücadele ettim. Gurur duymadığım şeyler yaptım ve günlük kaygılarla hayatla savaşmaya devam ettim. Ama Q ile birlikteyken bunların hiçbirinin önemi yoktu. Her endişemi aldı ve beni tüketti.

O bir ustadan daha fazlasıydı. O bir sihirbazdı.

Q dokunuşunu kaldırdı ve havuzda yüzmeye başladı. Keskin kulaçları suyu bir bıçak gibi kesiyor, zarif çıplak formu davetkâr karanlıkta çok erotik görünüyordu.

Diğer uca ulaştığında ve kendini zahmetsizce dışarı çektiğinde nefes almadım. Sırılsıklam ve hala sert bir şekilde, soyunma odasına doğru yürüdü.

Birkaç saniyeliğine kaybolduğu odadan elinde iki şeyle çıktı.

Günahkâr bir gülümsemeyle tekrar suya daldı ve

Be

n. Etrafımda yüzerken göz kırptım, sadece bir kez yüzeyi kırdı.

Kolunu belime doladı ve sıcak ağzı omurgamı yaladı.

Ne almaya gittiğini sormadan kollarımı arkamdan çekip sıkıca bağladı.

Duyu organlarım bana dokunduğu yere odaklandı ve kısıtlayıcı olarak ne kullandığını tahmin etmeye çalıştı. *Hiçbir fikrim yoktu.* Sesim havuz odasında dalgalandı. "Ne kullanıyorsun?"

Beni yüzüne doğru çevirirken gözleri benimkileri yakaladı. "Su antrenmanı yaptığın elastik bant."

Sıkı bağlamaya karşı kıvrandım. Su yogası yaparken direnç görevi gören kalın kauçuk beni kısıtırmıştı. Kurtulmamın hiçbir yolu yoktu.

Kalbim boğazıma fırladı. Bağlanmak umurumda değildi, hoşuma gidiyordu.

Ama asla boğulmanın çok kolay olduğu bir havuzda değil, özellikle de dibi dik bir şekilde derin, tehditkâr bir gelgite doğru yükselen bu geniş alanda.

"Mücadele etme. Seni güvende tutacağımı biliyorsun." Q'nun mırıltısı dans etti

Sırtımdan aşağı.

Güven hızlı ve doğru bir şekilde dalgalanırken paniğim azaldı.

Q karanlığın içine doğmuştu ama beni asla en karanlık arzularıyla vaftiz etmemişti. Ve bu yüzden, dolaylı olarak doğruyu söylediğini söyleyebilirdim. Bana ne yaparsa yapsın, bana asla gerçekten zarar veremezdi.

Q durakladı, dövmeli göğsü sıırılsıklamdı. Tüylü serçeleri, teninde neredeyse canlı olan damlacıkları kabartıyordu. "Sana bir keresinde bana asla aşık olmamanı söylemiştim. Senin pek çok parçanı kırarken kalbini kırmanın lanetini yaşamak istemediğimi söylemiştim." Elleri göğüslerime indi, onları kavradı

saygıyla. "Yine de benimle savaştın, tıpkı yapacağını söylediğin gibi. Bana aşık oldun, tıpkı söz verdiğin gibi. Ve şimdi, seni kandırdıktan ve yalan söyledikten sonra bile bana ihtiyacım olanı vermeye hazırsın."

Bu karmaşık kocama daha da derinden aşık olurken sallanıyordum. Q, tüm fantezilerimin tek bir muhteşem yaşamdaki haliydi. Sonunda beni çocuğuyla paylaşmak istemesi, onun sevme kapasitesi hakkında çok şey anlatıyordu.

"Beni görmezden gelmene çok sevindim, *esclave*." Parmak uçları meme uçlarımı acıyla dağladı. "Benimle evlendiğin için çok mutluyum." Beni itti

Omurgam havuz duvarıyla buluştuğunda geriye doğru sertçe gülümsedi. Ağır bir nefes çekerken göğsü gerildi. "Çok güzelsin amına koyayım."

Beni öperken kalbim kulaklarımda çınılıyordu.

Dili benimkiyle birleşti ve bu gece son kez sarılacağımı bilerek tatlı kucaklaşmanın içine gömüldüm. Hava yaklaşan bir fırtınayla çatırdıyordu. Q'nun kontrolü her saniye biraz daha azalıyor, gözleri kararlılıkla dolup taşıyor ve müstehcen bir şekilde can yakma ihtiyacı duyuyordu.

Öpüşmeyi keserek elini açtı ve aldığı diğer eşyayı gösterdi.

Soyunma odasındaki tuvalet malzemelerinden küçük bir gümüş makas. Sertleştım ama irkilmedim. Bu Q'nun imzasıydı. Kanımdan biraz çekmezse onunla seks yapmış sayılmazdım.

Keskin ikiz bıçakları yavaşça göğsüme, meme ucumun hemen üzerine yerleştirdi. "Eğer seni hamile bırakırsam, bunlar artık sadece bana ait olmayacak." Göz temasını hiç kesmeden bastırdı. Derim yol verdi, küçük bir delinmeye ve kana izin veriyor. "Sence bu adil mi, *esclave*?"

Başını eğip parlak kırmızı boncuğu emerken inledim. Dili meme ucumun etrafında dönüyor, dişleri acımasız bir keskinlikle ısırıyordu.

Kan damarlarımda daha hızlı akıyor, ya ona doğru koşuyor ya da kaçıyordum. Beni ne zaman bu ruh haline soktuğunu asla anlayamazdım.

"Hayır, her zaman senin olacaklar." "Her zaman mı?"

"Her zaman, *efendim*."

Üzerimde yükselen su yüzünü süslerken eli yüzeyin altından karnıma doğru kayboldu. Makas narın bedenimi okşarken nefes almayı bıraktım.

"Seni bir kez burada kesmişim. Hatırlıyor musun?"

Başımı salladım. "Evet. Beni yalayarak temizledin ve sonra aynısını sana yapmama izin verdin."

Gözleri karardı. "Hoşuna gitti mi? Beni tatmak? Beni sahiplenmek?" Beni sığ ve hızlı bir şekilde keserken inlemem yeterli bir cevaptı.

İkimiz de yüzeyin altına baktık, benden yavaşça kıvrılan pembenin neredeyse anında acı tuzun içinde kaybolmasından büyüledik.

"Benim için çok isteyerek kanını akıtıyorsun, Tess." Dudakları kulağıma yapıştı. "Sen de benim için çığlık atacak mısın?"

Vücudu beni duvara yapıştırırken gözlerim fal taşı gibi açıldı. Bağlı ellerim fayanslara çarparken kollarım feryat etti. Q bacaklarımı parçaladı. Kalçalarımı kalçalarının etrafına sararken havuzun dibinden ağırlığımı tutuyordu.

Elini aramızda dolaştırırken sikine bir açtı ve içime soktu.

Henüz oraya dokunmamıştı. Bu, istilayı daha da yoğunlaştırdı.

Yüzü öfke dolu ifadelerle buruştu. "Yalan söylemekten yoruldum. Bunu ne kadar istediğimle savaşmaktan yoruldum. Buna ihtiyacım yokmuş gibi davranmaktan yoruldum.

senden." Bedenlerimiz hiçbir engel olmadan birleşirken ağzı benimkini kaptı ve beni açlıkla öptü. "Vazgeçiyorum. Ne gerekiyorsa yapacağım. Seni becereceğim, seni seveceğim, seni kazanacağım. Ve sen böyle olduğunda

Seni götürmemden bıktıysan, her şeyi baştan yapacağım. Bana istediğimi vereceksin. Değil mi, karıcığım?"

Kalın siki tüm tutarlılığı çaldı.

Başımı salladım.

Yapabileceğim tek şey buydu. Ağzımı sonuna kadar açmış, onun kaymasına ve kaymasına odaklanmıştım. Beni sertçe sikerken hissettiğim acı ve sızıya. Ve uyandırdığı muhteşem zevke.

Kendimi hiç bir araya geldiğimiz zamanki kadar canlı hissetmemiştim. Seks sadece bizim için değildi. Bizden *bir* şeyler yapmakla ilgiliydi. Ruhlarımızı birleştirerek başka bir tane yarat.

Cinsel kavgamıza korkunç bir boyut kattı. "Evet," diye fısıldadım.

Q dişlerini sıkı, gözle görülür bir şekilde titriyordu. Beni tekrar öptü. Sertçe. Hızlı. Ölümcül. Elleri havuzun kenarına indi, kalçaları benimkilere doğru itilirken beni vücudunun kafesine hapsetti.

Hareket edemiyordum. Ellerim birbirine kilitli kaldı ve boynum Öpücüğü acımasızlaştıkça protesto etti. Aldı, verdi ve biraz daha aldı. Dilinin her kıvrımı, söz verdiğim şeyi yapmamı ve onun için hamile kalmanın bir yolunu bulmamı talep ediyordu.

Dilimi onunkıyla birleştirerek, kendimizden geçene ve çıldırana kadar savaştık. Öpüşmemiz ve birbirimizin içinde olmamız dışında hiçbir şey yoktu. Birbirimizin

Göğsümdeki ve karnımdaki acı kesikler beni ona daha çok bağladı ve

Kukum serbest bırakılma ihtiyacıyla ateşlendi, görmezden gelemeyeceğim bir taleple inşa edildi ve inşa edildi.

"Q... lütfen... Ben gidiyorum-"

Anında durdu. İçimden çekerek hem öpücüğü hem de bağlantımızı sonlandırdı.

Hayır! Hayır!

Gözlerim hayal kırıklığıyla irileşti. "Neden durdun?" "Çünkü bir şey yapmadan gelmeni istemiyorum." *Uh-oh.*

"Ne yapıyorsun?"

Sırtışı tam bir hayvan gibiydi. "Bu."

Derin bir nefes alarak suyun altında kayboldu.

Elleri kalçalarımı havuzun kenarına sabitlediğinde nefesim kesildi. Dengesizlikten sallanıyordum, bileklerim bağlıyken hiçbir şeye tutunamıyordum.

Ne halt ediyor bu?

Cevabı bir saniye sonra dişler şeklinde geldi.

Q'nun dili deniz suyunun ipeğini şehvetli bir tükürükle değiştirirken ıslak oda benim nefes nefese çılgılığımla çınladı. Bacaksız kaldım ve Dilini içime sokarken, beni daha önce yaptığı gibi kabaca becerirken insanlık dışı.

Parmakları dilinin yerini aldı, üçü beni gererek yalvaran orgazmımı müjdeledi.

Ona teslim oldum. Başka seçeneğim yoktu.

Parmakları girip çıktıkça ve ağzı klitorisimi emdikçe başım dönüyordu. Nefesini ne kadar tutabildiğini bilmiyordum ama Omuzlarım ağrıyordu ve tek yapmak istediğim erimekten ayağa kalkmak için harcadığım zihinsel çaba, rahmimdeki birikme hissiyle savaşıyordu.

Ve sonra acı.

Q'nun dişleri klitorisime sert ve affetmez bir şekilde batarken salıverilmem inşa etmekten patlamaya geçti.

Beni ısırdı!

Suyun altındaki karanlık gölgesinde görüşüm bulanıklaştı. bacaklarımın arasında. En sarsıcı orgazm içimden geçerken kalçalarım bir araya gelmek için savaştı.

Parmakları zaman içinde beni işledi ve en yumuşak kan damlası bir kez daha havuzla birleşti.

Orgazmımın birinci, ikinci, üçüncü bandı beni kuruttu, ama Q bana eziyet etmeyi bırakmadı. İçimdeki her ürpertiye söküp atana kadar yaladı ve ısırıldı.

Ancak o zaman dibi itti ve yüzeyde bana katıldı.

Gülümsedi, su siyah saçlarından ve günahkâr yakışıklılığından akıyordu. "Serbest bırakılman hoşuna gitti mi, *esclave*?" Dişlerinde kanımın en ufak izi bile parlıyordu.

Yanaklarım kızardı ve meme uçlarım karıncalandı, aynı sert muameleyi istiyorlardı. Q'nun beni incitmesine sadece *o* istediği için izin verdiğimi söylemesi tam bir pislikti. Beni ısırtmasından zevk alıyordum. Canımın yanması hoşuma gidiyordu. Bu Bunu benden alacağını düşünmek beni öldürdü.

Lütfen, asla değişme.

"Hiç durma, Q."

Sertçe yutkundu, pişmanlık duymadan bakıyordu. "Şimdi bunun hakkında konuşma." Düşüncelerim hızlandı. Q birlikte geçirdiğimiz yıllar içinde evrim geçirmiş olsa da, Hâlâ acı ve yaraların ilkel derinliğine ihtiyaç duyuyordu. Bu arzuyu engellerse ona ne yapardı?

Ayrılmanın korkunç düşüncesiyle bacaklarım titredi. Benim yeterli olduğumu söylemişti. Ama şimdi daha fazlasını istiyordu. Ya bizi ayıran şey bu daha fazlasıysa?

Q endişemin beni tüketmesine fırsat vermedi. Ensemde tutarak öpmek için beni öne doğru çekti. Bacaklarımı bir kez daha beline dolayıp içime doğru kayarken bakırın hafif tadı kucaklaşmamızı lekeledi. Oksijen ciğerlerimden kaçarken sırtım duvara yapıştı.

Öpüşmeyi hiç kesmedi ama ben gözlerimi açık tuttum. Yontulmuş elmacık kemiklerine ve bakışlarının ne kadar çaresiz görüldüğüne odaklandım. Biz

Dudakları yumuşak ama talepkâr bir şekilde dudaklarımı okşarken asla başka tarafa bakmadı. Kalçaları mükemmel bir disiplinle sallanıyordu. Kaslı vücudunu bana daha sert bastırırken inledim. Çıplak tenimiz gittikçe daha sıcak bir şekilde kızarıırken havuz ısındı.

Geri çekildi, siki sadece bir santim içimdeydi.

Bir saniye öyle kaldık. Sadece mükemmel bir kalp atışında yaşıyorduk.

Sonra sevişmemize şiddet yeniden girdi ve içime daldığında omurgam dikleşti.

Derin

Sert.

Dayanılmaz bir mutluluk.

Beni tutuşunda tartışmamızın ya da belirsizliğin kalıntıları yoktu. Korku ya da soru yoktu. Sadece sonsuza kadar birbirimize ait olduğumuzu biliyorduk.

Her itişinde onu karşılamak için geri itiyordum. Etrafımıza su sıçırıyor, havuzun kenarlarını yalıyor ve boşlukta yankılanıyordu. Q homurdandıkça ve beni derinlemesine içine aldıkça ciğerlerim geriliyordu.

Ellerim ona dokunmak için ağrıyordu. Tırnaklarımı kıçına batırmak ve omurgasından aşağıya doğru uzun kanlı izler kazımak için. Kanını akıtmak istiyordum. Onu sevmek, ona tapmak, ona imza vermek ve yalvarmak istiyordum.

Kalbimde dönen bir orgazm başlayıp sinir uçlarıma doğru ilerlerken, amım başka bir tahliye için kabardı, ısındı ve yalvardı.

"Al beni, Tess. Her santimimi." Q kulağımı ısırdı, ikimizin de ihtiyacı olan şeyin peşinden koşarken inceliğini kaybetti. Elleri her santimde geziniyordu; kalçalarımı, göğüslerimi sıkıyordu. Meme uçlarımı yuvarladığında, içimdeki sızıntı çekirdeğime dönüştü, sadece son kıvılcımın açığa çıkmasını bekliyordu.

Zevk için savaşırken kalp atışlarım hızlandı.

"Tanrım, böyle muhteşem görünüyorsun. Islak ve nefes nefese. Çıplak ve yalvarıyor."

O hızını artırdıkça bacaklarım beline daha sıkı sarıldı. Eli aramıza daldı, hassas, ısırılmış klitorisimi okşadı. "Boşalmak istiyorum, *esclave*. İçine boşalmayı o kadar çok istiyorum ki."

Yoğunluk düşmanım haline gelince irkildim.

Sırtım daha fazlası için kamburlaşırken omuzlarımdaki rahatsızlık arttı.

Q kendini benim içimde kaybederken kelimeler unutuldu. Her türlü edep ve kuralı bir kenara bırakıp onu karanlığa doğru kovaladım.

Amımı çimdikledi ve beni serbest bırakılmamın son basamaklarına gönderdi. "Siktir. Siktir, evet." Kısa bir süre içime doğru sarsılırken dudakları geri çekildi,

Vahşi itişler. Savaşmayı bırakıp kendini bıraktığında vücudu gerginleşti.

Zevkinin içime sıçraması, ikinci kez boşalmak için ihtiyacım olan son unsurdu.

Yanmıştım.

Orgazm, acının bıçak sırtında ağ gibi örülerek ve ardından bir kıvılcım yağmurunda kreşendo yaparak gürlledi. Tüm vücudum kasılırken

Q'nun üzerinde kıvrandı, ona kalan her şeyi sağdı.

Orada öylece dururken hiç konuşmadık, mutluluğumuzun son dalgaları kaybolurken seğiriyorduk. Havuz, yarattığımız gelgit sıçramalarından yavaşça sakinleşti ve ruhumun küçük parçaları, bunun bizden daha büyük bir şeyin başlangıcı olduğunu kabul ederek onunkilerle çarpıştı.

Q kıkırdadı, içi hâlâ taş gibi sertti. "Eğer etrafımda kenetlenmeye devam edersen, Tess, seni tekrar sikmek zorunda kalabilirim."

Gülümsemem tembel ve doygundu. "Hayır demezdim."

Beni usulca öperken bakışlarına gölgeler girdi. "Bir dahaki sefere sana zarar vermeyeceğim. Seni bağlamayacağım, kesmeyeceğim, benden korkmanı sağlayacak hiçbir şey yapmayacağım."

Ona böyle bir şey yapmasına izin vermeye niyetim olmadığını söyleyemeden çekip beni döndürdü. Bana sapladığı makasla yoga bandımı kesti ve beni serbest bıraktı.

Ben bileklerimdeki dolaşımı tekrar ovalarken, o boğazımı öptü. Onun Yüzü çatışma ve ağır bir kendinden nefretle kazanmıştı. "Seni seviyorum, Tess. Ve bu yüzden sana bir daha o şekilde dokunmayacağım."

Ruhen derin bir bağın ardından mutlu ve aşık olmak yerine, kendimi mahsur ve yalnız hissettim.

Geri çekilmesini istemediğimi göremiyor muydu?

Böyle şeyler söyleyerek beni makasıyla incitebileceğinden daha fazla incittiğini göremiyor mu?

Tartışmama fırsat vermeden Q yan tarafa yüzdü ve dışarı çıktı. Arkasına bakmadı.

SON GECE.

Lanet olsun, o kadar sarhoş olmamalıydım. Kalbimdeki hayal kırıklığıyla eve gelmemeliydim. Bunu yaptığımda içimdeki piç üzerinde hiçbir kontrolüm yoktu.

Tess'in uykulu halini içime çekerek yatakta yuvarlandım. Cildi yara ve berelerle parlıyordu ama bakışlarımın altında uyandığında, evcil bir kedi gibi gerinirken gülümsemesi uykulu ve seksiydi. Göğsündeki ve karnındaki iki küçük kesik benimle alay ediyordu.

Narin cildini kıracak kadar sert ısırđığım bacaklarının arasına bakmaya cesaret edemedim.

"Günaydın."

Yanıt olarak homurdandım, başım ağrıyordu ve pişmanlığın berbat tadını hissediyordum. Bacaklarımı yataktan dışarı sallayarak şakaklarıma masaj yaptım. "Havuzda seni incittiysem özür dilerim."

Bana doğru sürünürken çarşaf lar hışırdadı. Kollarını göğsümde dolaştırırken sıcak çıplaklığı sırtımın üzerine döküldü. Dudakları yanağıma kondu. "Q... Bunu evlenmeden önce konuştuğumuzu sanıyordum. Bana zarar veremezsin. Eğer çok fazla olursa güvenli bir kelimem var ve bunu söylediğimde duracağına güveniyorum." Kolları daha sıkı bağlandı. "Dün gece yaptığın hiçbir şey çok fazla değildi. Her saniyesine bayıldım."

Omuz silkmek için elimden geleni yaptım, karşısında çırlıçıplak duruyordum. "Peki ya konuştuğumuz diğer şey?" Burnumun kenarını sıktım, asi duygularımı kontrol altına almak için elimden geleni yaptım. "Ne olmuş ona?"

Tess dizlerinin üzerinde durmuş, imrendiğim, sahiplendiğim ve nihayetinde hamile kalamadığım vücudunu gururla sergiliyordu.

İki ay.

Bu benim kirli sırrımdı. İki ay boyunca karımla yatmıştım, hem de doğum kontrol hapı kullanmadığını bile bile.

İçine her boşaldığımda, utangaç ama mutlu haberlerle bana geleceğini düşündüm.

O gün için yalvardım.

Rüyamda bana bebeğimi taşıdığını söylüyordu.

Ama adet görmeye devam etti, beni bir erkek olarak reddetti, onu hamile bırakmak için gerekenlere sahip olmadığımı kanıtladı.

İç çekti. "Ben de bir çocuk istiyorum. Ve bunun gerçekleşmesi için ne gerekiyorsa yapmaya hazırım."

İçimi büyük bir rahatlama dalgası doldurdu. Aileler ve çocuklar hakkındaki normal görüşlerimin tam tersi bir rahatlama. Ama onunla birlikte... her şey

benim hakkımda değişmişti. Beni evcilleştirdi ama serbest bıraktı. Beni iyileştirmiş ama mahvetmişti. Ona bir şey olursa beni öldürebilecek güce sahip bir kadınla nasıl rekabet edebilirdim?

Çarpan başımı kazıyarak uzaklaştım. "Mesele de bu zaten. Hamile kalmanı istiyorum, Tess. Senden bir çocuk istiyorum. Ama acı çektiğin düşüncesinden nefret ediyorum. Seni doğumda incittiği için çocuğu şimdiden katletmek istiyorum.

Eğer şimdi bununla başa çıkamazsam, gerçekleştiğinde nasıl başa çıkacağım?"

Eğer gerçekleşirse.

Tess çarşafı topladı ve yataktan fırladı. Beyaz sadelik, nefis omuzlarının etrafında bir kefen gibi görünüyordu. "Bana ne olduğunu söyle İstiyorsun, Q. İkisini birden yapamazsın. Hamile kalmamı istiyorsan, tamam. Bunu gerçekleştirmek için birlikte çalışacağız. Hamile kalmamı istemiyor musun? O da olur. Evlat edinebiliriz ya da başka şeyler yapabiliriz. Sadece neye ihtiyacın olduğu konusunda dürüst olmalısın."

Neye ihtiyacım vardı?

Bilmiyordum.

Ama ne yapmam gerektiğini biliyordum. "Çocuğunu istiyorum. *Bizim çocuğumuzu.* Dünyadaki yetimler ve hayatta kalanlar için yeterince şey yapıyorum. Hayatımı ihtiyacı olanlara ve terk edilenlere destek olmaya adadım. Benim için çok mu yanlış Kendime ait bir şey mi?" Öfke göğsümde uğuldadı. İsteyebileceğim her şeye sahiptim. Çok bencilce davranıyordum. Ama içimdeki canavar tek bir şeye sahip olmak. Anlaşmak istemedim. Eğer bu beni bir pislik yapıyorsa, öyle olsun.

Öyle olduğumu zaten biliyordum.

Ellerim titrerken mırıldandım, "Evlat edinmek istemiyorum. Konu bu değil."

Tess başını salladı. "Tamam, anladım." Çarşafa daha sıkı sarılarak haliya baktı. "Bu durumda gidip kontrolden geçmeliyiz. İkimizin de uygun olduğundan ve hamile kalabileceğimizden emin ol-"

Elimi havada gezdirdim. "Hayır. Doktor ya da test yok. Mecbur kalana kadar olmaz. Bunu düşünmeden önce biraz daha bekleyeceğiz."

Ona bir yabancı tarafından dokunulmasını ya da bana bunu yapamayacağımın söylenmesini hazmedemiyordum. Eğer sorun bensem... o zaman bu benim sorunumdu ve bunu tek başıma üstlenmeliydim.

Tess kaşlarını çattı. "Ama iki aydır doğum kontrol hapi kullanmadığımı söylemiştiniz. Belki de görmek için iyi bir zaman-"

"İki ay bir şey değil. Kendine enjekte ettiğin o lanet kimyasal neredeyse bitmiş olmalı."

"O lanet kimyasal, mutlu bir evliliğimiz olması için ihtiyacımız olduğunu düşündüğüm şeydi."

Hırladım. "O daha önceydi, tamam mı?"

Yanaklarında öfke lekeleri belirdi. "Biliyorum ve bunu kabul ediyorum. Bu benim için olduğu kadar senin için de korkutucu. Bunu hiç konuşmazken, yarın gerçekleşmesi için kavga etmeye başladık." İçini çekti, elinden gelenin en iyisini yaparak hayal kırıklığından kurtuldu. "Q, bu işler zaman alır. Bu konuda strese giremezsin. Ve sırf seni baba olmaya layık görmediğin için seks hayatımıza aptalca koşullar dayatamazsın."

Soğuk bir şekilde güldüm. "Bu şart pazarlığa açık değil." Ona doğru ilerlerken öfkelendim. "Dün gece yaptığım gibi sana dokunmayacağım. Anladın mı? Anladın mı?"

Çünkü bu beni değersiz kılıyor. Ama sorunları olan hasta bir puşt tarafından kesilmek yerine tapılman gerektiği için. "

Kızın kaşı kalktı. "Sözünü geri al. Sen hiç de öyle biri değilsin." "Kafamın içinde neler döndüğünü bilmiyorsun, Tess."

"Dün gece öyle dedin. Ama buna ihtiyacım yok. Seni tanıyorum Q. Ve seni seviyorum." Yumruğunu tuttu, ben onu silkelemeye çalışırken o da beni tuttu.

"Ayrıca, bence bebek yapmanın nasıl bir şey olduğunu yanlış anlıyorsun." Yumuşak bir şekilde kıkırdadı ve tartışmanın büyümesini engellemek için elinden geleni yaptı. "Bunun gerçekleşmesi için dün gece yaptıklarımızdan çok daha fazlasını yapman gerekiyor."

Onun dokunuşuyla tenimde oluşan ısıya lanet ederek ve az önce

yapmayacağıma yemin ettiğim şeyi yapmak için sikime yalvararak uzaklaştım. Onu incitmek istiyordum.

Sürekli. Düşüncelerimden siyah damlıyordu. Ama içinde ışık da vardı. Tess'e kadar var olmayan bir ışık.

O ışığın içimdeki karanlığa galip gelmesi için elimden gelen her şeyi yapardım. Eğer şimdi onu kendimden koruyamıyorsam, herhangi bir çocuğumuzu nasıl koruyabilirdim ki?

Tess beni takip etti, kollarını tekrar bana doladı ve serçe dövmemi öptü. "Tanıştığımızdan beri yaptığımız şeyi yapmaya devam edeceğine söz ver. Bu biziz. Bizim. Bunu durduramazsın."

"Yanlı." Tekrar geri çekildim ve tutuşunu kırdım. Kavga ederken bana dokunmasına izin veremezdim. Öfkeyle saldırmayacağıma ya da şiddetle sevişmek için onu yakalamayacağıma dair kendime güvenmiyordum.

"Yaptığımız şey, hamile kalamamanın nedeni bu."

"Yine mi bu?" İnledi. "Q...değil. Kendine işkence etme-" "Kendime işkence etmiyorum. Ya da hatırı sayılır bir gelecek için sana. Kimden Şu andan itibaren... kesinlikle vanilyayız."

"*Vanilya mı?*" Gözleri kocaman açılmıştı. "Oh, hayır. Hayatta olmaz.

Sakin cüret etme

bunu bana yap, Q."

"Sence ben de bunu istiyor muyum?" Bu fikir genç kıza iğrenç geliyordu.

İçimde yaşayan delilik. İffetli öpücükler ve tutkusuzluk düşüncesi. Oyuncaksız basit pozisyonlar fikri. Bu beni gerçekten susturdu. Ama olması gereken buydu. Onu hamile bırakmaya layık değildim. Ama eğer ona daha iyi davransaydım, belki de öyle olurdu. "Fikrimi

değiştirmeyeceğim, Tess." Bakışlarında meydan okuma vardı. "Bahse girmek ister misin?"

"İtaat etmeni istiyorum." Tehlikeli kollarımı ona dolayarak, ilk kez kendimi zorladım ve sanki kırılacakmış gibi ona dokundum. Ona şiddetle değil nazikçe sarıldım. Onu acımasızca değil tatlı tatlı öptüm ve o hamile kalana kadar kendimi kafeste tutacağıma yemin ettim.

Ve sonra... bir kez oldu mu? Doğmamış bebeğimle şiştiğinde, onu tekrar mahvetmeme izin verilecek miydi?

Siktir, hayır.

Korku beni sardı. Buraya kadarmış. Onu o kadar çok kendime saklamıştım ki

değerli yıllar. İstedğim, hoşuma giden her şeyi yapmıştım. Keşke bu benim için yeterli olsaydı. Çünkü şimdi *esclave*'imi yaramaz, sapık karımdan çocuğumun annesine dönüştürebilirdim.

Ona bir daha asla istediğim gibi dokunamayacaktım.

Sahip olduklarınızı yok etmeye değer mi?

Buna verecek bir cevabım yoktu.

Artık neye ihtiyacım olduğu ya da ne istediğim hakkında hiçbir fikrim yoktu ve bu beni çok kızdırıyordu.

Onu güvende tutmak için zincirli kalmam gerektiğini düşündüm çünkü doğmamış oğlumuzu taşıırken ona hiçbir şekilde zarar veremezdim ya da Kızım.

Bu iki başlıkla ürperdim.

Ben.

Oğlunla ya da kızınla.

Gölünçtü. İntihara meyilli.

Ama aynı zamanda bu lanet olası dünyada en çok istediğim şeydi.

Ona sarılırken mırıldandım, "Hadi birlikte duşa girelim. Güzel bir vanilya duşu."

Tess kaşlarını çatı. "Ciddi olamazsın."

"Ben son derece ciddiyim. Ve söyleyeceğiniz hiçbir şey beni başka türlü ikna edemez."

Homurdandı ama ben onu nazikçe banyoya doğru çekerken itaat etti.

"Bunu göreceğiz, *efendim*. Kendini kaybetmeden önce sana bir gün veriyorum."

Onun karamsarlığından ve benim içsel onayımdan nefret ediyordum.

Onu ihtiyacım olan şekilde almamak, şimdiye kadar yaptığım en zor şey olacaktı.

Ama kararlıydım. Ve

tereddü etmeyecektim.

"Seni seviyorum, Tess. Ve bu yüzden bunu yapıyorum."

Onu yatak çarşafından sıyırıp, tecavüz ve kaçırılma ile ilgili korkunç anılarını kırdığım duşu açarken, kendi kendime verdiğim lanetin ona ne yapacağını düşünmeyi reddettim. O da benim kadar sapkındı. Seks her zaman bizim güvenli yerimiz olmuştı. Şimdi ise bilinmiyordu. Yasaktı.

Ama bunun işe yaraması için kendimizden bir parça vermemiz gerekecekti. Ne kadar süreye ihtiyacımız olursa olsun.

Q'nun duşta birlikte girdiğimiz anda fikrini değiştirdiğini söylemek isterdim. Kendini kaybettiğini ve bir canavar gibi beni fayanslara doğru ittiğini söylemek isterdim.

Ama yapmadı.

Beni dünyadaki tüm saygı ve özenle yıkadı. Beni neredeyse hiç dil kullanmadan öptü.

İçime girdiğinde, tam olarak sertleşmemiştı ve ben de tam olarak

Isla

k. Basit zevkler için yaratılmamışız.

Kavga ettik çünkü o ekstra duyguya ihtiyacımız vardı. Ve o bunu elimizden almıştı.

* * * * *

O öğleden sonra işten eve döndüğünde, kendi kendine uyguladığı vanilyanın ne kadar süreceğini görmek için bekledim. Yatağa girdikten sonra onu baştan çıkarmak için elimden geleni yaptım, ama ben istemeyerek uyuyana kadar bana sarılmakla yetindi.

Bir hafta boyunca bu normaldi.

Q her sabah, ikimiz de hâlâ uyku sersemiyken ve aklımız başımızda değilken beni alırdı. Bana işkence edici, alaycı ve hiçbir şekilde tatmin edici olmayan vuruşlarla dokunduktan sonra beni doldururdu. Beni hazır hale getirirdi ama erimişti. Ve içimin derinliklerine boşaldı, ama bu onu zorladı. Beni nefessiz bırakmadan ve yalvartmadan orgazm olmak için verdiği mücadeleyi anlayabiliyordum.

Kurtulmak için benim acıma ihtiyacı vardı. Ve o olmadan, ikimiz de bağ kurmakta zorlanıyorduk.

İşimiz bittikten sonra yorganın üzerinde, parmaklarını avuç içlerine öyle bir daldırdı ki deriyi parçaladı, bitirmek için o yanlışıık parçasını arıyordu.

Bunun ne kadar acı verdiğine dair gözlerimdeki yaşları ya da her zaman olduğu gibi bana dönmediği için ne kadar yıkıldığımı görmesine izin vermedim, kurtuluşu acılarımda ve çılgılıklarımda buldum.

Açık ve sevgi dolu olmak yerine, kapalı ve belirsiz olduk. Ve her gün bir öncekinden daha kötüydü.

* * * * *

Bir hafta, iki haftaya dönüştü.

İki hafta bir aya dönüştü.

Evliliğimizde ilk kez, nefis kocamla seks yapmayı dört gözle beklemiyordum. Bir zorunluluk haline geldi. Sıkıcı. Misyoner stilindeyken bacaklarımı açmak ve birkaç sıg itişe izin vermek bir angarya oldu.

Ciddi şekilde çarpıtılmış ama hapsedilmiş canavarım içime girmeden önce.

Eğer hamile kalmak için gereken buysa... o zaman buna daha ne kadar dayanabileceğimi bilmiyordum.

Düşüncelerim, gebe kalacağımız çocuğa kötü bir şekilde yöneldi.

Evet, Q ile bir aile kurmak istiyordum. Onu çocuklarıyla paylaşmak istiyordum. Ama onları kazanmak için onu kaybetmek de istemiyordum.

Şefim söz konusu olduğunda bencildim. Ve eğer ona sahip olamazsam, başka bir şey de istemezdim.

Q'nun kısır olabileceği düşüncesi aklımdan geçti. Ne de olsa çok aktif bir seks hayatımız vardı. Evet, uzun süredir doğum kontrol iğneleri kullanıyordum, ama bu şimdiye kadar sistemimden çıkmış olmalıydı... eminim?

Bu yanlıştı.

Aşağılık.

Bu *acıttı*.

Onu özledim. *Bizi* özledim.

Anlayışlı bir eş olmuştum. Onu vazgeçirmek için elimden geleni yaptığım o ilk birkaç haftadan sonra pes ettim. Onun için daha fazla sıkıntıya neden olmak istemedim ama aynı zamanda çektiğim acıyı da saklayamadım. fedakarlık.

Q mutsuz olduğumu biliyordu.

Kahretsin, mutsuzdu. Korkunç derecede.

Haince bir oyun oynuyorduk. Vanilyanın yumuşak ve ölümcül olmaması gerekiyordu. Ama bizim için... evliliğimizi yıkma ve sevdiğimiz her şeyi paramparça etme gücüne sahipti.

Beşinci haftada, üç gün geçmesine rağmen Q bana dokunmadığında, doktorları karıştırmama ricalarını görmezden geldim. Daha fazla dayanamadım.

ve her iki şekilde de bilmek istedim. Q'nun haberi olmadan onu test edemezdim ama kendimi test edebilirdim.

Beni kliniğe götürmesi için Franco'ya güvenemezdim, bu yüzden Suzette'in yardımını istedim. Haftalar ilerledikçe sıkıldığımı ve Q'daki değişimi görmüştü. Q'nun inatçılığından dolayı yaşadığım hayal kırıklığını anlayarak bana dert yanacak bir omuz olmuştu.

İkinci kez kaçırıldığımda beni bulabilmesine şaşmamalı. Bir karar verdiğinde gösterdiği kararlılık tartışılmazdı.

Q bunu beni korumak için yaptı. Ancak, çıkış noktası ben olmayınca şiddetini çalışanlarından çıkarmaya başladı. Emir yağdırıyor, ufak tefek hatalar yüzünden birkaçını işten atıyor ve toplum içinde maskesini çıkaramıyordu. Hayatı artık mutlu değildi ve benim ona ulaşmama izin vermiyordu.

Sert önlemler almanın zamanı gelmişti.

Alışveriş yapmak için Paris'e gidiyormuşuz gibi davranarak, Suzette ve ben gizlice aldığım randevuya hızlı trenle gitmek için bir gün ayarladık.

İnternette en iyi doğurganlık kliniğini araştırdım ve üç gün önce gizlice rezervasyon yaptırdım.

Suzette ve ben trende pek konuşmadık ve bir an için Hayat basitmiş ve ben yine bir mimarlık öğrencisiymişim, öğle yemeği için bir kız arkadaşımınla şehre gidiyormuşum gibi davrandım. karmaşık bir kadın, sert efendisini çok özleyiyor.

Bir taksi çağırdıktan sonra adrese vardık. Sessizce binaya girdik, birkaç form doldurdum ve yan taraftaki pelüş koltuğa oturdum. Suzette, ben doktorun ofisine çağrılana kadar.

Bana cesaretlendirici bir gülümseme veren Suzette, şık bekleme odasında sabırla bekledi.

Doktorun odasına girip kapıyı kapatırken ellerim titriyordu. "Merhaba, Bayan Mercer."

Fransız aksanına o kadar alışmışım ki, bu kadının İngiliz olduğunu anladığımda iki kere düşündüm. Bu şehirde kendimi pek yabancı hissetmezdim ama

Başka bir yabancıyı duymak beni biraz hüzünlendirdi.

Doktorun karşısına geçerek gelecekteki mutluluğumu onun ellerine bıraktım.

Topuklarım beyaz fayanslı zeminde tıkırdarken Dr. Fellows gülümsedi. Odanın havası tamamen klinikti ve hiçbir kişiliği yoktu.

Başımı salladım. "Merhaba."

Yaşlı değildi ama genç de değildi. Kırklı yaşların sonunda olduğunu tahmin ediyorum.

Sarı saçlar düzgünce topuz yapılmış, rimel ve pembe kirpikler

ruj onu güzel ama profesyonel yapıyordu.

Kendi çocuğu var mıydı? İnatçı bir kocanın ve bocalayan bir cinsel hayatın stresini hiç yaşamış mıydı?

Masasının yanındaki sandalyeyi işaret ederek, "İnternetteki kısa sohbetimizden hamile kalmaya çalıştığınızı ama zorlandığınızı duydum." dedi.

Koltuğa çökerek tekrar başımı salladım. "Evet, kocam ve ben deniyoruz ama başarılı olamıyoruz. Sadece seks yapmak için seks yapma angarya

Hamile olmak beni yıpratıyor ve her iki şekilde de bilmek istiyorum." Ona canavarımı neden geri istediğimi söylemedim. Neden onsuz yalnız olduğumu ve

Eskiden sahip olduklarımız için çaresizdim. Beş hafta, ihtiyaç duyduğumuz şekilde bağlantı kurmamak için çok uzundu.

Dr. Fellows bilgisayarını taradı ve kimler hakkında bilgi topladı. ne olduğunu biliyordu. "Tamam, tam bir muayene ile başlayacağız ve sonra sohbet edeceğiz. Buna ne dersiniz?"

Tüylerim diken diken oldu.

Bedenimi dürttüğü için mutluydum ama zihnimi değil. Q'ya kadar dışlanmış ve nadir biriydim. Kimse benim nasıl biri olduğumu anlayamazdı.

bağlanmışım. Artık büyüdüğüm için bu durum değişmezdi. Ben yaşlandığımda

Daha gençken, gerçekte kim olduğum konusunda açık olmaya cesaretim yoktu. Şimdi ise

Daha bilgeydim ve diğer insanların hakkımda ne düşündüğü umurumda değildi. Ama bu yabancıya açıkça kocamın bana vurmasını özlediğimi ve Kan almak mı? Bu çoğunlukla bir rahibe manastırına gönderilmeme ve güvenliğim için kilit altına alınmama neden olur.

Geçmişimde beni kırmaya çalışan pislikler tarafından çok sık kilit altına alınmışım. Bunun tekrar olmasına izin veremezdim. Sonra tekrar, bu kadın

katlandıklarımın yanında hiçbir şeydi.

Tacizci erkeklerin ve korkunç uyuşturucu hastalığının titreşimleri zihnimi doldurdu. Boğazım düğümlendi.

Aman Tanrım, belki de hamile kalamamamın sebebi benimdir?

Belki de uğradığım tecavüz ve aldığım ilaçlar beni mahvetmişti?

Belki de karnıma yediğim tekmeler ve fiziksel formuma verdiğim zarar, Q için sağlıklı bir bebek taşıyabilme umudumu yok etmişti.

Bunu daha önce düşünmediğime inanamıyordum. Neden

düşünmemiştim ki?

Çünkü Q'nun bunun kendi hatası olduğunu düşünmesinden o kadar endişeleniyorsun ki seni ikna etmiş.

Aylardır ilk kez ondan uzakta olmak daha net düşünmemi sağladı. Ya bunların hepsi benim hatamsa?

"İyi misin? Ne düşünüyorsun?" Dr. Fellows elimi okşadı. "Az önce bembeyaz oldun."

Elimi onunkinden çekerek zayıfça gülümsedim. "Ben iyiyim. Sadece bir düşünce, hepsi bu."

"Geçmişiniz ve hamile kalma şansınızı neyin engelliyor olabileceği hakkında?"

Kucağımda birbirine dolanmış parmaklarıma baktım. Tasarım kot pantolon ve Hermes eşarplı gümüş rengi oversize kazak beni de kapalı olarak etiketledi ve ama tırnaklarım son birkaç haftanın kötü niyetli belirsizliği yüzünden ısırılmıştı. "Birazcık."

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" "Pek değil."

"Şansınızı etkileyecek bir şey yaptığınızı düşündüren nedir?"

İğneleyici bir kahkaha attım. "Yapabilecek birkaç şeyim var."

Dr. Fellows gözlerini kıstı. "Bana söylemek zorunda değilsiniz ama Yapacağınız her şey doğru bir teşhis koymama yardımcı olacak. Bu odadan çıkmaktan korkmayın. Müşteri gizliliğine bağlıyım ve öyle olmasaydım bile dedikoduya inanmam." Gülümsedi. "Bana güvenebilirsiniz, Bayan Mercer."

Bayan Mercer.

Artık Tess değildim.

Bu kadına karşı dürüst olabilirdim ve o da beni yargılamazdı.

Sesime cesaret katmaya zorlayarak başımı kaldırdım. "Birkaç yıl önce kaçırıldım, köle olarak satıldım ve satın alındım." *Evlendiğim adam ve Tanıdığım en iyi canavar.* "Ayrı bir olayda, tecavüze uğradım ve kaçırıldım, sadece kontrol yolu olarak uyuşturucu verildi ve her gün dövüldüm."

Doktor sert bir nefes çekti. "Ve bu olaylar için tıbbi yardım aldınız?"

"Evet." Q'nun kişisel doktoru. İyi bir bakım almıştım ama belki de ihtiyacım olan jinekolojik bakımı almamıştım. "Bununla birlikte, tüm üslerin kapalı."

Doktor ayağa kalktı, hızlı bir etkinlik onu daha çok kuşattı karar. "O halde, şimdiki zaman gibisi yok. Seni masaya yatıralım ve başlayalım." Beni bekleyen sedyeyi ve plastik örtüleri okşarken

"Sana söz veriyorum, cevapları bulacağız. İcini rahatlatacağız ve sonuçları aldıktan sonra bulduğumuz her şeyle başa çıkmana yardım edeceğim. Tamam mı?"

Hayatım boyunca insanlara bağlanmadım. Disiplinli biriydim. ebeveynlerim ve beni istemeyen bir kardeşim vardı. Başkalarına değil kendime güvenmeyi öğrenmiştim. Q ona yaslanmamı sağladı ve ben de bir kardeşlik buldum.

Suzette, ama birden bu yabancıya kocaman sarılmak ve ona teşekkür etmek istedim.

İçimdeki dürtüyle savaşıarak başımı salladım. "Tamam."

Kendimi daha güçlü ve kendinden emin hissederek tereddüt etmedim. Kıyafetlerimden sıyrılarak konsültasyona girdim.

Muayenenin ilk kısmı iyi geçti. Dr. Fellows kan aldı. Hayati değerlerimi inceledi ve boynumdaki damgayı, bileğimdeki ve parmağımdaki dövmeleeri fark ettiğinde tüm düşüncelerini yüzünden uzak tuttu.

Tanrıya şükür, birkaç hafta önce Q'nun sarhoş olduğu geceden kalma morluklar ve kesikler hâlâ üzerimdeyken buraya gelmemiştim. Beni kadın sığınma evine şikayet edebilir ve polise soruşturma açtırabilirdi.

Küçük bir gülümsemeyle geçiştirdim.

Polisleri çoktan Q'nun üzerine salmışım ve bakın nasıl sonuçlandı. Ya da en azından Brax öyle yaptı. Q polisi cebinde tutuyordu çünkü yaptığı şeyle tam bir azizdi.

Neden bunu göremedi?

İnandığından çok daha iyiydi.

Muayene daha invaziv hale geldikçe titredim, artıklarla savaştım. Yıllar önce üstesinden geldiğimi sandığım anılar. Q'nun bacaklarımın arasında olması hoş bir şeydi. Dişlerini etime geçirmesi ve kıcımda el izinin olması daha iyi bir keyif değildi. Ama bir kadının beni açması Vajinal muayene Meksika, Deri Ceket ve Q'nun adamı öldürüp beni kurtarmasından önceki tecavüzle ilgili kısa görüntüler getirdi.

"İyi misin?" Dr. Fellows, Pap smear testini bitirdiğinde ben titreyip plastik örtüyü tutarken mırıldandı.

Dudağımı ısırarak gözlerimi tavana kilitledim. "Uh-huh."

Pamuklu çubuğu mühürleyip lastik eldivenleri çıkararak, "Artık giyinebilirsin. Her şey tamam." Tekerlekli sandalyesini geriye iterek masasına gitti ve pamuklu çubuğumu bir tepsiye yerleştirerek şunları yazdı Bilgisayarında bir şey var.

Saçlarımı kabartıp ona katılmadan önce hızla külotumu ve kot pantolonumu yukarı çektim. "Neyim olduğunu anlayan ne kadar sürecektir?"

"Bu sahip olunması gereken yanlış bir zihniyet. Sizin hiçbir sorunuz yok Bayan Mercer." Sesini yumuşatarak ekledi: "Birkaç gün kan tahlili geldi. Ancak, fiziksel muayenede yanlış bir şey görmedim." Plastik bir bardak tutarak sırtıttı. "Hay aksi. Neredeyse unutuyordum. Git işe lütfen. Gitmeden önce son bir test yapacağım."

Eww.

Görevimi yerine getirerek küçük kabı aldım ve koridorun sonundaki kadınlar tuvaletine gitmek üzere ofisinden ayrıldım. İhtiyacım olanı yaptıktan sonra geri döndüm ve böyle iğrenç bir şeyi teslim etmekten duyduğum utançla savaşılmaya çalıştım.

Dr. Fellows daha fazla eldiven takarak bir turnusol çubuğu ve birkaç başka tıbbi gereç çıkardı ve testleri gözümün önünde yaptı.

Sessizce izledim.

Büyürken doktorlarla pek fazla deneyimim olmadı. Nadiren hastalanırdım ve hastalandığımda da ailem beni pratisyen hekime götürme zahmetine girmezdi. Birinin benimle ilgilenmesinden hoşlanıyor muydum yoksa bu kadar araştırılmaktan rahatsız mı oluyordum emin değildim.

Test sonuçlarını beklerken Dr. Fellows bir reçete yazıp bana verdi. "İşte size hamile kalmanızı kolaylaştırmak için sisteminizi güçlendirecek birkaç vitamin. Ayrıca sizi bir aile planlaması uzmanına yönlendirerek doğurganlık seçeneklerini tartışacağım."

"Teşekkürler."

Gözleri teste kaydı. Dudaklarından bir gülümseme yükselirken yüzü gerildi. "Bayan Mercer... Size bazı haberlerim var."

"Şimdiden mi?" Ne yaptığını görmek için boynumu gerdim. "Ne oldu? Kısır mıyım? Benim, değil mi? Bir şeyleri kaçırıyorum. En azından Q bu konuda kendini hırpalamayayı bırakabilir." *Ve beni tekrar dövmeye başlar.* "Zamanınızı harcadığım için çok özür dilerim. Yardımınız için teşekkürler."

Ayakta dururken, sonunda bir cevap almanın verdiği rahatlatma ve asla anne olamayacağım için duyduğum korkunç üzüntünün karışımıyla titredim. Q'ya aniden umutsuzca istediği şeyi asla veremeyecektim.

Dr. Fellows güldü. "Hemen sonuca varmayın. Daha bitirmemiştiniz." Sandalyeyi işaret ederek, "Lütfen oturun. Size söylediğimde ihtiyacınız olabilir."

"Bana neyi anlatacaksın?"

Çenesini sandalyeye doğru eğdi ve ben tekrar yere çökene kadar bekledi. "Bunu size ilk söyleyen kişi olmak bana büyük bir zevk veriyor, Bayan Mercer."

Dr. Fellows üzerinde iki mavi çizgi olan bir çubuk uzatırken beklenti derimi sıyrıp geçti. "Hamilesiniz."

* * * * *

"Ee? Nasıl gitti?" Suzette, Paris sokaklarında yarım saat boyunca sessizce yürüdükten sonra sordu.

Nasıl gitti?

Hamileydim.

Hamileydim.

Q haklıydı. Bizi durduran şiddetli sevişmelerimizdi.

Hayır, bu yanlış.

Dr. Fellows pozitif testi kaydettikten sonra beni tekrar muayene etti, vajinal ultrason yaptı ve eğitimli tahminlerde bulundu.

Beş ila altı hafta.

Dört hafta ya da bir hafta değil.

Peki beş hafta önce ne yapmıştık?

Q eve mahvolmuş ve haydutlaşmış olarak gelmişti. Beni boğdu, ısırıldı, hayvan gibi becerdi. Ve ben her lezzetli şeye bayılmıştım. ikinci olarak da aşağılanmış.

Düşündüğü tek şeyi yaparken beni hamile bıraktı. hamile kalmamı engelliyordu. Son birkaç haftalık uysal vanilya boşa gitmişti. Mutlu birlikteliğimizi mahvetmişti. domuz kafalı aptallık.

Lanet olsun.

Kalbim mutlulukla kabarıırken bir yandan da hırıliyordu.

Suzette kolumu çimdikledi. "Bana söyleyecek misin? Ya ölüyorsun ve bu yüzden bana söyleyemiyorsun ya da..." Yüzü aydınlandı. "Aman Tanrım. Öyle mi?" Beni Paris sokaklarında durdurdu. "Hamile misin?"

Gözyaşlarım gözlerimde yüzerek onu dans ettirdi. "BEN-BEN-"

"Oh, öylesin. Öylesin!" Bana kocaman sarıldı. "Vay canına, bu... Q öğrenene kadar bekle. Aman Tanrım, Tess, o haklıydı. Son birkaç haftadır yaptıkları." Yüzü düştü. Aşk hayatımın ne kadar uysal olduğunu biliyordu. oldu. Ve vardıgı sonucu anladım. "Bu onu öldürecek. Sana bir daha asla istediğin gibi dokunamayacak. İhtiyacı olan her şeyin

daha yanlış." Teselli etmek için elimi sıktı. "Özür dilerim, *mon amie*."

Yüzümde kocaman bir gülümseme belirdi. "Gülümsemiyorum. Yanlış anlamış."

Bunun kendi hatası olduğunu söylerken yanılıyordu. Vahşi aşkının, layık bir baba olmadığı anlamına geldiği konusunda yanılmıştı.

Ona aksini kanıtlamıştım ve bunu söylemek için sabırsızlanıyordum. Ve bu sefer kazanacak ve canavarımı geri alacaktım.

Kaşlarını çattı. "Ne?"

"Beş haftalık, Suzette. Beş ya da altı haftalık hamileyim. Beş diyeceğim çünkü hikâyeme daha çok uyuyor." Güldüm. "Beş hafta önce ne oldu?"

Alnı çatıldı, o kadar eskiyi düşünmek için elinden geleni yaptı. "Um..." Omuz silkti. "Hiçbir fikrim yok."

"Q eve sarhoş geldi..."

Bakışlarında bir farkındalık belirdi. "Oh... Siz çocuklar havuz odasını darmadağın bıraktınız. Her yerde kıyafetler... kesilmiş yoga bandınız. Ertesi gün gittiğimde içeride su topu savaşı olmuş gibiydi."

"Aynen öyle." Kendini beğenmişlik içimi doldurdu. "Beni kendisinden korumak için bana zarar verdiğini düşündüğü tek gece, tam olarak istediğini elde ettiği geceydi."

Yüzünde mutluluk çiçekleri açtı. "Yani... son birkaç haftadır süren sıkıcılık sona mı erdi?"

Elini tuttum; Q'ya nasıl söyleyeceğimi ve geçen birkaç haftayı telafi etmek için ona ne yaptıracağımı düşündüm. "Onlar. Ve Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun."

Daha önce hiç hissetmediğim mutluluk çiçek açtı.

Ben

hamileyim!

Q'nun

çocuğuna. Biz

bir aileyiz.

Haftalardır hamileydim ve bilmiyordum.

Dr. Fellows'a göre, benim sistemim iğne kullanan çoğu kadından çok daha erken doğurgan hale gelmişti. Kan tahlillerinin kesin bir gebelik tarihi vereceğini ama bunun yedi ila beş yıl arasında değişebileceğini söyledi.

haftalar iyi bir tahmindir. Her açıdan harika bir haberdir. Benim için, Q için ve evliliğimiz için.

Testlere ya da konsültasyonlara gerek kalmayacaktı. Doğal

yollarla gebe kalmıştık ve Q sonunda kendine ait bir şeye sahip
olabilirdi.

Ben de dahil tabii ki.

Bayan Sucre'nin bize yedirdiği sağlıklı yemekler vücuduma küçük canavarımızı oluşturmak için harika bir temel vermişti. Ve artık kendimi vanilya ile aptal gibi sıkmak zorunda değildim.

Q'nun bende farklı bir şey fark etmemesine şaşırmıştım.

Yine de fark etmemiştim ve değişen bendim. Konu benim aybaşım olduğunda Q o kadar da dikkatli değildi. Günlerimi sayacak ve bana her an kanamamın başlayabileceğini söyleyecek bir koca değildi. Bu yüzden sırrımı paylaşmak çok daha değerli olacaktı.

"İlk öğrenen benim," dedi Suzette. "Onur duydum."

"İkinci." Gülümsedim. "Ben birinciydim. Şimdi eve git. Ben kalıp Q'ya söylemek için bir şeyler planlayacağım. Güvende olacağım."

"Bayan Sucre'ye söyleyebilir miyim?" Suzette kendine sarıldı. "Gözyaşlarına boğulacak, garanti ederim. Efendimiz sonunda bir aile kuruyor."

Başımı salladım. "Onun her zaman bir ailesi vardı... sizin."

Suzette kızardı.

Ellerimi çırparken kafamda bu gece için fikirler uçuşuyordu. "Her neyse, sırrı sakla... şimdilik. Anlatmak istiyorum."

"Tabii ki. Buna cüret edemem." Suzette yanağını öptü. "Bu gece yardıma ihtiyacın olursa bana haber ver."

"Aramayacağım. Q'yu arayıp Paris'te yalnız olduğumu söyleyeceğim. Koşarak gelecektir."

Ne yazık ki bugün pazartesiydi ve bu, Q'nun operasyonun çoğunu Frederick'e devretmesi gerekse de işte büyük bir gün anlamına geliyordu. İşine bağlıydı ve tamamen özgür olacağından şüpheliydim.

İçime küçük bir bulantı dalgası yayıldı ve bana şimdiye kadar sabah bulantısı yaşamadığım için şanslı olduğumu hatırlattı. Ne zaman başlayacaktı? Zor bir hamilelik mi geçirecektim yoksa kolay mı?

Çok fazla soru ve öğrenecek çok şey vardı. Ama Q her adımda yanımda olacaktı.

"NEREDESİN SEN?"

Sesi hatta yankılandı. "Kalp krizi geçirme, Q."

Ben kalbim için endişelenirken, o kıcı için endişelenirdi çünkü onu yakaladığımda cezalandırılırdı. Çok sert.

Ona bu şekilde dokunmaya iznin yok.

Yemin yemindir, tutması ne kadar zor olursa olsun. "Sana bir soru sordum, Tess. Paris'in neresindesin?"

"Sorduğun buysa ben güvendedeyim. Yapmam gereken bir iş vardı."

Tess bana haber vermeden asla Paris'e gitmezdi. Geçmişindeki piçleri katlettikten sonra artık güvendedeydi ama ben asla rahatlamadım. Gölgeler ve şeytanlar her yerde pusuda bekliyordu ve Tess çok baştan çıkarıcıydı. Trene bensiz binmiş olmasından nefret ediyordum. Bensiz trene binmesinden

Suzette'in bakımını üstlendim.

Son birkaç haftadır birkaç sorunumuz vardı.

Ama ben hala onun kocasıydım.

Telefonu kavrarken vücudum öfkeyle titriyordu. "Bunu neden yaptın ki?"

"Kendimce sebeplerim vardı." Uzaktan trafik gürültüsü geliyordu. "Sana söyleyeceğim ama sadece yüz yüze. Burada buluşmak ister misin diye sormak için aradım. Geceyi benimle şehirde geçirir misin?"

Bir elimi gözlerime götürdüm. Masam iş birleşmeleri ve yeni satın almaların yanı sıra yetimhane ve evsiz çocuklar hayır kurumuna daha yoğun bir şekilde genişlemekle doluydu. İşim başımdan aşkındı; haftalardır zihnim bulanıktı. Tess'e çocuk eldivenleriyle davranmaya başladığımdan beri konsantre olamıyordum.

Onu yatağıma kabul ettiğimden beri ilk kez ondan uzaktayken orgazm olmak istedim. Kendimi banyoya kilitleyip

ona ne yaptığının hayalini kurarken sikimi sıkıyordu. Ona bu kadar nazikçe dokunmak beni öldürüyordu. Ve onu ısırmak yerine okşarken sertleşmek kazanılamaz bir görevdi.

Onu sevdim. Onu çok çekici buluyordum. Ama içimdeki deliliğe teslim olamamak beni mahvetti.

"Paris'te bir gece ister misin?" Sesim hırıltıya dönüştü. Otel penceresine yaslanmış, müstehcen acı ve yabancı bir yatakta öfkeli seks görüntüleri zihnimi doldurdu.

Tanrım, istiyorum.

"Yapamam." Eğer yapsaydım, onunla sevişmek yerine onu becerirdim. Onu incitirdim. Yapmaya çalıştığımız her şeyi mahvederdim. Havuzdaki geceden beri kendime iki ay süre vermiştim. O zamana kadar hamile kalmazsa doktor testlerine ve görüşlerine boyun eğecektim. Bu gerçekleşmeden önce üç haftam daha vardı. Her şeyden çok istediğim şeye boyun eğerek bunu tehlikeye atamazdım. "Yapacak çok işim var."

Aslında söylemek istediğim şey şu iken yalan göğsümde süzülüyordu *Benimle güvende değilsin.* Şu anda değil.

Tess sesini alçalttı. "Çok kötü, *efendim.* Ritz'deki pent-house'u çoktan ayırttım. Bütün gece orada olacağım. Bana katılmak isteyip istemediğinize siz karar verin. Her iki durumda da eve gelmeyeceğim."

Kaslarımdan süzülen öfke beni masamdaki sandalyeden yukarı fırlattı. "*Esclave*, sakın tehdit etmeye cüret etme-"

Telefon görüşmesi kesildi, elimde ölü gibi asılı kaldı.

Siktir!

İçindeki her şey ona lanet olası bir ders vermek istiyordu. Böyle bir isyanın yanına kâr kalmayacağını hatırlatmak istiyordu. Ama onu cezalandırmak için canını yakmam gerekiyordu ve ben bunu yapamazdım. Artık yapamazdım.

Kızgınlık kabardı. Tess'e öfkelenmek istedim, ama esas olarak kendime yönelttim. Var olduğum her gün, karanlığım ve berbat arzularım üzerinde nihai kontrole sahip olduğum için kendimle gurur duydum. Ancak, Tess

kısıtlamalarımı parçaladı, bana gerçekte olduğum kişi olma özgürlüğü verdi ve sonra beni sevdiğini bilerek aşık olmamı sağladı.

Bana çok şey verdi.

Ve aramızdaki kuralları değiştiren bendim. Uzaklaşarak onu inciten bendim. Ve bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyordum.

Geleceğimizi onun taşımasını istedim. Her zaman yaptığım gibi onu güvende tutmak istedim. Bu o kadar kötü müydü? Sahip

olabileceğimiz şeylerin hediyesi

şu anki tahammül edilemez ödemededen daha mı ağır basıyor?

Canavarımı hayatta tuttu ve beni kontrol etti. Ve şimdi ben sanki aramızdaki mükemmel bir şeyi bozmuşum gibi davrandı.

Her gün kontrolümü zayıflatmaya çalışıyor, beni bırakmaya zorlamak için elinden geleni yapıyordu. Artık ona güvenemezdim ve eğer ona güvenemezsem, kendime nasıl güvenebilirdim ki?

Daha fazlasını istedim. Onun derinliklerine inmek ve yapamadığım şeyi yapmak istiyordum. Onu hamile bırakmanın hayvani arzusu düşüncelerimi tüketti. Beni daha az erkek gibi hissettiriyordu. Değersiz. Benim gibi bir adam değildi. biliyordum. Ve bundan nefret ettim.

Eğer Paris'te bilinmeyen bir yerde sorunlarımız hakkında konuşmak istiyorsa, o zaman tamam.

Belki de en iyisi buydu.

Dışarıdaki sekreterimin dahili telefonuna basarak hırladım: "Helikopteri çağırın. *Hemen Ritz'e gitmek istiyorum.*" Derhal Ritz'de olmak istiyorum.

* * * *

"Ritz'e hoş geldiniz Bay Mercer."

Öfkem patlamak üzereydi. Karımdan başka kimsenin yanında olamıyordum. Ve o zaman bile, aramızda bir odaya ihtiyacım vardı, bu yüzden elimi disipline kaldırmadım. Ya yine benden alınmış olsaydı? Ya herhangi bir

Ben isteyken ve onu koruyamazken bir sürü şey mi oldu?

Lanet

olsun ona.

Siktir et

onu.

Dayak yiyecekti. Birden fazla. Onu benden uzak tutacağıma dair ettiğim yeminin canı cehenneme.

"Başkanlık süitinin anahtarı."

Müdür anahtarı teslim etti, müşterilerin ihtiyaçlarını anlamak ve ne zaman çenesini kapatacağını bilmek konusunda iyi eğitim almıştı. Anahtar avucuma değdiği anda asansör sırasına ve en üst kattaki süit için ayrılmış özel asansöre doğru yürüdüm.

Gümüş kutunun içine adım atarak, yukarı çıkmak için

düğmeye bastım. Bagajım yoktu. Eşyam yoktu.

Ama hiçbir şeye ihtiyacım yoktu çünkü karım beni bekliyordu ve halk onu saçlarından sürüklediğimi görse bile onu eve götürebilirdim.

Böyle şeylere tahammül edemem.

Beni onun için bu kadar endişelendirirken değil.

Asansör açıldı. Hışımla dışarı çıktım, anahtar kartımı süslü kruvaze kapıya çarptım ve süite girdim.

Mermer kaplı oturma odası, mutfak ve oyun odasından oluşan gösterişli mekânda dolaşırken Tess'i banyodan çıkarken buldum.

Başına sardığı havlu, gümüşü damgalı kuğu boynunu gösteriyordu. Söğüt gibi vücudu, büyük boy bir otel havlusuyla örtülmüştü ve bu da onun büyük bir kısmını gözlerden saklıyordu.

Gözleri benimkilerle buluştuğu anda dondu kaldı. "Vay canına, çok hızlıydı."

İstediğimi yapmak yerine -ona doğru saldırmak ve onu yatağa çarpmak- bir adım geri çekildim ve ellerimi odanın kapı pervazına kilitledim.

yatak odası. "Benimle eve geliyorsun. Şimdi."

Çenesi eğildi. "Hayır, yapmayacağım. Geceyi burada seninle geçirmek istiyorum. Seni özlüyorum Q. Eskiden paylaştığımız şeyleri istiyorum." Parmakları başındaki havluya gitti, onu açtı ve nemli sarı buklelerin süt gibi teninin üzerine dökülmesine izin verdi. Cesurca göğsündeki düğümü çekiştirerek ikinci havludan kurtuldu ve şaşırtıcı derecede çıplak vücudunu ortaya çıkardı.

Tırnaklarım kapının pervazına batıyor, beni zorlanmış bir iradeyle geride tutuyordu. "Tess, üzerine bir şeyler giy."

Dudakları kıvrıldı. "Yap beni."

"Sana yaklaşmayacağım."

"Neden?"

"Nedenini biliyorsun."

Bana doğru adım atarken bakışları kukuletalıydı. doğrudan kapıma. "Nedenini biliyorum ve istiyorum. Bunu çok istiyorum, Q. Sana ihtiyacım var. Lütfen, ikimiz de vanilyanın işe yaramadığını biliyoruz. İkimizi de tatmin etmiyor."

"*Reste loin.*" Uzak dur.

Tess beni görmezden geldi. Elleri kemerime gitti, hızla çözdü ve kemer halkalarından çekip çıkardı.

Kırmızı gördüm. Zevk gördüm. Lanet gördüm. "Tess..."

"Evet, *efendim.*"

"Benden uzak dur."

İtaat etmek yerine ayaklarımın dibinde diz çöktü ve kemerimi uzanmış elleriyle tuttu. "Yap beni."

Aman Tanrım.

İçimdeki hayvan kükreyip hırlarken, onu parçalamayı ve haftalardır almak istediğim şeyi almayı talep ederken sallandım.

Dişlerimi öyle sıktım ki neredeyse kırılacaktı. "Yapamam."

"Yapabilirsin." Gözleri gri-mavi bir ateşle kısıldı. "Peki neden biliyor musun?"

Cevap vermedim, onun cazibesine karşı koymaya çok fazla odaklanmıştım.

"Çünkü beş hafta önce beni sarhoş ve çıplak götürdüğün o gece, istediğini elde ettiğin geceydi. Geçen ay şımartmalar ve iffetli öpücükler boşa gitti." Dondum kaldım.

Konuşamadım.

Ama Tess'in yönlendirilmeye ihtiyacı yoktu. Kemerimle kendi kalçasına vurarak, mükemmel teninde kalan pembe yaraya tısladım. "Bir sırrım var."

Kemeri kalçalarının arasında gezdirirken hayal kırıklığım daha da derinleşti. "Senden bir şey saklıyordum."

Böyle bir şey için onu cezalandırmak için duyduğum delice ihtiyaç beni ele geçirdi. Kelimeleri ısırarak için mücadele ettim. "Ne? Neyi sır olarak saklıyordun?"

Hasta mıydı?

Mutsuz

musun?

Çünkü şu anda bunların ikisi de bendeydi. Arzudan hasta olmuşum ve aramızda taparcasına sevdiğim özgürlüğe sahip olamadığım için umutsuzca mutsuzdum.

Nazlı nazlı gülümsedi. "Ben iyiyim. Ancak, bilmek isteyebileceğiniz bazı bilgilerim var."

Olduğum yerde titredim. "Tükür onu, Tess."

Kaşlarını kaldırarak, "Hamileyim," diye fısıldadı.

Dizlerimin bağı çözüldü ve beni onun önüne bıraktı. "Az önce *ne* dedin sen?"

Dudakları göz kamaştırıcı bir gülümsemeye dönüştü. "Kendini tamamen bıraktığında beni hamile bıraktın. İhtiyacım olan şey buydu. İhtiyacımız olan şey. Aramızda kafesler ya da kilitler olmadan birlikte olduğumuzda canlanıyoruz."

Başımı salladım. "Bir daha söyle. Tekrar söyle."

Bakışları hayranlıkla eridi. "Ben hamileyim."

"*Hamile mi?*" Anlayamadım. "*Hamile... yani... hamile mi?*"

Geniş bir gülümsemeyle başını salladı. "Ve çocuğumuzun iyiliği için, umarım erkek olur."

Yapamadım... Ona inanmadım. "Sen-sen-sen" Tess
dünyadaki tüm sevgisiyle yanağıma dokundu.
"Tebrikler, Q. Baba olacaksın."

"Ve sen onun bir erkek olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Hayır, henüz ne olduğunu bilmiyorum. Umarım kızını korumaya çalışırken kalp krizinden ölmezsin. Kızını korumak için savaşa gitmene gerek yok.

henüz bir kız çocuğunu koruyamazsın." Yumuşak bir şekilde kıkırdadı. "Belki biraz daha rahatlamayı öğrendikten sonra... o zaman bir kız çocuğu için deneyebiliriz."

Önce bana hamile olduğunu söyledi. Her şeyden çok istediğim tek şey. Sonra, benimle daha fazlasını istediğini söyledi. Kendimize ait bir aile. *Birden fazla* çocuk.

Ben yapamadım.

Onu yakalayarak kollarımı çıplak bedenine doladım. Öpüp ısırırken dudaklarım boğazına yapıştı ve ona teşekkür ettim.

"Siktir, bu doğru mu?"

Kıkırdadı. "Evet, bu doğru."

Ben ağlayan bir adam değildim. Hayatımda çok şey gördüm ve hiç ağlamadım.

Göz

yaşı Hayır, bu doğru değildi.

. Tess beni yatağa bağladığında birkaç tanesinin kaçmasına izin vermiştim.

Beni öldürmeden önce merhamet çığlıkları attı. Şimdi bile o günden kalan silik yara izleri yüzümü ve vücudumu süslüyor.

Tess'e geçmişinden kurtulması ve sonunda özgür olması için ihtiyacı olan şeyi vermiştim.

O da benim için aynısını yapmıştı.

İkimiz de birbirimizden çok şey öğrenmiştik. Ve yakında, çok daha fazlasını öğrenecektik.

Ama hayat böyleydi.

Mükemmel mutluluğumuza doğru hiç durmayan bir evrim.

Bakışlarım onun düz karnına takıldı. "Nasıl hamile olabilirsin?

Göstermiyorsun."

"Göstermek için çok erkenciyim. Ve her zamanki gibi hamileyim."

Keyfinin yerine gelmesine engel olamayarak ekledi: "Paris'te bir jinekologla özel bir görüşme ayarladım. Seninle aklımı kaçırmak üzereydim.

bana dokunmamaya ihtiyacı vardı. Her iki şekilde de bilmem gerekiyordu."

Omuz silkti, utangaçlaştı. "Test hamile olduğumu gösterdi. Ve zaman çizelgesine göre gebe kalmam havuzdaki o geceye, hatta birkaç hafta

öncesine dayanıyor." Kemerimi bir kez daha kaldırdı. "Gördüğün gibi, Q. Kendin olmamak için hiçbir nedenin yok. Bana geri dön. Sana yalvarıyorum."

Geri çekildim. "Sen hamilesin diye benim de seni tekrar incitecek miyim? Siktir, sana bir daha asla dokunmayacağım. Biz olacağız."

Sen sağ salim doğana kadar dokuz ay bekar kalacağım ve o zaman bile sana kraliçeymişsin gibi davranacağım. Geçmişimiz bitti. Bunun normal olduğunu düşünerek kendimizi kandırıyorduk. Bu normal değil. *Ben normal değilim.* Bu kadar yanlışken bu parçamı serbest bırakmaya devam edemem." Her iki yanımda savaşa tutuşurken sesim hırıltıyla tehdit ediyordu.

Tess dişlerini gösterdi. "Eğer bunu yaparsan. Evlendiğim adam ve canavar olmayı bırakırsan, o zaman uzun sürmez. Hamile olmanın bir önemi kalmayacak."

Kanımın yerini buzlu su aldı. "Ne diyorsun lan sen?"

"İstediğim adam ol diyorum. Canımı yak. Bu bir istek değil. Senin gibi benim de buna ihtiyacım var. Bu *bizim* normalimiz. Gerisi değil. Bizi mahvetme.

uymak için aptalca bir ideal. Bunu yaparsan Q, birbirimizi kaybederiz ve ayrı düşeriz. İstedğin bu mu? Evliliğimizizin başarısız olmasını mı?"

Tabii ki bunu istemedim.

Böyle bir şeyi önerdiği için ağzını sabunla yıkaması gerekiyordu.

Gözlerim oteldeki eşyaların üzerinde geziniyor, her bir eşyayı cezalandırma kabiliyetine göre değerlendiriyor ve eliyordum. Yuvarlamak için bir dergi ya da bağlamak için bir lamba kablosu istiyordum. Ya da yaramaz, inatçı karıma şaplak atmak için sert kapaklı bir kitap.

Her şey olur.

Gözlerimi sıktım. Ama ona bu şekilde dokunmayacağıma söz verdim.

O hamile.

Bu bilgi içime işledi ve her kalp atışında desibeli arttı.

Hamile.

Bende hiçbir sorun yoktu. İhtiyacım olanı elde etmiştim. Ve bu, birlikte son boş zamanımız olacağını düşündüğüm gece oldu.

Bu bizim hakkımızda ne söylüyor?

Bedenlerimizin, daha basit arzularımıza boyun eğerek çok daha güçlü bir tepki verdiğini mi yoksa bunun sadece bir kaza olduğunu mu?

Buraya konuşmak için gelmemiştim. Buraya *kaçacağımı* onu güvende tutabileceğim eve götürmeye gelmiştim. Ama Tess gururlu ve meydan okurcasına duruyordu, elleri düz karnının üzerindeydi. "Bunu istiyor musun, Q?"

Sesi, karmakarışık düşüncelerimin arasından geçip gitti. "Neyi istiyor muyum?" Gözleri yaşlarla doldu. "Evliliğimizizin başarısız olmasını mı?"

Kahretsin, cevap vermemiştim. Göğsüm öfkeyle genişledi. "Böyle korkunç bir şeyi nasıl sorabildiğinizi anlayamıyorum."

"Soruyorum çünkü gerçekten bilmiyorum." Karnını tutarak mırıldandı: "Bir çocuk sahibi olmak bizi ayırmaya değer mi?"

Kalbim dondu. Yaptığım şey bu muydu? Bizi parçalara ayırırken, hiç önemi olmayan tek şeyin peşinden koşmaya çalışıyordum. Tess'i alamaz mıydın?

Haftalardır ilk kez derin ve düşünceli nefes alıyordum. Adrenalinle yaşıyordum, kendimi ona dokunmaya zorluyordum. zorluyor, birlikte uyuduğumuzda onu kaldırmak için mücadele ediyor, haftalarca kendimi inkâr etmekten kafamı temizleyemesem de işimde giderek daha fazla kurtuluş buluyordum.

O haklı.

Dirseğinden tutarak fısıldadım, "Hayır. Değil. Binlerce çocuk yerine seni tercih ederim. Dünyadaki tüm zenginliklere."

Vücudu rahat bir nefes aldı. "Bunu söylediğini duyduğuma çok sevindim." Gözleri niyetle dumanlı bir hal aldı. "Şimdi benimle aynı fikirde olduğuna göre.

Artık istediğini elde ettiğini ve çocuğunu taşıdığını biliyorsun... belki bana tekrar teslim olabilirsin. Evime gelin, *efendim*."

İçim minnettarlıkla doldu. Ne kadar şanslı bir piçtim. Karım beni tüm karmaşıklığımla istiyordu ve bana hayal ettiğim şeyi vermişti.

Daha önce yaptığımız gibi onu incitmek istedim mi? Evet.

Çürük ve iz bırakmak istedim mi? Hiç şüphesiz.

Onu önümüzdeki dokuz ay boyunca dünyadan uzak bir yere kilitleyip güvende tutmak istiyor muydum?

Her şeyden çok.

İçimdeki canavarı hadım etmek için elimden geleni yapmıştım ama böyle bir şeyi tek başıma yapamazdım. Ve Tess bana izin vermeye istekli değildi. Tess beni istiyordu, karanlığı ve her şeyiyle. Kaçınılmaz olanla savaşmayı bırakmalı ve tekrar kendim olmalıydım.

Tess'in rahatlaması içime işledi. Rahatlama ve *bizi biz* yapan şeylerle savaşmayı bırakma izni, suçluluk ve utancımı alıp götürdü.

Değiştirdiğimi fark ederek nefesini içine çekti. Dudağını ısırarak bana doğru ilerledi ve avucunu göğsüme dayadı. "Tekrar hoş geldin kocacığım. Seni çok özledim."

Parmaklarını benimkilerle birleştirip beni yatağa doğru yönlendirdiğinde nefes almayı bıraktım. Çıplak vücudu kızarmış ve temizlenmişti. Damlacıklar

duş, Ritz süitinin tertemiz ışıklarında parıldıyordu.

Gözlerim kalçasındaki kemerimin kırmızı çizgisine kaydı. Bunu kendisi yapmıştı ama diğer bacağını işaretleyen kişi olmak için can atıyordum.

Yaratmak için

mülkiyetin parlak simetrisi.

Sikim sevinçten zıpladı -kendini hapsetmenin bittiğini biliyordum.

Acele. Heyecan. Yatağa doğru attığım her adım beni daha çok sarsıyordu.

Tess zarifçe yatağa uzanırken nefes almakta zorlanıyordum. O

Göz temasını hiç kesmedi, duygusal yakasını boğazıma doladı ve beni itaat etmeye zorladı. Nemli saçları boğazına dolanmıştı,

Köprücük kemiğinin etrafında karmaşık bir kolye gibi dans ediyordu.

Çok genç görünüyordu.

Ama sonsuz bir şeyle parlıyordu.

O hamile.

Sevinçten titredim.

Yumuşak bir iç çekişle çarşafı yaslandı. "Bana ne yapacaksın?"

Ellerim yumruk oldu.

Bu soru çok tehlikeliydi.

Ellerim gömleğime ve pantolonuma gitti. Onları yırtıp yere attım.

Ayakkabılarım otel köşelerinde tekmeleniyordu ve boxer-

külotlar sürgün edildi. Çırılçıplak kaldığım anda Tess'in üzerine doğru yükseldim ve sert uzunluğumu yumrukladım.

Tess alt dudağını yaladı, yüzü ahlaksız bir davetle doldu. "Üzerimde durmana bayılıyorum. Ağzımı ister misin?" Onu çekti

alt dudağı boyunca indeks. "Yoksa amımı mı istiyorsun?" Her şeyle birlikte Bir tanrıçanın baştan çıkarıcılığı ile Tess bacaklarını benim için açtı, parmak uçları klitorisiyle oynamak için tonlanmış vücudunda aşağı doğru kayıyordu.

Karnında hamileliğe dair hiçbir ipucu yoktu. Doğmamış çocuğumu taşıdığına dair hiçbir ipucu yoktu. Ama Tess'in taşıdığı bebeği güvende tutacağına inanmak zorundaydım. Bunu benim için yapabilecek kadar güçlüydü. Bizim için.

Sikimi sıkarak, "Kalk" diye emrettim.

Bakışları göğsümden aşağıya, serçelerin ve mürekkebin üzerinden geçerek çok aç olan ereksiyonuma takıldı.

İncelemesinin altında sarsıldı, ıslak sıcaklığı için yalvardı.

Vücudu ipek gibi hareket ederek kolalı beyaz yataktan kalkıp önümde durdu.

Lanet olsun, çok güzeldi.

Ona uzanmamak için kaslarımı kilitledim.

İki kadın gördüm: Biriyle savaşımaya ve onu incitmeye söz vermiştim. Diğerini ise sevmeye ve değer vermeye yemin ettiğim. Ve şimdi, o üçüncü bir kadın olacaktı. A

Son nefesime kadar koruyacağım annem.

Arzu, içimde bir ateş topu olarak başladı ve tüm vücudum öfkeli bir şehvetle tutuşana kadar kanımı tutuşturdu.

Tess'i acımasızca ve acı çektirerek almam gerekiyordu. Gerçekte kim olduğumu hatırlamam gerekiyordu. Kollarımı ona doladım. "Sana kim olduğumu hatırlatacağım, *mon coeur*." Kalbim.

Ağzım onunkini çaldı. Çıplak bedenlerimiz birbirine çarpıyor, parmaklarımız narin tenini tırmalıyordu. Dudakları açıldı, ben içini yalarken dilime boyun eğdi. O da beni öperken inledim. Elleri üzerimde kayıyor, tırnakları omurgamı çizerken beni ileri doğru sürüklüyordu.

"Q-lütfen-"

Dudaklarım onunkilere daha sıkı yapıştı, çok derin öpüştük. Onun ruhuna girmek ve onu sonsuza dek ele geçirmek istiyordum. İçimdeki canavar -haftalarca uykuda kalmaya zorladığım canavar- hayata geri döndü.

Kontrol.

Hastalıklı bir ihtiyaç kanımda geziniyor, şiddeti fısıldıyordu.

Başımı salladım ve hızla yükselen karanlığı dağıttım. İzin verirdim oynamasına izin verirdim ama yönetmesine izin vermezdim. Şimdi olmaz. Hiçbir zaman. Sevgili *esclave*'im hamileydi. Bektan aşkımızı kaldırabilirdi ama tamamen yok edilmeyi kaldıramazdı.

Parmaklarım boğazına yapıştı. Yutkunurken kasları sertçe çalıştı.

"Beni yok etmek hoşuna mı gidiyor, Tess? Bu yüzden mi sana zarar vermem için beni buraya çağırdın?" Burnumu yanağında gezdirdim, pahalı otel sabununun kokusunu içime çektim.

Onu döndürürken ciyakladı, göğsünü yatağa bastırdı ve kıcını ağrıyan horozuma karşı kilitli tuttu. "Cevap ver bana."

"Evet... İçindeki savaşı izlemeyi seviyorum. Seni yeterince zorlarsam pes edeceğini bilmek."

Ona doğru sallandım. "Peki bu teslim olmak mı?"

Karmakarışık ıslak saçlarının arasından omzunun üzerinden gülümsedi. "Bu bir başlangıç." Onu sevmiştim.

Ona bayılırdım.

Onu incitmek istemedim.

Yalanlar.

Onu incitmek istedim. O

da bunu istedi.

Bu nihai özgürlüktü.

Üzerine eğilerek omurgasına öpücükler kondurdum. Otelde hiç oyuncak yoktu. Hazırlıklı gelmemiştik. Her türlü aparatın elimizin altında olduğu evde değildik.

Uzlaşmamız ve icat etmemiz gerekecekti, ama tek düşünebildiğim onu sık sık yapmadığım bir şekilde almaktı. Onu cezalandıracak ve ödüllendirecek bir yol.

Gözleri benimkilere kilitlendi.

Tess'in üzerimde öyle bir gücü vardı ki, asla kurtulamayacağım bir güç. "Ne düşünüyorsun?" Sesimi alçaltarak sordum.

Kalçaları sıkıştı. "Ne yapmak üzere olduğunu merak ediyorum ve tüm kontrolünü kaybetmeni umuyorum."

Dişlerimi sıktım, kalbim öfkeyle çarpıyordu. "Pek çok şey olabilirim, Tess, ama sen hamileyken kafesimi tamamen açacağımı düşünüyorsan... beni çok iyi tanımıyorsun."

Suratını astı. "Ama ben-"

"Yanlışı düşünmüşsün." Dudaklarım soğuk bir sırıtişla seğirdi. "Ancak bu seni başka şekillerde cezalandırmayacağım anlamına gelmiyor."

"Yüzünü çevir." Bana değil yatağa bakmasını işaret ettim. İstemeyerek de olsa itaat etti.

Görmemek, aşırı hassas vücudunun belirsizlikle uğuldamasına neden oldu.

İçimdeki çağrıya boyun eğerken elim gıdıklandı. Ona bir kez şaplak attım, soğuk teni cezayla pembeye döndü.

İnledi, geriye doğru sallandı ve kışını ereksiyonuma dayadı. "Sana ihtiyacım var."

Ellerim kalçalarına indi, o daha sert sallanırken homurdandı. Parmaklarımı çıplak amcığının üzerinde gezdirerek homurdandım. "Sikeyim. Sana hiç doyamayacak mıyım?"

"Tanrım, umarım değildir." Sikimi onun girişine yerleştirdiğimde Tess sarsıldı.

Normalde onunla oynar ve dalga geçerdim, ama geleceğimizle ilgili inanılmaz haberlerden sonra, sadece bağlanmaya ihtiyacım vardı. Hemen.

Çok ihtiyaç duyduğum bir rahatlama kanımda zonkladı.

"Q...evet, Q." İçine girdiğimde Tess başını geriye attı. "Evet. Karımın beni saran cennet gibi sıcaklığı kalp atışlarımla kaburgalarıma çarpmasına neden oldu. Ona her seferinde bir santim girdim.

Her santimde, elimi tam kıının üzerinde keserek ona şaplak attım. Cinsel cezanın gücünü geri ekmiyordum. Haftalardır dayak yememiş olması cildinin daha da parlaklaşmasına neden oldu.

Kendimi durduramadım, tekrar yaptım. Vur, it. Vur, it. Tess altımda inledi, ben tamamen içine kayarken bacakları titriyordu.

"Q!" diye nefes aldı. "Sana çok ihtiyaım var."

Parmaklarım bacaklarının arasına daldı. Gbeğinin alt kısmında el izlerimden dolayı kıı sıcakıktı. "Bana ihtiyaın var mı?"

Klitorisinin etrafına ıslaklık srdğmde haykırdı. Geri itti, dokunuşuma doğru eğildi. "Her şeyden çok."

Toplarım sıkılaştı, zaten ekstra hassas ve boşalmak için aresizdim. "*Merde, esclave*, beni mahvediyorsun." Pes ederek kalçalarını kavradım, onu yatağın kenarından yukarı kaldırdı.

ekilip karıma sertçe sokulduğmda tüm oyun düşünceleri uçup gitti. Sesim havada karıştı. "Bu hızlı ve sert olacak. Hazır mısın, Tess?"

Nefes nefese başını salladı. "Tanrım, evet."

Benimle buluşması için onu sarsarken tırnaklarım tenine hilal ayları çizdi ve aramızdaki tüm boşluğu sildi. Geri ekilmedim, etini kırarken mutluluktan titredim, *esclave*'imin kanının ipucuyla dudaklarımı yaladım.

Sikeyim.

Parmak uçlarını yapışkan kıpkırmızıya sürterek omurgasını boyadım. Ellerimi saçlarına dolayarak başını geriye doğru çektim. Kafa derisini incitmekten endişe etmedim. İçine daldığımda vücudunun eğilmesinden korkmadım. Tek umursadığım, benimle delice evlenen bu kadınla zgr olmaktı.

Biz sevişirken ve birbirimize karşı hissettiklerimizi yeniden teyit ederken zaman anlamını yitirdi.

Ellerim hiç durmadı; imdikliyor, şaplak atıyor, cezalandırıyor ve okşuyordu. Her vuruşmda Tess inliyordu.

Her keskin acıda Tess sevinçle haykırıyordu. Bu kadına bağımlıydım.

Hamile kadınıml.

Orgazmım uzakta kalmadı ve onu yüksek ve hızlı bir şekilde zorladım, böylece onu karanlığa doğru kovalayabilir ve boşalabilirdim.

İkimiz de uzun bir iniltiyle yeryüzüne geri çarparak bitirdik.

Her zaman yaptığımız gibi birbirimizin kollarına dolanmış, nefes nefese ve gülerek cinsel yükselişimizden inerken, onu bir daha asla incitmeyeceğime dair ettiğim yemini iptal ettim. Olmadığım bir şey olmaya çalışacak kadar aptal olamazdım.

Bana bu kadar inatçı olmamam gerektiğini hatırlattı. Ve onu çok seviyordum.

Tenimizdeki ter kuruyup cildinde açtığım küçük diş izleri kabuk bağlarken Tess mırıldandı: "Baba olacaksın Q."

Ona sımsıkı sarıldım, onu öyle tatlı öptüm ki şeker hastalığı sınırına dayandı. Ama o benim arayış içindeki dilimi kendi tatlılığıyla kabul etti. Birbirimizi doyurmuştuk.

öfke ve nazık olabilirdi... şimdilik. "Harika bir anne olacaksın."

"Sadece benimle kalacağına ve bizi sonsuza dek kabul edeceğine söz verdiğin sürece."

Markasını burnuma çektim. "Söz veriyorum."

Verdiğim en kolay sözdü. Kabullenmek. Hayatım boyunca ondan kaçmışken şimdi ona teslim olmanın bu kadar kolay olması ne tuhaftı.

Bu kadını galaksiye kadar sevdim. Her zaman da sevecektim.

O benim karımdı.

Benim *esclave*'im.

Ve yakında bir ailemiz olacaktı.

ON ALTI AY

SONRA EPILOG

Hayatımda değer verdiğim pek çok an vardı. Q'ya satıldığım gün.

Q'ya döndüğüm gün. Q ile evlendiğim gün.

Her etkinlikte kocam da vardı çünkü onunla tanışana kadar gerçek anlamda yaşamamıştım. Ve şimdi, bir tane daha vardı.

Q'nun Abelino'ya, kısaca Lino'ya babalık yapmasını izlemekten daha güzel bir şey olamazdı.

hayatımdaki başarı. Fransız ismi kuş anlamına geliyordu ve Q, çocuğumuz dünyanın kötülüğünü ilk elden öğrenmesin diye öğrendiği her dersi oğluna aşıladı.

Çocuğumuzun cinsiyetini bilmediğimiz o ilk birkaç hafta beni yıpratmıştı. Q'nun bir kız çocuğuna hazır olmadığını söylediğimde şaka yapmıyordum. Ne zaman biz

Sonunda ultrasona girdim ve erkek olduğunu doğruladım, gözyaşlarına boğuldum.

Q'nun gözleri de camlaşmıştı, bu da onun canavar olmadığını kanıtlıyordu.

Q'nun sürekli takibi ve desteği sayesinde hamileliğim kolay geçmişti. Hamileyken sadece birkaç kez sert bir seans taleplerime boyun eğdi ve hiçbir zaman doğuma yaklaştığımda bunu yapmadı.

Ancak vanilya lanetli bir kelimeydi ve bir daha hayatımıza girmesine asla izin verilmedi.

Sallanan seks sandalyesini ya da haçı kullanmadan da yaşayabilirim.

her hafta yatak odası. Her gün merhamet için ağlayana kadar dokuz kuyruklu bir kediyle kırbaçlanmamayı kabul edebildim.

Çünkü daha iyi bir şeyim vardı.

Beni hâlâ ısırın, kanımı akıtan ve taciz eden bir kocam vardı. Sadece daha da yaratıcı olmuştu. Vücudumun çok fazla dikkat etmediği kısımları aniden aşırı seksileşmiş hamile formum için orgazm tetikleyicileri haline geldi. İlk bakışta masum görünen oyuncaklar, doğru şekilde kullanıldığında günahkârca yaramaz hale geldi. Ayrıca o lanet sihirli değnekle bana işkence etmekte de ustalaştı.

Düğün gecemizde ona verdiğim hediyenin ikimiz tarafından da giderek daha fazla arzulanır hale gelmesinden bahsetmiyorum bile. Anal çok sık yaptığımız bir şey değildi ama ben hamileyken Q koruyucu rolünü ciddiye aldı. Oğlunun güvenli kozasını istila etmek istemediğini söyleyerek, amımdan çok kıcıımı almaktan mutlu oluyordu.

Hiç mantıklı değildi. Ama Q bir erkekti. Ve erkekler garip sonuçlara varırlar.

Hayatlarımız ikimizin de sevdiği mutlu bir anlaşmaya dönüşmüştü. Hala tartışıyorduk. Hala sarılıyorduk. Hala çok seks yaptık ve birkaç ay sonra Lino'yu sorunsuz bir şekilde dünyaya getirdikten sonra Q'yu çalışma odasında buldum ve doğumdan sonra iyileştiğimi haber verdim.

O gün.

Vay canına.

O gün, tüm cinsel deneyim günlerim içinde en iyilerinden biriydi. Q, ben son üç aylık dönemi atlarmaya çalışırken yeni malzemeler stoklamıştı ve şimdi onları denemekten çok mutluydu. çocuğuyla birlikte.

Dokuz saatlik bir seansta Q dört kez orgazm oldu ve ben sekiz kezle onu ikiye katladım. Lino'ya o gece Suzette tarafından bir şişe verilmesi gerekiyordu.

çünkü içinde yüzdüğüm mutluluk dolu alt uzaydan başımı zorlukla kaldırabiliyordum.

Lino doğduktan bir ay sonra, Q'nun göğüs dövmesini yapan Louis'e gittik. Orada, Q dövmesine bir kuş daha ekletti, ancak bu kuş sırtına sarılmıştı ve tüylü kanatlarını Lino'nun üzerine yayıyordu.

Kürek kemikleri. Gözlerimin mürekkebi gri-maviydi ve pençelerinin arkasında benim ve oğlumuzun adının yazılı olduğu iki kurdele vardı.

Q uzun süre boyunca vücudunu başkalarına yardım etmenin hatıralarıyla süslemişti. Ve şimdi, geçmişi yerine geleceğini mürekkepleyebiliyordu. Ailemizi sonsuza dek bedeninde sağlamlaştırdı.

Dışarıda kalmak istemediğim için Q'nun, bana verdiği kanatların ve Q'ya olan sevgimin şerefine kolumun üzerinde uçan bir serçe ailesinin dövmesini yaptırmak istedim.

gelecekte gebe kalacağımızı umduğumuz çocuklar.

Düşüncelerimi şimdiki zamana geri getirerek gülümsedim, uykulu öğleden sonrasından son derece memnundum.

Lino yanımdaki Fransız güneşinin altında yüzüstü yatarak oynadı, Cesaret ve artık büyümüş olan diğer yavru köpeklerle çevriliydi. Lino'nun giydiği lacivert tulum, tombul tenini ve koyu renk dalgalı saçlarını ortaya çıkarıyordu. Bir bebeğe göre çok güzeldi ve solgun yüzünde Q'dan çok şey görüyordum.

masum gözler. Bu Mersey erkeklerinin bu kadar yakışıklı ve inanılmaz olmalarıyla beni kıracaklarına hiç şüphe yoktu.

Courage, Lino'dan ayrılarak tükürükle ıslanmış bir tenis topunu ayaklarımın dibine bıraktı. "Yine mi? Gerçekten mi?"

Siyah Fransız bulldogu havladı ve bir daire çizerek koşmaya başladı. Bu köhne şeyi kaç kez fırlattığımı unutmuştum ama Lino buna bayılıyordu. Bekçi köpeklerinden biri böyle aptalca bir şeyi kovalayarak yanından her geçtiğinde ciyaklıyordu.

Kolumu geri çekerek, atabildiğim kadar sert attım. Cesaret havalandı, aceleyle Lino ve sürü arkadaşlarının üzerinden atladı.

Q, dudaklarını çatlatan parlak bir gülümsemeyle evden çıktı. Bu sabah çalışıyordu ama şimdi öğleden sonrayı bizimle geçirmek için izin alacaktı.

Şezlonga uzandığımı fark edince, oğlumuzu kucağına alıp boynuna öpücükler kondurmadan önce başımı öptü.

Bebeğinin kıvranan şekli kalbimi minnettarlık ve ezici bir sevgiyle parlayana kadar şişirdi.

Q bakışlarımı karşıladı, Lino'ya sıkıca sarıldı. Vücut dili bir akşam sefahati vaat ederken, yüzü bana onun olduğu her şeyi vaat ediyordu. Daha önce kırbaçları ve zincirleriyle bana tapmıştı ama şimdi bana davranışının yanında hiçbir şeydi. Sanki kalbinin atmasının sebebi benmişim gibi beni izlemesi. Lino'ya sadece onun için ayrılmış bir hürmetle dokunması. en kutsal şey.

Bana aşıktı.

Bunu asla hafife almam.

Elimi uzatarak Lino'nun kocamın kucağından sarkan çıplak ayağını kavradım. Q sıcak parmaklarını bileğime doladı, Ona ait olduğumu hatırlatacak kadar sıkıyordu.

Her zaman ona ait olacaktım.

Eğilerek dudakları benimkilerle şehvetli bir öpücükte buluştu. Kalbim küt küt atıyor ve meme uçlarım oğlumuzu besin sağlamak yerine ustamla bir seans yapmak için karıncalanıyordu.

Öpüşürken mırıldanan Q, "Her saat seni daha çok sevmeme neden oluyor. Her yıl, her dakika, birlikte geçirdiğimiz her an. Tess... beni tamamlamaktan daha fazlasını yapıyorsun. Beni iyileştiriyorsun. Ve tüm hayatımı bunu anlamayı sağlamak için harcamayacağım."

Daha önce de böyle sözler söylemişti. Ama anlam derinliğini ya da samimiyetini hiç kaybetmemişti.

Benim cevabım da benzer bir yankıydı ama ona duyduğum sevgiden hiçbir şekilde yoksun değildi. "Her saat sana daha çok aşık oluyorum. Her yıl, her dakika, her

Yan yana yaşadığımız an, varlığımın en güzel dakikası. Seni seviyorum Q ve bunu kabul etmeni sağlamak için her nefesimi vereceğim."

Tekrar öpüşürken gözlerimiz kilitlendi, Lino yer açmak için kıpırdandığında birbirimizden ayrıldık.

Bağlılığımız yeniden teyit edildi, Q kıkırdadı ve çocuğu kollarında zıplattı. Arkasında parlayan güneş onu dışarıdan, beni kurtarmak ve evlenmek için dünyaya düşmüş bir tanrı gibi gösteriyordu.

Q, Lino'yu battaniyenin üzerine yatırıp gıdıklamak ve oynamak için çimlerin üzerine yanına otururken mutlulukla iç geçirerek kendime sarıldım.

Bu.

Yaşadığımız tüm zorlukları değerli kılan şey buydu. Çok şeyimiz vardı.

Çok şanslıydık.

Hayır kurumlarımız iyice yerleşmişti ve kadınlar Arazimizin karşısındaki evde dinlenirken, barınaklardan eve getirdiğimiz kurtarılmış hayvanlarla yeniden bir araya gelmeyi daha kolay bulduk. yeniden evlendirilmek üzere hasar görmüş.

Bir şekilde, hem hayvanat bahçesi hem de nekahet merkezi haline gelmiştik, ama birlikte, kırık dökük hayatta kalanlar birbirlerini onardılar.

Ve bu şifa kalesinin ortasında kralım oturuyordu. Her şeyi mümkün kılan adam.

Artık nadiren ofise gidiyor, tüm işlerini kendi başına yapmayı tercih ediyordu.

Böylece Lino'nun yetiştirilme sürecinin hiçbir anını kaçırmadı. İletişim kurmaya ihtiyacım olduğunda onu öpmek ya da elimi saçlarında gezdirmek için yanımda olması bile tüm hayallerimi gerçeğe dönüştürüyordu.

Suzette doğuştan dadıydı ve Lino'ya göz kulak olmayı severdi. Canavar öğleden sonra gündönümü ya da akşamın erken saatlerinde bir buluşma talep ediyordu. Franco'yla gelecek yaz evleneceklerini açıklamışlardı.

Hayat gülünç derecede mükemmeldi ve ilk kez gelecekte korkmuyordum ya da kötü bir şeyin her şeyi alıp götürebileceğinden şüphelenmiyordum.

Mutluyduk.

Mutlu olmayı *hak* ettik.

Hayatımızın geri kalanında mutlu olacaktık. Çünkü benim bir canavarım vardı.

Ve beni yakaladı.

Ve birlikte, her şeye sahiptik.

SON

[Oceanof PDF.com](http://OceanofPDF.com)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.